

Supp. 60,059/c

Suppl

BESCHI, C.G.
c

ADVENTURES,

&c. &c.

பரமாமுகருஷீன
கதை.

THE ADVENTURES OF THE
GOOROO PARAMARTAN:

A TALE IN THE TAMUL LANGUAGE: ACCOMPANIED
BY A TRANSLATION AND VOCABULARY,
TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF
THE FIRST STORY.

BY BENJAMIN BABINGTON,
OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON :

J. M. RICHARDSON, 23, CORNHILL.
MDCCCXXII.

PRINTED BY J. HADDON, FINSBURY.

TO THE
HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS

FOR

MANAGING THE AFFAIRS

OF THE

UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS

RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

Digitized by the Internet Archive
in 2017 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b28747677>

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatour, Combaconum, Tanjour, Trinchinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnivelly, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Teloogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

---

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries.

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi;* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

---

* The few following particulars, of one whose fame is so well established in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Vīramāmoonī or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Avoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Teloogoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostanee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngooppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tēmbāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Vīramāmoonī also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

---

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems: Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkam, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Grammar of the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translation in 1814; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as much for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurdities of their religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displayed, in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for his embarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means devoid of humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamul and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation; and though I am aware, that where the sole aim is to convey the force and style of an Author, this is far from being accomplished by a servile adherence to his diction, yet where instruction is the object, and the interpretation

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted: but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jesuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conversion in a better cause. Vīramāmoonī continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740; when that city being besieged by the Mahratta army, under Morary Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then belonging to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offered up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are marked, as well in substantives, and even in verbs, as in pronouns,* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

---

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with a view to familiarize the student's eye to these, inserted after each verb the terminations, in the first person singular, of the past and future tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgari character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax; more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with English, offer any very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected that in all cases the explanations offered will prove quite satisfactory and free

---

* In Mr. Ellis's translation of Tiroovalloovan Cooral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this translation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this curious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Oriental Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a minor degree, were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

---

* Thus, the letters க , ச , ஐ , ஓ , occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul, as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, because a consonant may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that is, without any following vowel.

The Natives themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second Story, “ஏதோபநகுபொல்லாப்பெண்ண :” where we observe that the initial ப, of the word பொல்லாப்பு, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle பநகு, from the verb வருகிறது. If, on the contrary, the initial ப had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun அநகு, and that the letter வ was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word ஏதோ, and the initial vowel of the word அநகு, might be avoided.

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter (*na*) ன, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was printed; and then, for the sake of consistency, it appeared better to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ன is quiescent, only when in company with another ன (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinum* (ta) த.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels ஔ and ஶ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "*Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut typosetarum errore peccatum est, ignoscet æquus*

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies hujusmodi minutiis examinandis hebetetur.”

In conclusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page	58	Line	4	<i>for</i> meadows	<i>read</i> belly
—	59	—	15	— conjurer	— divine conjurer
—	80	—	7	— repast	— supper
—	135	—	14	— ஜயனூர்	— ஜயனூர்
—	138	—	20	— கட்டிவெக்கிமது	— கட்டுவெக்கிமது
—	139	—	7, 8	— அருவாளர்	— அரிவாளர்
—	150	—	3	— சம்பீரம்	— சம்பீரம்
—	151	—	22	— சாதுண	— சாதுண
—	153	—	8	— சிறகு	— சிறகு
—	156	—	19	— தாபகம்	— தாபகம்
—	185	—	9	— முண்டாசு	— முண்டாசு
—	118	—	18	<i>insert</i> அடபாடம், <i>sub.</i> a tumult, a quarrel	
—	143	—	23	<i>insert</i> கிணர், <i>sub.</i> a bough	

In Page 103, the sentence commencing “*This is a kind,*” is not correctly rendered. It should stand thus : “‘This is a kind of Pōōjei peculiar to the deity of our caste : you will hereafter understand it well.’ She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, ‘It will be completed on your head.’”

பரமாதகுருவின்

கதை

முதலாவது

ஆறாமுககடந்த

கதை.

பரமாதகுருவின் மேல்குருவானவரி
குருநாதர். அவரேவனதுக்கூழியஞ்சேய்ய
மடியமலையனும்பேறுதயமிலுச்சுறுமுட
னுமேன்னமவரிசீலாக்கலாகவகுருநாதர்
கலா. இவர்கலாறுவருங்காணலையாகமம்
மச்சீலாக்கலாவுசாரிக்கக்கிமுமங்கலா
வழிபோய்த்திருமடமபத்துக்குவகுருகய
லோருநாள்முன்னுஞ்சாமநேரத்திலோ
ராற்றங்கலாக்குச்சேன்லுர்கலா.

இந்தநதிகோடதானகயாலவழித்திருக்
குமவேலுயம்கடக்கப்பபாதேன்னல்குரு
வானவரிமிலுச்சுறுயேவ ஆற்றிணித்தி
றாசேர்த்திக்கலாடார். அதம்கிவன்புக
யலுச்சுருடியுற்றப்பற்றவைக்கக்கலய
லேநதினகோலாலிக்கடலையக்கோண்டு
போயதை ஆற்றயண்பாதுதாரநின்மேட்
டத்தண்ணிலேதோய்த்தான்.

தேராய்த்தவபன்முண்ணீர்சூரேன்முப
 னகநததுகண்டுமீசுச்சேனன்பவன்பத
 றித்தவமீசுநதோடஜயாவய்யாநதி
 னயக்கடக்கவப்போதமவாயன்மு அதுவ
 ழித்திருநதுநாந்தோடவடனேநச்சுநாகம்
 போலேசீறுத்தியேரிகோபத்திம்புனகந
 துபாய்நதேன்ணயேதிர்ந்தவேகுளிக்கு
 நானுயீரீடறுமுத்தத்தட்டிணதேயதிசேயந
 தானேன்முன். அதுக்குக்குருவானவர் தே
 வதிருவளத்தத்தகுநாமேன்னசேய்வோத்
 சம்முநேரங்காத்திருப்போமேன்முண்முப
 யலிருண்டநிழசுச்சேய்துபபர்நதபுஞ்சோ
 ஸயலுளுக்காரீநதாரீகல்த. அங்கேபோ
 ழுதுபோக்கவநதநதியன்பலவசேஜங்
 கவாயவனவன்சொல்லக்கோண்டுவரும
 லாவல்லமடயேன்பவன்சொன்னதாவது.

இநதநதியின்றுமாநுநதநதிரமுப்பம்ப
 லமுமுமுயேன்பாடன்சொல்லக்கேட்குக்
 கிழேன். என்பாடன்வேகுடியாபாநி
 யாக்கும். அவரோருநாளுப்பப்போதி
 யேம்முன்னவரண்டுகமுநககவாத்தானுந
 தன்கடாலியுமோடக்கோண்டுநடுவாம்
 றுல்லங்கிவருகயிலுபமட்டுமோடுகி
 றகுளிர்நததண்ணீரிலேகோலநாலா
 கக்கோலாலச்சம்முண்பபாறுத்தாங்க
 ளுங்குளித்தத்தகுநககவாயநிமத்திக்கு
 லிப்பாடினரீகல்த.

பன்பக்கனாக்குச்சேன்முலபத்திலுப்
 பேல்லாத்நதயமாறுதின்றுதுமல்லாம

ண ண் ஹ ய் த் னு த த் தி ரு ந த கே ர ண் னு க வ ர
 னு ய ச் ச ஹ் ற ந தி ற வ ர ம ல ம் ப த ம ர ய ப் பே ல்
 ல ர ஞ் சோ ரி ந து ஷ ட் டு த் தி ரு ட ன த ர க க் க ண்
 ப ர ி க ள். ஆ ஆ இ ந த வ ப் னு ப ப் டீ டு ங் கி க்
 கோ ண் ட ரு ந த தி னு லே ய ல் லோ வே ங் க ஷ ன
 ய ர ஹ ஷ னு ங் க ர ம ல் ஷ ட து ம க ர ன ன் னு ம
 யே ண் ற வ ர் க ள் ச ந தோ ட ட ப் ப ட ர ி க ளோ ண்
 ஹ ம ட ட சோ ண் னு ண்.

அ த ம் கு ப் பே னு த ய ர ன வ ண் ம ம் ஹே ரு சே ய்
 தி து வ க் கி னு ண். இ ந த வ ர ம் ஹ க் கு ள் ள வ ப ர
 ய த ந தி ரு ந தி ரு ட் டு க் க ள் மே த் த வே ண் னு ளி
 லே ந ப ந த து கே ட் க. ஒரு ந ர ய் தி ரு ட ன
 வ ர ட் டு க் க ஹ் க் க ண் ப த் னு த வ ர ய் லே க வ்
 ஷ க் கோ ண் டு ந டு வ ர ம் ஹ லே ந தி ப் பே ர
 னு க ய ம் க ப ட ர க வ ர ஹ வே ஹே ரு ம ர ம் ஷ த்
 து ண் டு த ண் ணி னு லே க ர ட ட ன த ர ம். ந ர யோ
 வே ண் னு லோ ரு க ப ட ட ல் ல ர ம ம் க ண் ப து
 பே ரி ய தே ண் னு தோ ண் னு ன தி னு லே க வ் ஷ
 ய் ரு ந த து ண் ப த் னு த ஷ ட் டு ப் பே ரி ய னு த க்
 க வ் வ வ மி ப் ந தி னு போ த து வ மி து வ ம் பே ர
 ய் ம் ஹ ந ர ய ம் வே ஹ ம னே யு ரி ம் சே ண் னு
 தே ண் னு ண்.

இ ப் ப ட டு பே சி க் கோ ண் ட ரு க் னு க ய ல க் க
 னு ர ய ல ரு ந தோ ரு கு தி னு ர க் க ர ஶ ண வ ர க்
 க ண் ப ர ி க ள். ஒரு ச ர ண் த ண் ணி ர் ம ர த் தி
 ர ம ர ம் ஹ லே ர ட ட வ ரு கி ற தி னு ல வ ண் கு தி
 னு ர மே ணி ண் னு ச ம் ஹ ங் க ஶ ர ம ம் ச ல ச ல
 வே ண் னு க டு கி வ ந த ர ண். இ னு த க் க ண் ட ரு வ ர்
 க ள் ஐ னு ய யோ வே ங் க ள் கு ரு க் க ஶ் ந க் கு ங்

குதிராய்ருநதாலவருமவனாயண்டநாங்க
 கலம்பயமில்லாமலாற்றில்லங்கலா
 மே எப்படடியாகிலுமோருகுதிராவாங்க
 கவேணுமையாவேன்மமன்முடத்துவக்கி
 னுர்கல். பரமாத்ருவானுலநதச்சேய்
 திமேலுக்குப்பேசுவோமேன்முபோடுது
 சாய்நதம்தமான்நேரங்கிடினதினலேதி
 ரும்பவாற்றித்திரைசோதிக்கவனுப்
 பினர்.

உப்படடியேயநதக்கோல்க்கப்பல
 னயத்தானேமலயன்கோண்டுபோய்ல
 லோதோய்த்துச்சோதிக்குமிடத்திலேமுன்
 றியவநததினலேசம்முங்கிலாம்பாதக
 கண்டுக்கல்குநதோடச்சுமயஞ்சும
 யம்பவாய்வாதசுத்தப்பபாதுசுமக்காய்
 வானுங்கோலு ஆம்முக்குநல்லசோத்திய
 நேரமாய்மு இப்போடுதுச்சவங்குசவந
 தேவயல்முயேன்முன். இநதநன்முமலய
 மலயன்சோல்லக்கப்பலவேல்லானுநதி
 டிரேன்மேடுநதுகிமாவேன்பாரின்முய
 றவரும்பதலமாகவாற்றில்லங்கினுர்கல்.
 காலாலடிபடவலுக்கல்தலாய்ச்சல
 சலவேன்னுஞ்சத்தமிபாதபடிக்குவத்த
 வோவ்வோரடிக்குக்காலைத்தண்ணீர்மே
 லேடுத்துத்தாக்கியப்பாம்பேர்த்தான்முத்
 துணுக்கேனநேஞ்சம்பநதக்கத்தாண்டித்
 தாண்டிநதினயக்கபநதுபோனுர்கல்.

கனாசேன்மேறினவபனேபடசஞ்சலத்
 துக்கலாவாகமகிழ்நதுதுல்க்கோண்

ஸா லே நிரம்ப இணியீர மின் றி க் கு ஷந ஹ ம
 யன் றி நி ன் ற வு ப த் த ஹ ப ய ா ஸா மி ன் றி வே
 ந து கி ப க் க வே ன் ற ரீ க ள்.

இ ப் ப டி ப ம் ப ல வ ஹ ச ய ந தி ட் ட ன் ற க நே
 ரி த் து ஷ ர ல் ற ஹ க் கி ப் ப த ம் றி க் கோ ண் ட டி
 ரு ந த ரீ க ள். ஆ கி ஷ ம் ப த றி ன மி ஷ ச ச த்
 த ன த் தி னு ல ந நே ர ம ட் ட ந த ன் க ஷ க் கு ள்
 ஸா ம் ஹே பே போ ன வ னி ன் னு னே ன் ன் ஹே ரு
 வ ன றி ய வ மி ல் ஷ ய வ னே வ னே ன் ன ஹ ஷ சா
 ரி க் க வ மி ல் ஷ. அ த் த ஹ வ ா ய லே வ ப ழி ப்
 பே ர க் க னு க ப் ப த் தி ம ா ஹே ரு வ ன் ஷே ன் ன ஹ ம
 ன தி ர ன் கி ஏ ஹ த ய ா வே து வ ந த து ரி த மே ன்
 ன ஷே ச ா ல் ஷ ன் கோ லோ ன் ன ஹ கே ட ா ன். அ வ ரீ
 க ஷ மோ று ன் கு ப ட ந ட ந த ஹ த ஷ் சே ா ல் ல வ
 வ னி வ ரீ க ள் மி ஷ ச ச த் த ன த் த ஹ ந ன் ன ஹ ய் க்
 க ண் டு கோ ண் டு ற ன் னு ன தே ல் ல ா ம ா ய ம்
 ஹ னீ ன் க லோ ன க் கோ த் த வே கு ம ா ன த் த ஹ த்
 ஷே ய ஷ ரீ க ள் ஶ ா னு ல ா ம் ஹே பே போ ன வ
 ண ய ன் கே ய ஹ ப ழி ப் ப க் க வே ன க் கு த் தி ர ா ணி
 ய ண் டு வே கு ஷ த் த ஹ த ப டி த் த வ ன க் கு மே ன்
 னு ன். அ து க் கு க் கு ரு வ ா ன வ ரீ ச ந தோ ஊ ப்
 ப ட் டி னி ய ப் ப டி ஷே ய் த ா ல் வ ப ழி க் கு ஹ வ த் தி
 ரு ந த ன ா ம் ப த் த ஶ் ச ப ண ற ற ன க் கே த ரு
 வே ா மே ன் ன ரீ.

அ வ னு ன் ன க ய லே ந தி ன த டி ஹ ய யோ ன்
 கி ய தி லே ய ா க் கு மி ந த ஷ த் த ஹ த யோ டி ய ரு க்
 கு து னீ ன் க ள் றி ன ர றி ன ர ய ா ய ரு ந தி ந த த் த
 டி ய ா ல் ற து கி லே ா ர டி ப ட வே ய வ ன
 வ ன் ன ன் பே ய ஹ ர ஷ் சே ா ல் ல யே ண் ணி க்

கோண்டு வந்தாலவருமிகேவந்திருக்க
 கப்பண்ணுவேனென்றுன். இப்படியவர்
 கண்டித்துநின்றுநின்றுநின்றுநின்று
 கின்மேலேபலக்கவொரடிபோய்வரும்
 உப்பாபாநான்றுநின்றுநின்று
 மேன்றுன். இவ்வாறாவேனல்லாரய
 மொருவச்சுவேயவர்களுநதங்கல்த
 பெயர்வேறுவேறுகவச்சரிக்கவங்கணக்கேம்
 மவமாமுபெயரினொருவனுங்குறையா
 மஸ்நிம்கக்கண்பொத்துக்கோண்டாரீகல்த.
 ஆகையாலதிசேயப்பட்டுவந்ததேவவத்
 தக்காரணமிகவம்ஆகித்துச்சொன்ன
 பணத்தக்கோடுத்துவட்டுப்பொனாரீகல்த.

இரண்டாவதுகுதிரை

முடவடவாங்கின

கதை.

பரமாய்தகுருவனுமநதுசீஉராக்கலும
பத்துக்குச்சேன்றடீன்பு ஆம்முலேதாங்கல்
படவவதிறையச்சோல்லத்திரிநதார்கல்.

அதிலேமடத்தபேருக்கிக்கோண்டிரு
நதவோருகண்குருட்டுக்கிழவநபநததேல்
லாதத்தயம்வபரமாய்க்கேட்டுநீங்கலுங்
கலாயேண்ணிக்கணக்கேம்முணவகய
லேமோசம்வநததேன்றிருக்கிறேன்
ணயாகிலும்வேறேருவணயேன்கிலுந
தப்பவட்பேண்ணினும்கணக்குத்தபும்.
ஆகிலும்வேறேசமயம்வநதால்ப்படப்ப
பமோசம்வராதபடக்குபாயநானேசோல்
லத்தருகிறேன். காட்டிலேகிடக்குச்சாணுங்கி
பொறுக்கிக்கூடியோப்பரவாகத்தடி
யேல்லாருக்குழவருநதுநுணிமுக்குச்சா
ணத்திம்படக்குநிநதமுக்கினதின்டிறகுசா
ணியம்படகுழிகலாயேண்ணவேகணக்குத்
தப்பாமலேத்தண்பேரேன்றறியலாமே.
அப்படியே அறபதேமுபதுவருஉத்தகுக்கு
முன்னேபத்துப்பேண்டு கல்கூடனவடத்

திஸ்நாங்கல்கணக்கேற்றிணவனாகயதாக்கி
மேன்முள்.

இதுநல்லவபாயநதானேபணத்துக்குச்சி
லவல்லையோருத்தனுக்குநதோன்றுதே
போய்ம்மு. ஆகிலுமேல்லாக்காரியத்துக்
குமோருகுதிறாபாங்கினுவுத்தமம். ஐயா
வேப்படியாகிலுமுமக்குக்குதிறாசம்பா
திக்கவேணுமேன்முசகலருஞ்சோல்லக்குதி
றாவல்லையேவ்வளவாயருக்குமேன்முரு
வம்வசாரித்தார். வசாரிக்குமிபத்திஸ்நா
முபோன் ஐம்பதுபோன்றிம்முறையா
தேன்முக்கேடதினலேயம்மாத்திரத்துக்கவ
காசமில்லையேன்முருவானவர்சாதித்
தார்.

இவ்வாறாவர்கல்பலநாலுமாலோச
ணசேய்துகோண்டிருக்கையலேமேய
வடகமறுவப்பசுவோருநாலப்போரு
துசாயும்வேணாயல்லுக்குவாராத
றதக்கணநிலேங்குநதேடனர்கல். தேட
னவடத்திலுமகப்பபாததினல்லநால
மடிவேன்பவன்சுற்றுக்கிறுமங்கலிலே
தேபப்போனன்.

எங்குங்காணுமல்லுநாலவநதும
பத்துக்குச்சேன்முவடத்திலே அய்யாபச
றுவக்கானேன் ஆகிலும்பாரமல்லக்கோஞ்
சவல்லையாப்நமக்குக்குதிறாயகப்படிதேன்
முசநதோடிமாய்ச்சோன்னுன். அதேப்ப
டியேன்முறையோபேருவங்கேட்கப்போ
னகமறுவறையத்தேபவருக்கூர்காட்டுக்குக்

காடுகோல் ஊக்குக்கோல் ஊபோயேல்
 லாஞ்சோதித்துவருகயலோருபேரிய
 வேரியன்கனாச்சார்வலேநா ஊநதுகோ
 லினகக்குதிறாகவ்மேயவங்கிடக்கவங்
 கண்டேன். போகப்போகவருகேசேன்மவ
 பத்திலேங் குமிகுறகயனம்மருவப்பபாத
 குதிறாருப்பக ஊக்கண்டு அதில்வநது
 வேருவணக்கேட்கவதுகவ்ம்குதிறாருப்
 பதானேன்மோவ்வேரன்ம்க்குநா ஊ
 நதுபோன்மாத் திரம்வையாமேன்மமவ
 னேனக்கச்சோன்னுன். அய்யாவதுநல்ல
 சமயஞ்சுலாபமாய்ச்சாதிக்குதிறாவ
 ரும்நாமேப்படிவளர்த்தோமோவேப்
 படிபடிபட்டத்தோமோவப்படியேளிதா
 குமேன்மமடி யேன்கிறவன்சோன்னுன்.
 எல்லாருக்குமிதுவேசம்மதியாகியவனே
 மேமறையனேன்மவணக்கடிக்கறகய ஊ
 நதுபோன்கோடுத்துபனேபயணப்படுத்தி
 யனுப்பினுர்கவ்.

சோன்னதன்னமக்குமடியமறையனுங்கு
 திறாருப்பவாங்கப்படிப்பட்டுப்போ
 னடம்பாடுமேனன்பவனேருசநகேகத்
 தக்கோண்டுவநதுவடாண். நல்லசா
 தித்துரகதருப்பவருமேன்மறவத்துக்
 கோவ்லாங்கோவ்நதாலுமறையகாத்த
 டம்பாபல்லோபோரிக்கும். ஆகிலுமறத
 யாரறையகாக்கிறதப்பாவறியேன். இருக
 யால்த்தருவப்பபாதேன்மனேபத்துக்
 கோழிக ஊக்கடிவத்தாலும்பத்தவ

மாடாதுநிற்கவமாடாது அப்புறம்துக்குப்
பேர்மவழிசோல்லுங்கோலோன்றன்.

என்றதக்கேட்பேல்லாகும்வேகுடிபுயிப்
பாடமாயோருவனேருவணப்பார்த்துக்
கோண்டுவாய்வடாமம்பேசாதிருநதார்
கல். அனேகநேரம்போனடம்பாடுருவா
ணவர்தானேநமக்குள்ளோயோருவனறப
காத்தாலோபுயவேவேபழிகாணேணன்
அதனித்தனியேநின்றனுவனாயங்கேட்க
வவணவன்பேர்க்குச்சோன்றன். இவந்தி
னநதினநானே ஆற்றலேபோய்வேண்டி
யதீர்த்தமேல்லாங்கோண்டுவரவங்காடி
லேபோய்வேண்டியபேரிகரும்புசம்பா
தித்துக்கோடுக்கவமேனக்குத்தியோகமா
கக்கோல்தவனறபகாக்கக்கூடுமோவேன்
அன். அவனேவேன்றல்ரவம்பகலுமா
கட்டன்வாங்காமல்மடப்பள்ளியலேநா
னேகிபநதுபத்துப்பேருக்குச்சோறுக்கவ
நானுவதக்கறிகனாச்சுமக்கவம்வநத
யாண்பணியாரமுண்டுபண்ணவம்பேந
நீர்காச்சவமடுப்பண்ணறபயலேசாகிமதல்
லோடிகறகறபகாக்கிறதேன்னலாகுமோ
வேன்றச்சோன்றன். மய்யேருவன்வட
யாமுன்னேநானுய்க்குப்போய்த்தநதா
வணம்பண்ணிவாய்கோப்பளித்துருகங்
கருவகற்ககால்கத்திசேய்துமுறையோ
பேல்லாவறுஉடானங்கனாயுருகித்தபன்
புபுங்காவணங்கல்பலவநதிரிநதுபதுவ
ரும்புகனாதேரிநதேடுத்துப்புச்சியமாயங்

கே கோ ண்டு வ ந து நெ டு ஞ்ச ர ங் க ஊ ன் த் தோ
 டு த் து ப் ப ல வ க் கி ற க ங் க ளி லே ய ம் ச ஊ ண
 யோ பே சா த் தி த் தே வ பூ ன ச க் கு நீ த் தி ய மே ய
 த வ சே ய் வ தே ண் ப ா ரி ச ம ல் லோ வ த் தோ
 ப ஹ ப ய ம் கி ப க் க ல ா மோ வே ண் ற ன்.

அ து க் கு க் கு ரு வ ா ன வ ா ரி தே ல் ல ா னு ள் ள ா
 து த ா ணே போ ன ம ஹ் ற ா ண் டு பே ர் க ள ா
 லே ய ம ா க ா தே. ஒரு த் த ன் வ ரு கி ற வ ர் க ள்
 போ கி ற வ ர் க ஊ ன வ ச ா ரி க் க வ ம வ ர் க ள்
 சோ ல் லு னு த் த ர த் து க் கு ம ஹ வ த் த ர ங் கோ
 டு க் க வ ங் கோ ண் டு வ ந து வ டு ம் வ பூ க் கு க்
 கே ட் டு த் தி ர் க் க வ னு கி ய ா த வே ஷ ய ா ய ரு க்
 கி ற ன். க ஹ ப சி ய லே ம டி யே ண் ப வ னே து க்
 க ா னு லு மே வ ன ச ஹ ம ய த் து க் கே ல் ல ா ங் க
 ஹ ப ச ந ஹ த பே ட் ஹ ப க் கு ப் போ ஹ வ ண ல் லோ.
 ஆ ஹ க ய ா ல் றி ங் க ள ா டி க் க டி வே ண் டி ய வு
 பி ய த் து க் கு த் தி ரி ய வே ணு னு ள் ள ா து த ா ணே
 ந ா னு னு ல ங் கே ச ம் ம ா வ ல் லோ வ ரு க் கி
 றே ன். அ ந த னு ட் ஹ ப ஹ ய ம டி ய லே ஹ வ த்
 து க் கோ ண் டு ஹ க ய ா லே த னு வ ப் போ ர் ஹ வ
 ய ா லே னு டி ம ா ர் போ ப ஊ ண த் தே ய ண் போ
 டு பே ணி ய ஹ ப க ா ப் பே ண். கு தி ஹ ர போ ரி த்
 த ா லே போ து ம் ப ப த் த கு ம் பி ஹ ய ா ச ம்
 ப ா ர் க் க போ ண் னு தே ண் ற ி.

இ ந த வ ா லோ ச ஊ ண யே ல் ல ா ம ப த் தி லே ந
 ப க் கு ம் போ து னு ண் ற ஞ்ச ா ம த் து ச் ச ந தி ரோ
 ஹ த ய த் தோ டு ப ஹ ப் ப டி ம டி ய ம ஹ ப ய னு டி
 ர ண் ப ஹ ர க் க ா த வ பி க் க ப் ப ா ல் னு ண் க ண் டு
 கு றி த் த வ ஹ ப ய ா ள ா த் து க் கு ப் போ ய் ச் ச ா ம்

பம்புசீணிக்காய்த் திரளாய்க்காய்த் துக்கி
பநதவேரியன்கனாக்குச்சேன்றாக்.

அனதக்கண்டு கவங்கலிகூர்நதுகாத்தி
ருநதகுடியானவன்கிடப்போயநதக்குதி
னாருட்பகலிலேங்கலுக்கோருட்பக
யவசியமாய்த் தரவேணுமப்பாவேன்
கேஞ்சினாக். அவனுமிவாக் பேனத
னமகண்டு கோண்டு ஒவநதவத்தமசாதிக்
குதினாருட்பகலாயநீங்கல்தொங்கத்தக்க
வாக்ளோவே குவலுபேற்றதாக்குமேன்
றவன்சொல்லப்போமய்யாவதுகனகந
துபோன்தானுல்தவலுயென்றநாங்க
ளாயேயாமோவதோனவநதுபோன்
யும்வாங்கிக்கோண்டுநல்லுட்பகலாயத்
தாருமப்பாவேன்றாக். அதற்கவணிக்
கல்தநல்லகீரேழ்த் தர்தானையுங்கல்து
ணத்ததப்பற்றியநதவலுக்கோடுக்கச்
சம்மதிக்கிறேன். அனகயாலுங்கலுக்கோ
ருட்பகலிச்சரிப்போனதத்தேரிநதுகோண்
டுபோங்கல்தவலு ஆனலநதமலவேயாபே
வாங்கினதாகப்பறத்தியலேவேலிவடா
தேயுங்கல்தோன்றன். அவர்கலிருவரு
மேல்லாத்திலும்பேரியதோருகானயத்
தேரிநதேடுத்தமறநாலாதிகாலமேபலாப
லாவேன்றவலுயும்போருதேருநதுபறப்
படாக்.

மடிதலுமேற்பதலமாய் றுட்பகலாயயே
டுத்தேற்றமற்றேருவன் றுன்னேவழிகாட்
டக்கோண்டுபோனகயல்லமடிசொல்லத்

துபங்கினுன் ஆ அமுன்னே ஈர் கள்தேசான்
னது

“தவஞ்சேய்வார்தங்கருமஞ்சேய்வாரீ”

இதுக்கத்தாட்சியப்போகண்ணுலேகண்
போம். நம்முடையகுருக்கள்தபண்ணிக்
கோண்டு வருகிறதவத்தின்பலனிதுவே
சாதிக்குதிரநாமபோன்றாமம்மபது
போன்பேறத்தக்கதுநாமநதுபோன்னுக்
குபாங்கிக்கோண்டுபோகிறேமேயேன்
முன். அதுக்குமறுபயனிதிலேயாலோசண
யோ

“அறத்தால்வருவதேயன்பமம்மேல்லாம்
பறத்தபுகழில்”

வேன்மதுநீகேட்கவல்லையோ. உலாதிப
மாத்திரமல்லப்பண்ணியத்தினுன்பம்
வருமோழியமம்மதேல்லாநதுன்பமும
அபகீர்த்தியமாகும். எந்தோப்பனாரீநேடு
நாள்தேகுபண்ணியங்கண்ச்சேய்தல்லோ
நாண்டிறதபலணயமகிழ்ச்சியையங்கண்
பாரேன்மறுபயன்சோன்னுன். அதுக்கி
வனிதிலேசநதேகமோ “ஆமணக்குவாரத்
தால் ஆச்சாறுணக்குமோ” நல்லணக்கு
நன்னமவருநதீவணக்குத்தியமவரு
மேன்முன்.

இப்படியேபேசிக்கோண்டுவேகுதாரநப
நதடின்பசாய்நதுதோங்கினமரத்தின்கோப்
புக்குமக்கேயட்டுவழித்தாடிணபுசினிக்காய்
கிழேகோத்துக்கோத்தாய்ப்பபரீந்தசே

டாயன் போலீஸ் வசப்பலவரு நகுதகர் நகுதபநகுத.

அப்போதநகுதப்பூண்டலேபகுதங்கியருநகுத ஸலதீர்நகுதேருநகுதோடப்போய்மறு. இதோகூடிலிருநகுதகுதிராமலியோடுதேன் மபயமிடருவருமதைப்பற்றிடடக்கத் தோடர்நகுதார்கல். மேடும்பலர்வருங்கா டும்வேலியும்பாராமலோடவேயுடுத்தசீ ஸகலர்வருங்காதுகாதுகாதுகாதுகாதுகாது கிரக்கக்கூடலேதேறிக்கவோடயோடறு ஸம்மிடப்பாடமலிருவருநகுதவகுதகுத குதகுதவருநகுதார்கல். இதுக்குலர்வருக ஸல்போய்க்கண்ணிலேசநகுதியாமலோ ஸித்துவேகுதாரமோடப்போய்மறு. அவர் கலாமிலாப்பப்பாராமலேருநகுதருள் லாக்கல்வருக்கபகலர்வோகாயப்படி காலர்நாண்டருநாண்டயங்கங்கேதேடசீ சலத்துப்போயன்மறுக்கேல்லாம்பசியும் படிணியங்கிபநகுதங்குதமித்தபின்புமபத் திம்சேன்றுர்கல்.

மபத்துவாசலில்நுறுழயும்போது அப் பாபாவப்பபாவேன்றுதங்கலர்வாயலே யறுநகுதகோண்டுக்கேழயடகுதவருந குதார்கல். ஏதோவேதோவநகுதபோல் லாப்பேன்னவேன்றுமற்றவர்வருவரு

ஹகதூக்கியேடுத்துக்கேட்கநபநதவந்தமா
 ணமேல்லாமிருவரும்தபரமாய்ச்சோன்
 ணடிற்பாடுமடியேன்பவன்சோன்னன்.
 உய்யாநாண்டிறநதநாட்போன்றியோருக்
 காலுமித்தணவேகக்குதிறுரையக்காணேன்.
 கறுப்புப்பாய்நதசாம்பணிமமாய்நீலாத்
 திலேயம்பேருமத்திலேயுடசலோத்தருப
 மாய் ஒருமுழநீலமாயன்னங்கூடல்க்கி
 பநதமறியானுலுமிருசேவ்வைஹத்துக்
 கோண்டிருவாற்கறுபநீலாத் தேறுவாஸ
 யநதூக்கிநிலத்திலேநேஞ்சுபநாலுக்கால்
 வாரித்துநீடியோடணசுறுக்கும்வேகமுஞ்
 சோல்லவங்கருதவங்குபாதேன்றன்.

உதுக்கேல்லாருமங்கலாய்த்திருக்கக்குரு
 வானவரவர்கண்டாயமத்தி ஒருதுபோன்
 போனதுல்துதானையாகிலுங்குதிறுர
 மறியும்போனதுதாவண. மறியாய்ருக்க
 வப்படியோடம்பட்டத்திணமேற்பஞ்சா
 ரமாகிறபோததின்மேலாரிருக்கப்போ
 கிறுர்கல். நான்கிழவனுக்குமநதவங்க்கு
 திறுரகம்மாய்லவசமாய்த்தநதாலுமே
 ணக்குவேண்பாமப்பாவேன்றன்.

ஸ்ரீமதவத

வாடகமாதேய

பயணமேயான

கதை.

பலநாளோழிநதபுதாரப்பயணத்துக்கவசரம்பநதது. அத்தண்தாரங்கானஹயாகப்போகக்கூடாதேன்றேருமோஹழமாடுவாடகக்கமத்திக்கோண்டுநதாரீகல்த. அதின்வாடகக்குநித்தஸ்ரீமதபணங்கோடுக்கத்தீர்நதுபலவலுவலினுலேவடநததின்மேலோருசாமங்கபநதபுதாரப்பயணமாய்ப்புறப்பட்டுப்போனாரீகல்த.

கோடுமேயெனிகாலமாகக்கோல்தலநபக்கநபக்கச்சுல்தலநச்சுல்தனவேயலுமேஹிக்கவோருமரஹுச்சேடியங்கினஹயாமலுமோருமஹவநிழலுமில்லாமலும்வேடவேஸியலகப்படாரீகல்த. அப்படிப்போகப்போகக்கோடுமேயலகோரத்தஹதப்போஹமல்பபசங்கினுரத்தண்டுபோலேகிழக்குக்கல்தவண்டுமாதின்ஹகீழேவழத்திரிநதாரீ. அஹதக்கண்டுசு

உரீகஸாவனாயேடுத்திறக்கியோருநிழ
 லல்லாநாமயாஸ்நிநுத்தினமாமுனிழ
 லங்கிபத்திச்சுஸயாஸ்வசிறிக்கோண்ட
 ருநதாரீகஸா. உவருக்கிதிலேவேடுவாமு
 தலானதின்புடுகுளுநதகாமுஸசமீஸா
 வமாமுன்மேலேறிமேல்தலாமேல்தலாபு
 போய்ப்போடுதுசாய்நதுபோகாமுன்னே
 யோருசிம்மாசிம்சேன்றிமங்கினுரீகஸா.

உங்கேசிறியதோருநடைகூடத்தினுழந
 தவடனேமாத்டுக்காரானுக்குமுன்முபணங்
 கோடுத்ததுக்கவன்போராநேன்முன். இதே
 துமுன்னுன்னேபேபோருநதினவம்முமக்
 கூலியதுதானல்லோவேன்முவரீகஸா
 சோல்லவவன்முமுத்துச்சோல்லவான்
 மாடுவாகனமாகவதவனதுக்கிநதக்கூலி
 போருநதினதுசரியேடன்புநடுவழியலேன்
 மாடுவேயலுக்குக்குடையாகவதவனதுக்
 குக்கூலிதேவையல்லையோவேன்முமுபு
 பவஞ்சாயமிதேன்முவரீகஸாசினநதே
 திரீக்கவேடுசுண்ணாபம்முக்கோண்டார
 பாரமிஞ்சினதினலாராரேல்லாருமதி
 ரீநதாணும்பெண்ணுஞ்சகலருமாகவநது
 மோய்ததாரீகஸா. உதிலேதாயக்காரணேன்
 ஹேருபடையாச்சிசநதடையயமத்தியரு
 வனகவழக்குங்கேட்டுநான்சோல்லநதிரீபு
 புக்குல்தலாஸரீகலோவேன்முசம்மதி
 கேட்டன்புசோல்லவான்.

நான்தானேருநாளுருக்குப்போகய
 லோரிதாதிரிபேரியதோருவடுதியலே

தங்கிணைன். அங்கே வந்தவர் க்கிப று மன் றிச்சாப்டிப வேண்டு வதேல்லாம்வை ஷக் குக்கோடுப்பார்கல்த. ஆகிலுநாணை னக்குச் சிலவுக்கவகாசமில்லாததினாலே ன்றந தேனவயல் ஷயேன்றேன். அப்போதன் று வந்தவர்க ளுக்கோராட்டுப்பேருநது றுப று யயருப்புச்சலாக் றுகயற்கோரீத்துத் தணல்மேஹ்சுழம் றிச்சுடுகிறீர்கல்த. அதுவே கவேகப்புறகநதுவெடும்வாசணமேத்தப் பரிமலாமாயருநதுநா ன்கோண்டு வந்த கடிச்சாதமிநதமணத்தோபேசாப்டிடுகிறது நல்லதேன் றுத் தச்சம் றுநேரஞ்சுழம் றிக் கோண்டிருக்கவத்தாரங்கேட்டேன். அப் பட்டியேசாதத்தயநதுப்புறகமேஹ்டிடித் தோருறகயாலறதச்சுழம் றமம் றேருறக யாலநதுவாசணக்கின்பமாய்ச்சாப்டிப்டி டுக்கோண்டேன்.

பிறகு போகவேணுமென்றிருக்க றுகயலே ளுடுதிக்காரன்நா ன்வாசண றுகரீநதுக் குக்கூலிகேடா ன். அவன்கேட்கநா னஞ்சா யமேன் றுநாங்கலிருவரும்வழக்குப்பே சவந்தவூரதிகாரண ண்டுப்குப்போனேம். அவனேமகாசாஹ்சிரிவேகுபுத்திமா ன் மேத்தச்சமரீத்தன்மிகவநீதிஞாயநதேரிந தவணவன்பண்ணி னதீர்மானங்கேட்கக் கறிதின்றவன்வை ஷபண றுங்க றியடுமண றுகரீநதுக்குவை ஷபணத்தின்மண றுமா மே. இதுதா ன்தீர்ப்பேன் றுவுடுதிக்கார ணயருகேயறுழத்துப்பணநி றுறநதுறப

ஹயயவன்முக்கிலேயமுநதவனாத்தத்தேய்க்
தான். உவனுமுக்குப்போகுதையயோ
வநதகூல்போருமேன்முன். கேட்டீர்க
னோவதுவேதாயமிதுவேநீதியல்லோ
வநதத்தீர்வதானுங்கலுக்குமாபேறு
வநததுக்குக்கூல்பணமுமாடினிழல்ல
ருநததுக்குக்கூல்பணிழலும்போதும்.

ஆகிலுமிப்போதும்த்தமித்ததினம்மாட்
டுநிழல்கூல்க்குப்பணச்சத்தமோத்துக்
கோண்பவணச்சிக்கேண்பட்டித்துப்ப
ண்புபயக்காகிலேயடத்தடத்துக்
கேடாயோவேன்முன். உவனுமாமயா
வாமயாகேட்டேன்கடக்கேட்டேன்கா
துநோகுதுபோருங்கூல்போருமப்பாவேன்
முன். குருவமுன்பாபேணக்குப்போருமிந
தச்சஞ்சலமேனக்காகாதூயுன்மாட்டைக்
கோண்டுபோவணிப்பயணங்கோஞ்சங்கா
லமேமேல்தலமேல்தலநபநதுபோகிறே
னேன்முவணப்போகச்சோன்னார். வழக்கு
நன்முய்தீர்த்ததாயக்காரணமிகவுட்புகழ்
நதுவாழ்த்தியாசீர்வதித்தனுட்டினார்.

நாலாவது

குதிரட்டிககத

தூண்டலிட்ட

கதை.

மறநாங்குருவஞ்சீஉரும்பேயலுக்
குப்பயநதுகோழிகூஉனவுபனையாய்த்
தஞ்சேய்துபுறப்படார்கலா. தலாநதந
றையாய்ப்போறதிலேயன்னங்காதவழி
றகியாறன்னேவேயலேறினதக்கண்
பொருகுளுஞ்சோலையலுங்கினுர்கலா.
உங்கேயலுப்பாறிக் கோண்டிருக்கைய
லேறிசுச்சனென்பவன்பெளிக்குப்பாய்ச்
சம்பமாயருநதவேரியங்கால்கருவப்
போனன்.

கறாயன்பெரிளோர்ஐயனர்கோலு
ருநததிலேநவமாய்மண்ணும்கூடபெரிய
தொருகுதிராநேற்றிக்கபனாகக்கோண்டு
வநதுவைத்திருநதது. ஏரிநிறநததண்
ணிராகவநதண்ணீர்தேலிநததாகவழிருப்
பதினலநதமண்குதிராயனிழசுயேரியல்
லிசுச்சன்கண்டுதண்ணீர்க்குலாகுதிராநிம்
கிறதென்மதிசேயப்பட்டுக்கறாயனின்று

மண்குதிரைக்கொத்தநிறம்பேருமருயரஞ்சாயலேன்றுகண்டதினால்திணிழலாக்நகுண்ணிரிலேதோன்றினதேன்றுகவநகுது.

வந்தாலுமப்போதடித்தகாற்றினாலேகுண்ணிரைநகுதசயவதிலேதோன்றினகுதிரையுமசநதிருக்கக்கறாமேய்குதிரைக்காடமோன்றில்லாதிருக்கக்கண்டுநீருக்குதிரைவேமேன்றமுயருவ்வதேன்றநிச்சயத்தான். டன்றையுமவனதுயோடனும்போலேகூட்டிட்டுக்கல்லினாலேநிந்தான். அத்தோடேகுண்ணிரதிகமாயசயக்குதிரையுநகுதையேடுக்கவங்காலுதக்கவமுடம்பேல்லாம்பதத்தத்தவ்வமிவனுக்குத்தோன்றினதிலுஞ்சிமற்றவர்கலிபத்திலேலாடிவநகுதகண்டதேல்லாஞ்சோன்றன்.

இதுக்கேல்லாருநதிடேனவேருநதோடிச்சுற்றிப்பார்க்கமிசைச்சன்னசோன்னதுமேய்யேன்றுகண்டுகொண்டார்கவ்வ. இனியதண்ப்பற்றம்படிக்காலோசணசேய்துகொண்டுகுண்ணிரிலிங்கிப்படிக்கவேருவருஞ்சம்மதியாததிலுலவனவன்றிணத்தபலவகமறுத்துநிக்கித்தாண்டல்வட்டுமின்படிக்கிறப்போலேயதயம்படித்துக்கறாமேலீடுக்கிறதுநல்லவபாயமேன்றிதிலேநினைகொண்டார்கவ்வ.

தாண்டலாகவேருவன்னுவத்திருநகுருக்கரிவாலுமிதுக்கிறையாகக்கொண்டுவந

தக டு ச்சாத னுந தாண் டு ம் கய ஹ கக் குரு
 க டு ய் ருந தத் த ஊப் பா குமேடு த்துக் கோண்
 பாயத் தம் பண்ணி னு ரீ க ள். இத் தன் னும
 யேசாதத் துக் கு ள் ளோ கருக்க ரிபா ஊ னு வத்
 துத் த ஊப் பா கோ டே க டு க் கு தி னு ரகாண்
 கின் றவ டத் தி லே ஹிந தா ரீ க ள். உது தோப்
 பேன் றவ டுந தவ னை சயோ டு த ண் ணி ரீ மி க
 வந த ளா ம் டி ன தி னு ளங் கே தோ ன் னி னகு தி
 னு ரய ந து ள் ளி நே ளிந து கு தி க் கக் க ண்ப து
 போ லே தோ ன் னி ன தி னு லே ல் ளா ரு ம் ப ய
 ந தோ டு னு ரீ க ள்.

னு ண்பா சி னு யப் ப டு டுத் தி ருந த வே ரு வ
 ண னு தக் க னை டா ம டு டு டுத் து நி ன் னு ண் கு
 ளா த் த ஊ ய ம ரீ ந த டி ன் பமே ள் ளா டே ள் ளா
 வ ணு கி டு க டு ச்சாத ம னை சத் த னை சக் கக் கு
 ளா த் துப் பே ரி ய லி ன் க ள் சி ஊ னு யக் க டு த் தி
 னு த் த சா னு ப னு யக் க ண் டு னை ச்ச யக் கி ஊ
 யா ல் ம டு னு வ ரீ க ஊ ய னு ழத் துக் கு தி னு ரய
 தோ னை னு ர னு யக் க டு க் கு தே ன் னு ண். ச ன் னு
 நே ரம் போ ன டி ம் பா டு த ஊப் பா னை க னு ய
 ய னு க் க சி ஊ யு ச்சாத னு ம் போ ன தி னு ல் ப
 பா கோ டே க டு னை கருக்க ரிபா ளா னை து கி
 ழே ப டு ரீ ந தி ருந த பே ரு ள் கோ டு ய லே ம டா ப்
 டு க் கோ ண்ப து கு தி னு ரய ன் வாய் ள் தா ண்
 டு ல் ம டு னை போ தே கு தி னு ர ந ம் னு தே ன் னு
 சந தோ டு ம டு ய் க் கூப் ப டு வே ல் ளா ரு ள் கூ
 டுத் த ஊப் பா னை க னு ய ய னு க் க வ து ப னு ழ ய
 தா னை யா ல் னு ப் போ க வே ரு மி க் க வே ல்
 ளா ரு ம ல் ளா க் கா க னை னு ந தா ரீ க ள்.

இப்படியவர்களுடைய நகுதலுபாயலோ
 ருகிரேஹ்நவநதிதேதேன்ஹகேட்கவேல்
 லாத்நதயமோடூங்குபபச்சோன்னுர்கவ்.
 உதுக்கிவனிநதமிஹ்ச்சத்தணத்தகக்கண்டு
 கறாமேலருநதமண்குதிரையச்சிஹயா
 லேமஹக்கநீருங்குதிரையமஹநதது
 காடியநதமயக்கத்தநீக்கினுன்.

அப்போதவர்களுடையவக்காடியத்தலாந்ந
 தவயதானகயாலவசியமாய்வேண்டி
 ண்குதிரைகோல்தலப்பணமில்லாததின
 லேயதின்றிப்பவாங்கினதுமதுசேத
 மாய்ப்போனதுமவாபகமாடுநிமித்த
 மாகச்சஞ்சலம்வநததுமவபரமாயேல்
 லாமவனுக்குச்சோன்னுர்கவ். இவர்க
 ளாகப்படியாதநல்லமணிதரேன்ஹகண்
 டுமண்திரங்கியேனக்கோருநாண்டுகுதி
 றையண்டுக்கிழநதானே. ஆகிலுடங்கவ்
 னகப்பயணத்தக்குதவம உதுக்குப்பணங்
 காசுதேஹவயல்ஹயலவசமாய்த்தருகி
 மேனேன்னுருக்குவாருங்கோலோன்ஹ
 னபுத்தக்கோண்டுபோனுன்.

ஐந்தாவது

குதிராமேனிய

உளநுககுப்பான

கதை.

சேரன் னதன் னமயேய நதச்சீமான்
வரீக ஊச்சமீபத்திலு நததன் னுருக்க
ஹழத்துக்கோண்டுபோனன். அவந்திரவ
யவானல்லவே ஹழதான் ஆகிய நதம்
மீத்டன் உப்படியேராப்போசனத்த
நெய்பால்தயரீகுஹயல்லாமல்வசாரித்
துவேற்றி ஹபாக்குப்புகய ஹவேண்டு
வதேல்லாஞ்சம்பிரமாய்க்கோடுத்தான்.

மஹநாட்காலமேயவன்வேலியல்லேய
நதகுதிராமயயஹழப்பத்துக்குருவன் னுன்
பாகக்கோண்டுபோய்வட்டுக்காணிக்ஹ
யாகக்கோடுத்தான். குதிராமயதுசேன்
ஹதுமல்லாமலோருகண்குருடுமோருகாது
ஹலியுஹன்காலிலோருகாணெண்டயம்
பன்கால்ஹுட்க்காலுமாகத்தவருப்பமாக
வநதக்குருவக்கோத்தவாகனமாய்நின்
ஹது. இப்படியாகியுங்குதிராமநததேன்
ஹமீலவசமாய்கப்படிதேன்ஹமேல்லா

ருமிகவமகிழ்நதாரீகல்த. சூழ்வநதவனி
 னாதத்தபவவமவன்காணுப்பிடத்தூ
 றுக்கவமோருவன்வாணுப்பிடத்தூக்க
 வமம்மேருவன்கண்ணுத்தூபக்கவம்
 வேமேருத்தன்பசும்புல்ணுவாயலிட்டு
 மேய்க்கவமறுதப்பேணிக்கோண்டருந
 தாரீகல்த.

அதுக்குமேல்க்குதிரைமுங்கிப்பத்தேடி
 னவடத்திங்குதிரைகோடுத்தவன்பம்
 லாயருநதவோருப்பிஞ்சேணத்தக்கோடுத்
 தான் ஆகிலுமதிலேவாலின்கீழேமாய்ப்
 படும்தன்மட்டுவாரில்லாததினுப்பாணுக்
 கோடகணுத்திரித்தூக்கடினாரீகல்த. அப்
 படிக்கடிவாலாத்தூக்குவாரில்லாம
 யாம்படுதையமுடிநதுவைத்தாரீகல்த.
 தங்கப்பப்தையுமிறக்குவாருஞ்சம்பாதிக்க
 கிறதிலேவேகுடியாயசபுடம்பாடுகிறைய
 யாமம்சம்பத்திலருநதபேப்தையக்குமடி
 போயவ்வரண்டுநதாட்டணிவாரும்வாங்
 கிக்கோண்டுநதான்.

இத்தன்மையேமுங்கிப்பேல்லாமான
 டன்புசோதிரிமுறையம்சூலநால்தவல
 கயோகமுக்கிர்த்தமிடநேரத்திலாரேல்
 லாம்வநதுகூடக்குறவையிட்டுவாழ்த்திப்
 பரமாம்தருவைமுதல்முறையேதிரைமே
 லேம்மிவைத்தாரீகல்த. அப்போதநது
 சீலாக்கலிலோருவன்கடிவாலாத்தப்ப
 பிடத்தூண்ணிடுக்கவோருவன்வாம்புறத்
 திருநததடியேயாடவருவாரிமுறத்தண்டி

யவர்கால்கண்டாப்பட்டித்தூத்தாங்கமம்மே
 ருவண்ணுண்ணேகடியங்கூறியேச்சரிக்கை
 யேச்சரிக்கைபராக்குப்பராக்கேன்முகப்
 பட்டுப்போனூர்கல்.

அனைகநதாரம்பூரித்தூக்கோண்டுபோன
 பின்புபழிச்சாரியாயக்காரனேடவநது
 குதிரைக்கைநதுபண்ணுண்டேன்மமறித்
 தான். அதுக்கவர்கல்குருவேறினகுதிரைக்
 காயமுண்டேவதுவையாபாரச்சம்மநத
 மோவேன்மதலர்நதவயதினும்கான
 னபநபக்கமாதாதகக்கண்டேரூவன்
 தம்மமாகத்தநதகுதிரைய்தாக்குமிதுக்கா
 யமேதஞ்சாயமிதேன்மவர்கல்கூப்பிப
 அவனுச்சிமத்தியானமட்டுமறியல்வட
 மாதாததினல்வேமேவழிகாணுமணநது
 பணங்கோடுத்தாரீகல். குதிரையல்லா
 வடாலநதச்சஞ்சலநதேனவயல்ணயேன்
 மகுருவஞ்சலத்தூக்கோண்டுக்கிடவருநதசா
 வடியலேயண்டாப்பாமப்போனூர்கல்.

அங்கேயகப்பிடலோருகிரேங்குனேபே
 குருவானவர்தானேவேகுறூறப்பாடுது
 வக்கினர். நான்மநதநாங்க்தோன்றி
 யோருக்காலுங்குதிரையேறினதில்ண
 இன்னமக்குறூதல்வணசயேறிவநதவடத்
 தில்நதவஞ்சாயத்தகக்கண்டேன். இப்ப
 டிநீதியல்லாமல்வழிபறிக்கிறகல்கலா
 ணப்போலேநேஜட்டுரமாய்ச்சம்பாதிக்க
 கிறபணமவர்கல்குருநன்மயருக்குமோ
 வேன்வயமேரியவாங்கினபணமவர்க

ஹக் கு நே ரு ப்பாகாதோவேன்ஹர். இதுக் கவன் ஐயாகாலத்தின் குணம்து இநநா ஸிலேபணமே குருபணமே தேய்வம்பண்மே ன்ஹம் பண னு ம்வாய்திறக்குமேன்பது னுன்கேட்டுமாயிப்போபணத்திலும்வே ஹ ஹ வநேச னு மில் ஷஹயயாவேன்ஹன். இந தக்காலத்திலேசிலர் கஹ்ஹத்திப்பணங்கண் டா ஹ நக்கியேடுக்கக்கூசார் கஹோன்ஹ குரு வானவர்சோன்ஹர். ஹவஹம்துசநதேகமோவதுவமவர் கஹக் குநா ஹஹயாவ துக்கு ஹத்தாஹ்சிகே ஹமேன்ஹசோல்ஹகி ஹன்.

ஹநாசாபணத்தினுவலினுலேதன்சர் னுமயல்லலாதவாயேல்லாஹ்வத்தபம் பாஹுத்திரவாயிஹ்வத்தான். இதுஹவன் மகஹக்குஹதலாயிப்போருநதாமல்நா ஹ கிஹவநதவாயினயக்கேஹ்கிஹதுலேசஹசக் கேபாயருக்குதேன்ஹதகப்பஹக்கவன் சோல்லவநாசாமஹமோழிசோல்லா மல்லகஹயஹப்பினன். பலநாஹ்போன ஹன்ஹவத்தவாயிப்பணஞ்சேர்நததின்மேலே மகஹயநாசாவஹழப்பத்தநதப்பணத் தஹஹகரச்சோல்லநாஹதோவேன்ஹகேட் டான். மகன்வேஹன்ஹநிஹயாமல்நன் ஹய்மணக்குதேன்ஹஹன்ஹநாசாவதுஹுத்தி ரவாயிப்பணமாக்குமேன்ஹன். கேஹ்ஹேரா பணம்வநதாஹ்போதுமேஹ்பஹவநதா ஹம்பாஹமல்லஹயாவேன்ஹசோன் னன்.

இப்படி பல பேச்சுகளோடு போட்டுத்
 போக்கின பின்பு சாயங்காலத்திலே மீள
 வங்குதிரையேறிப் போயோரு பட்டிக்காட்டி
 லேதங்கினுர்கள். குதிரையத்தையா
 மலராமாறுமேயவட்டுக்காலமே பயணத்
 துக்குத் தேடினவடத்திலகப்படிதில்லை.
 வட்டுக்குவட்டுறுறுபுநதுபார்க்கவேரு
 வன்வளவலேகடிவைத்திருந்தான். அவ
 னுமறவவடச்சோன்னவடத்திலிராத்திரி
 னுப்பதுநாழினகயமேன்பயரில்மேயந
 தத்தோடேனக்குவேகுசேதமானதினல
 றதப்பரிச்சேதமாய்வடமாதேனென்
 னுன். அதுக்கூர்நாடான்தானேபாயந
 யம்பயஞ்சோல்லயமர்த்தினுமதுக்கும்
 பயரிச்சேதங்கோடுத்தாலறவவடச்சம்ம
 திப்பேனென்னுன். நாலுபேருங்குடமேய
 நதகோல்லையப்பார்த்துமிதித்ததுமேய
 நததுமதிகப்பத்துப்பணத்துச்சேதமேட்
 டுப்பணத்துச்சேதமுண்டேன்ஹசோல்லக்
 கறவசியலேசீர்த்தபட்டிக்குநாலுபணத்
 தவாங்கிக்குதிரையவட்டுவட்டான்.

குருவோவேன்னுல்வேகுவாய்ச்சலத்துக்
 கோண்டுநமக்கிநதுக்குதிரையென்னத்துக்
 கிதுவநததினலேசிலவுகளோத்தணசஞ்ச
 லங்களோத்தணசங்குகேடுகளோத்தண
 இதேல்லாமேன்மகிஹமக்குத்தகாதப்பா
 வேன்ஹகானஹயாகப்போகத்துணிந
 தார். அதுக்குச்சீலாக்கலுநுராரும் ஆ
 தகாதேன்ஹங்கானஹபநபக்கவம்மாலா

காதேன்மஞ்சோல்லக்கோண்டருக்கபோ
ருவள்தவண்தேல்லாங்கேட்டுக்கவண்ப
பபவேண்பாறுமயாவேன்மன். இநதத்த
ரிதமேல்லாங்குதிரையப்பிடத்தோ
உத்தினுலேவநததாக்குஞ்சிலபோபேசில
வபண்ணியேணகநதுபணநதநதாலந
தத்தோஉத்தகக்கழித்தநீக்குவேணன்
மன். சேலவக்கஞ்சினும்காரியமல்லவேன்
மபணங்கோடுக்கச்சம்மதித்தத்தோஉத்
தகக்கழிக்கச்சோன்னுர்கல்.

அப்போதநதவள்தவணவர்கணயே
யக்கப்பலசபங்குகணச்சேய்துபலபச்சி
ணகணப்படுங்கிக்குதிராமேலேதாவ
ணமுணவேன்மம் அலவேன்மமவய
மிட்டுஞ்சுழ்சுழமும்துறவலம்வநது
வால்முதங்கோண்டுதணபரியநதங்குதி
ரையத்தடித்தபவயருநதபோம்மக
காதிம்மகட்டித்தநின்மன். இநதக்காதி
லேயாக்குநதோஉமேல்லாநிங்குது இப்ப
டிக்கோத்தத்தோஉத்தகக்கழிக்கமுன்னந
தக்காதமத்தார்களிப்போதக்கிதுவம
மத்துப்போடாலநநாஸ்தத்தோஉமுமம்
மநிங்குமேன்மன். இவ்வாமபணவே
ரிவாணத்திடிக்காறுதயமத்தத்திரே
ணத்தாரக்கோண்டுபோய்த்தோஉநதோப
ராதபடிக்காமாய்க்குழிவேடிப்பதத்
துமேலேமண்போட்டுக்குறிபோட்டுவட்டு
வநதார்கல். இதிலேயன்மேல்லாஞ்சேன்
மதினுல்லநாங்காலமேபோய்வேகுதோந
தாரப்பட்டுமபத்துக்குச்சேன்மர்கல்.

ஆறவது

பீராமணனசோனன

புரோகிதக

கதை.

மபத்துக்குச்சேன்மடம்பாடுருவா
னவரீவேடுகவணப்படிருந்தார். தந்தகுதி
றாமிகவங்குறமப்படிருதிரயானுயும்
வணயல்லாமல்வந்ததேன்மடிகவஞ்சந
தோஉமாச்சு ஆனால்குதிரயனலேவ
ழியலனுபவத்ததுக்கவானாககணநிணக்
கநிணக்கவேடுமணக்கிலேசப்பட்டுக்கோண்
டருந்தார். அப்படியேசீஉரக்ககணக்கூட்
டறுவத்துக்கோண்டுதாம்பலபரமஞா
னங்கணச்சோல்லத்துவக்கினர்.

தம்பமாரேவரவரநாபோமமதிகமதி
கமாகப்படிமபஞ்சவாழ்வகலோல்லாம்
போய்யானவாழ்வேன்மகண்டுட்டக்கி
மேன். தின்னமகலப்பல்லாதநன்னமயுங்
கசப்புக்கலப்பல்லாதவணப்பநதுக்கங்
கலப்பல்லாதமகிச்சியுமிங்கேகிறையா
து. ஐயையோவணயன்மியுபகாரமாய்க்
குதிரவந்ததேன்மநாமிகவமகிழ்ந்ததல்

லபேர இநதப்பாக்கியத் தோபேதோபர்
 நதுபனேயன் ஸுதானே வநததுரிகிலே
 சங்கஸாக்கண்டீகலே. ஒருதுலித்தேண
 நக்கவத்தண கசப்புடாங்கவேணுமோ
 ஆசாலநேஸ்ஸுநதன்னுமியுல்து எவ்வ
 னகக்கணிக் குநதோலுங்கோபுபயுண்
 டுதேல்லாநுல்துதானேயாகிலுநா
 னேருதினத்தலவலனுபவத்தபொல்
 லாப்புமேத்தக்குதிரையேறித்திரியவே
 னக்கியோக்கியமில் ஸயாக்கும்மேஸ்வ
 திக்கேதிராய்ப்போகிறதேன்னுலா குநதன்
 னமயோவஸ்ஸயேயனியநதக்குதிரை
 னயத்திரும்பவனுப்புகிறதேகருமமேன்றுர்.

அதுக்குச்சீலாக்கலேல்லாருமாதா
 காதிதேன்றப்படிசோல்லாதேயுனமயா
 றீர்கோண்டகுதிரையோநாங்கல்தேட
 னகுதிரையோவல்லவேதேவாதினமாய்த்
 தானகவநதகுதிரையல்லோநாமிறதத்
 திரும்பவனுபுலுத்திரவலத்தக்கேதி
 ராய்ப்போகிறதாக்கும் இதுதோஉனமயா
 இதுவநதவரக்குதிரையுபுபுத்திரநத
 தோஉதத்தயநதவலலநவன்கழித்தடம்
 பாபஞ்சத்தக்கதோன்றுமில் ஸயேன்றுர்
 கல்த.

இத்தோடென்னம்பலதாயங்கஸாயவர்
 கல்தவரிவாகச்சோன்னதினுக்குவமணந
 தேறிநீங்கல்தசோன்னபடியாகப்பெண்
 றுர். ஆகிலுமன்றவநதமோசம்போலேயனி
 வராதபடிக்கிராமாறுகுதிரையேயவப

வேராண்ணுதுஷ்டலேகட்டுவக்கவேணு
மேயதுக்கானவடமுங்காணேணேன்ஹர்.
அப்போபேதையென்பவணிதுக்காலோச
ணயேண்ணவப்போதான்போயாலங்
கோப்புகணவேடக்கோண்டுவந்தோரு
முஷயலேநத்தியானலாயம்க்ஷணக்
திலேகட்டுகிமேனேன்ஹன்.

என்றநிலிஉகிலேபுறப்பட்டுவழியோ
ரத்திலிருந்தபுறமாண்டக்கோடியாலன்
மேலேஹிநின்றசேவ்வகக்கோப்புகக்கோ
பாலயால்வேடத்துவக்கினுன். ஆகிலுந
தானுணிப்பக்கத்திலிருந்தபுறப்பக்கத்த
வேட்டுகிறதைக்கண்டுவழிப்போக்கனாக
வந்தவேரூடிராமணந்தம்பியப்படி
நில்லாதேகோம்போடுநியும்வழிப்போ
கியுயேன்ஹன். அதுக்கவணிந்தத்தும்சவ
ணமேனக்குச்சோல்லவந்தாயோவேண்
றியுபயம்சோருகிவைத்திருந்தவேடா
வாலாமிராமணணயேஹிந்தான். அவ
னுமிந்தமுறப்படிஹியப்பேன்ஹவல
கித்தப்பப்போய்வடான்.

பேதையோவேன்ஹல்முண்ணின்படி
யண்ணமுநின்றவேடனதினுற்பாதிக்கு
மேல்மாமம்ஹப்போய்முறிச்சத்தோடே
தானும்வருந்தான். அம்மம்மாவந்தப்ப
ிராமணன்வேசுசாஹ்திரமகாபுரோகிதன்
அவன்சோன்னபடிக்காய்மேன்ஹக
டுகவேருந்திராமணணப்பம்ஹிக்கோண்
போடினுன். சடுதியலவன்கிடவோடிவ

ருகிறுதப்டிராமணன் கண்டருதப்டித் தியல்லாதமருகமேன்னசேய்யமோவேன் றஞ்சிநின் றன். பேறுதசேன் றேருகும்டு போட்டு உய்யாநீர் மகாசாஸ்திரியன் னமோருபுரோகிதமேனக்குச்சோல்லவே ணும்நான்பரமாம்தருவன் சீஉருக்கும். உவர்பேயரிவேணக்குப்பட்சமேத்தவருக் குத்தலர்நதவயதாகக்கோல்கோஞ்சநாலிலேசாவாரேன் றபயநதிருக்கிமேன். இப்போநீரேனக்காறுகலாகவருக்கு னு கிவுகாலமேப்போரு தேன் றமதுக்கு ன் காணப்படுமறுபயாலமின்ன தேன் றமே னக்குச்சோல்லமேன் றன்.

பிராமணன் தப்டுவத்துக்கோல்கோ பலபலபோக்குச்சோன்னு றமவன் றபாத தினும்கறுபசியலே உசனஞ்சிதஞ்சிவனநா சமேன் றன். இதேறுதயாவதுக்கம்தஞ் சோல்லமேன் றவனலடக்கேட்க உன்ரு ருக்கவருக்கிருப்பப்டிருவீர்நதவன்னு மக் கவருக்குச்சாவகிடனதுக்கறுபயாலமேன் றபிராமணன் சோன்னுன்.

பேறுதயநமஸ்காரஞ்சேய்துபோய்வேட் டுனகிஊறுயமபத்துக்கி னுத்துக்கோண்டு நபநதசேய்தியேல்லாம்வறுகவபரமாய்ச் சோன்னுன். குருக்கவிதுக்குவசாரப்பட் டுச்சோன்ன பிராமணன் மகாசாஸ்திரிய ல்லவேன் றசோல்லக்கடபாது. உனக்க வன் சோன்ன படியேல்லாஞ்சரியாயுட னேயாச்சுதே. எனக்குஞ்சோல்லியனுப்ப

நயநு

னபுரோகிதநுநதப்பமாடாது. ஆசனஞ்சீ
தஞ்சீவனநாசமகாயத்திவசனம இனியேச்
சரிக்கனகயாக்குமேவண்டயது ஒருக்கா
லுங்காஸ்சத்திசேய்யலாகாது இதின்மே
லாண்டவர்திருவலாமேன்றார்.

மஹேசுவரநதுபேய்ததிலேபசும்பு
 காடிலேமேய்நதிருநதகுநிரகழிநதுவட
 பிலேத்தினயத்தணப்பாகிலேநதிக்குருவண்
 னகயல்வத்தான்.

அப்போதவரீசீசீயேன்ஹவேகுவாய்ச்
 சினநதாரீ. அதுக்கேல்லாரூங்கடயதே
 னதயாவமுஞ்சகலமுமேடுக்கச்சோல்ல
 முன்கம்பத்ததல்லவோகம்பத்தபடிசேய்
 ததிலுலப்போநீரீகோபங்காட்டுவானே
 னேன்ஹரீகன். குருவேவானேன்ஹலப்படி
 யன்மே எடுக்கத்தகுவதுமேடுக்கத்தகாத
 துமுண்டுவனவநதுநடக்கவேணுமேன்
 ஹரீ. அதுக்கவரீகன்மமாத்திரத்தகு
 நாங்கன்மனுஜரல்லவேன்மேடுக்கவேண்
 டியனதமாத்திரம்வேஹபபவேமுதச்சோன்
 னரீகன்வருமேமுதினரீ.

அப்பறம்போனகயல்வமுக்குநிலத்திலீ
 ரமாகக்கோலாவத்தவரீநதநஹபயாய்ப்
 போகிறநாண்டிக்காங்குநிரதவநிவ
 னுநததாம். அத்தண்ணையல்லருநதகுழியம்
 குருவநதணகீமுங்கால்மேலுமாகவமுந
 துகோவேன்ஹலஹியேன்ணயேடுக்கவே
 டவாரூங்கோனேன்ஹகப்படிடாரீ. சீஜரு
 மேடடிவநதுமுன்னேமுதித்தநதவோண
 னயயேடுத்தோருவன்வாசிக்கவமுநத
 தணப்பாகேடுக்கவம்வமுநதசோமன்
 வேஜடியேடுக்கவம்வமுநதசம்ஹபயன்
 னஹபயேடுக்கவமேன்ஹவன்வாசித்தபடி
 ஒன்மேன்ஹயேல்லாததயமேடுத்தவக்

எட்டாவது

குருவைச்சேரித்

தகனாக.

குழியல்வெருநதுகிபநதசமையத்திஸ்
மிகவுமஞ்சிப்பதறினதாஸ்ப்பராமணன்
முன்சொல்லியருநதபுரோகிதத்தின்மே
லோருத்தனுக்குஞ்சாபகமில்லாதேபோ
யம்ம. திரும்பக்குதிரையேறினபம்பாடு
மாத்திரமிருப்பபங்குளிர்நததேன்முகண்
டுகுருத்தானேவசாரப்பபார். ஆகியும
பத்துக்குச்சேருமலாவமொன்மஞ்சொல்லா
தேபோனார்.

தவாரீநதவயதுகாலத்திலேவெருநதவ
திர்த்தியனலன்றாராத்திரிந்திறைகொள்
வாமலாராடமாய்ப்புரண்டுக்கொண்டு
சொன்னபுரோகிதநிணவதொன்றிணதி
னல்வேடுவாய்ச்சஞ்சலப்பபார். குதிரை
யன்றிக்குழியல்வெருநததினலுபலதிர்ந
தவலியாராடப்படுத்துதேன்மநிணக்க
மாடாமல ஆசனங்குளிர்நதத்தோபே
சாங்காலங்கிடினதினலாக்குமிதேல்லா
மாடுதேன்மநிச்சயத்தார். இருநநிணபோ
பன்றாராத்திரிமுருநதம்மிலேபயநது

பதறியோருநிமிஉறாங்கண் றுபமாடா
மலடக்கடபேரு னுச்சிட்டுமணநதலா ம்
பணதாம்பிறகுவடயக்காலமேசீஉராக்
கணாயனுழப்பதார்.

அவர்களும்வநதுபார்க்கவவர்க்கச்
சாயல்வேறுகவமிருகண் டுழியாய்வந
ததாகவறுகமேல்லாம்பவ்றிச்சுருங்கின
தாகவமதிலேபளுப்போபேவேணப்புப்பப
ர்நதுபஞ்சனாபநததாகவம்பாயீரமின்
றியாற்றாதக்குவாறவம்பீரமித்தாம்போலே
யுற்றுப்பார்க்கவங்கண்டுமிகவம்பயந
தார்கலா.

அப்போதவர்பேரு னுச்சிட்டுத்தம்பமா
ரேயேன்ணக்கல்லறையல்வத்துச்சவச்
சேமஞ்சேய்யங்கோலோன்றார். அதேனத
யாவேன்றவர்கலாபதறிக் கேட்க அதேன்
ண ஆசனஞ்சீதஞ்சீவனநாசமேன்றதமற
நதீர்கலோரவேன்றமிண்டு குருக்கலாசோல்
லுவார். நேற்றநான்றவநுதகுழியலேநீ
ருஞ்சகதியுமேத்தவானாகயலுலேணக்கிருப்
பிபத்திரநதாக்கினதாம். ஆகிலுமப்போ
திருநதவாபத்திலுலேணக்குத்தோன்றாதே
போய்ற்று. பிறகுவேகுவாய்ருப்பிபங்கு
லாரீநததுங்கண் டேபன்டீராமணன்சோன்
ணசாஹ்திராநிணத்தேன். அப்படியாராத்
திராநுது னுபம்பன்வலியுமாராடாடாங்க
கண்டுசம்மநித்திரகோலாஸாமம்சாவு
கிடணதேன்றநன்றயக்கண்டுகோண்டேன்.
இனிவேறுலோசணதேனவயல்ஊசீக்கிர

மாய்ச்சேமத்துக்காய்த்தம்பண்ணுவீர்க
லோன்றார்.

அதுக்கவர்களுமநதச்சகுனத்தநிணத்த
தஞ்சினூர்கலா அஞ்சினுவுமுள்ளாச்சத்தநத
வேலிவடபாதபக்கிநானுவதமாய்க்குரு
வன்மனநதேறப்பற்பலவாமுதல்சொன்
னூர்கலா. என்னசொன்னுவுமவருக்கும
னக்கிலேசமாமவல்சையேன்முகண்டுமுன்
நதவூர்க்குறுக்காரனாயருநதஅசேதன
முர்த்திமகன்அசங்கதனென்பவணய
முப்படித்தத்தங்கலாக்குறுவப்படித்தசனி
னயநிக்கியவர்தமனநதேறக்கோண்டு
போய்வடாரீகலா.

முன்னபநததேல்லாமவடபரமாய்க்கேட்
படிப்பாடு அசங்கதன்வநதுசம்புவத்ததே
தய்யா உமக்குவநதகுறையேன்னநோ
வேன்னவல்யேன்னவசாரமென்னகிலேச
மென்னவேன்குருவேயேன்ணயாவேயேன்
பதாவேசொல்லுமென்முகண்வாய்முக்
குத்துடக்கக்கேடான். அதுக்கேல்லாத்துக்
கும்துசனசீதஞ்சீவனநாசமென்கிறவசன
மொழியவேறேருமவவத்தரமுங்குருசொன்
னவரல்ல. அப்போதவன்நல்லதுதான்
அசனசீதமுமக்குநாசமென்றநதப்பிராம
ணன்சொன்னுனநானும்தவனசனேஉண்ண
மவனுக்குநாசமாய்ப்பண்ணுகிறேன் அந
தப்பிராமணணயேனக்குக்காட்டுங்கோ
லாவனுக்குலக்ப்புறசபண்ணியவனுல்

வந்ததோ உமேஸ்ஸாநூக்கித்தீர்த்துப்போ
டுவேணவணக்காட்டுச்சீக்கிரமாய்க்காட்
பேன் ஹன்.

உலக்தகப்பூசயேன் ஹேருபூசயண்
போ ஒருக்காலுமிப்படிப்படிபூசகண்
பதுமில்லுகேடதுமில்லு உதாவதைச்
சோல்லேன் ஹர். இதுக்குமஹமோழி அசங்
கதன் சோல்லத்துபங்கினன். இவ்வதைப்
பூசயப்சமாயம்புறச்சமாயங்கலில
கப்பபாதபூசயாக்குமநன் ஹய்க்கேட்க.

ஒருசேடியருநதானவன்வேசுவபத்திக்
காரன் அனுதினம்பண்பாரங்கலுக்கச
னம்போபவானசயனுவரீகமாயேங்கே
கண்பாலுமசனத்துக்கழப்பான். அவனுக்
குமக்கலில்லுகோண்பமணவையோவேன்
ஹல்பபடிநித்தமோரிருபண்பாரங்கலுக்
குச்சோறுக்கவம்போபவஞ்சலப்பாகக்
கோல்தாப்புரு உன்சேய்கிறதுபோருநத
வல்லையாகிலுமிதிலேபுருஉனுக்கேதாகி
லுஞ்சோன் ஹவன்மணம்போறுக்கமாட்
பானேன் ஹவஹிநததி ஹலோருபாயமே
டுத்தாள்.

ஒருநாஸநதச்சேடியகடையலுநதுகண்
பபண்பாரத்தையறுழத்தேன் ஹேல்
ஹக்துப்பிச்சபண்ணவேணுமாய்யா
வேன் ஹன். அவனுஞ்சம்மதித்ததினால் இப்
போகடையலேவேஸயாய்ருக்கி ஹன்
நீர்தானேன் ஹட்டுக்குப்போயேன் ஹ்திக்

கிருதச்சேய்திசோல்லநான்பருமலாவுமங்
 கேகாத்திருமேன்முன். பண்பாரஞ்சநதோ
 உமாய்ப்போய்ச்சேடிசோன்னதயபன்
 மணயாடிபோபேசோன்னன். உதுக்கவ
 ஸிவனேருக்காலுமிங்கேவராதவனக்
 குமேன்முகண்டுகொண்டுமேத்தநல்லதுந்
 ரிங்கேயருமேன்மூட்டித்திண்ணமேலே
 பாய்வரித்தராவ்.

பம்பாடுபனேவீட்டுமுற்றநன்முய்ப்
 பேருக்கியேங்குஞ்சாணங்கினயத்தேளித்
 துத்தன்கால்னகசத்திகாஞ்சேய்துபுச்சி
 யத்தோபேநல்லுக்குத்துகிமவலகனக
 னயக்கமயலேடுத்துக்கொண்டாவ். பிறக
 தில்நினமயச்சாம்பலுத்தபவத்தானும்பு
 சிக்கொண்டுநடுமுற்றத்திலுலகனகயக்
 கிபத்தியதுக்குமுன்முற்றினமசாஉடபாங்
 கமாய்வருநதுமுணமுணவேன்மசிலமந
 திரங்கலாச்சோன்னவ். சோன்னதிண்
 மேலேலிவாவுமுலகனகயத்துபத்து
 முன்னையதிருநதவபத்திலுபத்தாவ்.
 உதேல்லாமுற்றப்பார்த்துக்கொண்டரு
 நதபண்பாரம்பேருவாச்சரியப்பட்டு இந
 நாவ்மட்டுநான்காணுதவதிசேயங்கலா
 யப்போகண்டேன் இதென்னவகபுறச
 யம்மாபேன்முகேடான். உதுக்கவளிது
 வேங்கல்குலதேய்வத்தின்வசேஉபுறச
 வகமயனிமேல்நிருநன்முய்முய்ப்போற்
 ரேன்மூட்டிமுறமுறதுபோகமயல்து.

வன் ற ஊ மே லே னு கியு மே ன் ற ம ரீ ந த ச த்
த ம ர ய் த் த ன் னி லே சோ ன் னு ட் போ லே
சோ ன் னு ள்.

அப் ப ட ட சோ ன் னு லு ம வ ள் ள னு ட் ப ன ப
ட ட க் கு ப் ப ண் ப ர ங் க ர தி லே ல னு ந த து.
அப் போ த வ ன் தே வ ர தி ன ம ர ய் த் த ப் ப ட்
ட னு ட் த் தே னு வே ன் ற சே ட் ச் ச ட் லே னு
னு ட் ந த வ ட னே ச த் த ப் ப ட ட து த ப் ப ட் போ ய்
ட ட ள்.

அவ ன் போ ன வ ட ட ய் லே சே ட் வ ந து ந ர ன
னு ட் ப ன ப ண் ப ர டே ம ங் க ட ட யே ன் னு கே ட் க
அவ னு ட் ந ல் ல ப ண் ப ர ட ம ல் லோ ல னு ந த ல
ன ச ய னு ட் ப ன ி ரீ. வ ந த வ ட னே டு ல க் னு க
னு ய த் த ர ச் சோ ல் ல க் கே ட ட ட து க் கு ந ர ன ி ப்
போ சே ட் ய ர ி வ னு வ ர டே ய வ னு த் த ர ட
மி ல் ல ர ம ட் கோ டு க் க ப் ப ட ட து ச ட் னு னு
மே ன் னி தோ ப ர னு ய ல னு த் து ப் போ ட் போ
ன வ ரீ கே ட் க ம ர ட ட ம லு ட னே னு டு க் கி க்
கோ ண் டு போ னு டே ன் னு ள். அ து க் கு ச் சே ட்
அ ட ட ய் ப் ப ட ட ய் ல் ல வே ப ண் ப ர ங் க டே ன்
ன கே ட ட லு ங் கோ டு க் கி டு தே ன க் கு ச் ச ட்
ம தி யே ன் னு ல க் னு க னு ய க் னு க ய் லே னு தி ப்
ப ண் ப ர ட த் து த் தே ட ட ய னு த க் கோ டு க் க த்
தே னு லே போ னு ன்.

ப ண் ப ர ட னு ட் வ னு ங் க ர ி ய னு ட ட ட
போ க க் க ர ண போ னு தே னு னு டு க் கி லோ
து ங் கி ய் னு ந து அவ னு ல க் னு க யோ டே சே ட்
ட ட வ னு வ னு த க் க ண் ப போ தி தோ வே ன் னு

சுயநு

ஊமேலேபுறசுநு கி க்க வகு கி ஹனே ன்றேட்
டமேடுத்தான். சேடி யும்பண்பாடமேபண்
பாடமேயே ன்றடி ன்பம் ஹித்தோபர்நதோ
பவவனதிகமதிகமாயோபக்கனாபசியம்
சேடி க்குவயது காலமும்பேருநதோநதியுமி
ருநததி னுலோபமாடாமல்நின் னுஷ்ட்டுக்
குத்திரும்டினுன். உது வேயுல்க்கு கப்புறசு
யுறதநான நதப்டரா மண ன்றது கின்மே
லேஹுகித்தால் ஊசனே ஊணமா கியவனுக்
கல்லாமலுமக்குநாசம்வராறதயாவேன்
றுன்.

உதுக்குப்பரமாம்தகுருவஞ்சிரித்துறாயத்
தின்படடியேயுன் ன்ற ஊசங்கதனே ன்பா
கல்த. எப்போதுஞ்சரசங்க ஊசச்சேய்து
கோண்டு வகு கி ஹயே ன்றார். உவனுங் குருக்
கல்தசிரித்ததா கக்கண்டுபரி காசத் துஷ்ட்டு
டு லுண்டுஞ்சோல்லவந்தான். ஐயாடரா
மண ன்சோ ன்றவச ன்ற ல்லாபடதானே.
ஊகியுமது க்கம் தத்த ந ன்ற ஹய்க்கா ன்
வேண்டியது. இருப்டபத்தி ம்கு லுறமக ன்
பாம்சாவுக்க னுபயா லாமே ன்றது சரியே
ஊ ஹம்புறக்காரண மில்லாமல் ஊச ன்ற கு
லிரிநது போ னுலேயவ ன்சோ ன்ற பட்
யாகும். தண்ணீரிலேயுஞ்சே ஹ் ஹலேயும்
ஹுநசிரிதிலேயுருப்டபங்கு லிரிநததுமேத்
தவதிசேயமோ. உப்போகுலிராதேபோ
ஹலதிசேயமாகும் இப்போதிநதக்கவஊ
ஹயஷ்ட்டுஷ்ட்டுமி ன்றமே ஹ்சே ஹ் ஹலு லுக்கா

ரா மலு ந த ண் ணி ி லே ல வ ழா மலு ம ஹ் லே
 ரு பு ஹ க் க ரா ர ண ண ி ல் ல ரா மலு ம் ஆ ச ண சீ த ங்
 க ண் ட ரா ல ப் டே ரா சீ வ ண நா ச ங் கி ட ன தே ண்
 ஹ நி ண ண க் க ல ரா ம். இதோ ழி ய ம ஹ் ஹே ல் ல ரா
 ம ப த் த ஹ ம யா வே ண் ஹ ண். ஆ ச ங் க த ண் சோ ண்
 ண து கு ரு வ ண் ம ண தி லே ஹ த த் து தா ய ம் டே ரா
 லே தோ ண் ஹி ஹ் ஹ ஆ த ல ரா ம் ச ஹ் ஹ த் தே ஹி
 யே ழு ந து சா ப் ட ட வ ம ங் க ங் கே தி ரி ய வ ந து
 வ க் கி ன றீ.

இ ப் ப ட ட சீ ஹி து நா ள் மா த் தி ர ம் டே ரா ண
 ட ம் ப ரா டு ரு ரா த் தி ரி சோ த் தி ய த் தி லே க
 ண ம ஹ ழ யோ ரு ப ரா ட ம ரா ய் ப் டே ய் ந த து.
 ஆ த் தோ டே கு ரு வ ண் ப டு க் க ஹ க மே லே ய ரு ப்
 ட ட த் து க் கு ச் சே வ ஹ வ ய டு த் தா ம் டே ரா லே
 மோ ட் டு றீ ரோ ழு க் கு வ ழு ந த ரா ஹி ந தா க் க த்
 தி ன ல வ ரு க் கு த் தே ரி ய ர தே டே ரா ய ஹ் ஹ. ம
 ஹ ழ ய ம ஹ ழ யோ டே ரா ழு க் கு மோ ழி ந த ட ண்
 ப கு ரு க் க ள் றி த் தி ன ர யோ டே பு ர ண் டு ப ட்
 ட ஶ ர த் தி ண் டே ம் ச ம ஹ க வ ரு ப் ட ட ட ம் ப ட த்
 தா ங் கி க் கி ட ந தா றீ. ஆ ப் ப ட ட தா க் கி ன கு ல
 ஹ ம ய ஹ லே தி டீ ரே ண வ ழி த் து மி க வ மி
 ரு ப் ட ட ட ங் கு ஶி றீ ந த தா க் க ண் டு கு ல ஹ ம ட
 ஹ க் க வ ட் டே ரா வே ஹ ரு பு ஹ க் க ரா ண ண ி ல்
 ஹ யே ந ம க் கி னி ச் சா க் க ரா ல ம் வ ந த தே ண் ஹ
 றி ச் ச ய த் தா றீ.

வ ந த கு ஶி றீ ச் சி க் கு ச் சி ஹ் றீ க ல ஹ ம் வே ஹே
 பு ஹ ழு க ரா ந தி ர ங் க ர ஹ ஹ ம ஹ் ப டு க் க ஹ க ய ண் கு
 ல ஹ ம ழு த ல ரா ய் க் கு ரு வ ணி ரு ப் ட ட ட ச் சி த த்

தினுல்வந்ததேன் ஹநிணத்தூன்சோன்
 ணசகுணநிஹமேவஹங்காலமீதேன்மேண்
 ணினூர்கல். காணவந்ததன்சாதீமனுஉரு
 மிவர்கலோரபோத்தபுத்திமான் கலார
 கக்கோல்கலாச்சோன்னயாவமோத்துக்
 கோண்டப்போதுதப்பாமல் ஆசனசீதஞ்
 சீவனநாசமேன்பதோழியவந்தயாவருக்
 குமஹமோழியச்சரியாதேபோனார்.

நாஹக்குநாஸிவரிவ்வாமஹநதமிஞ்
 சினமணக்கவஹயஞ்சரிபேலயீனநுந
 தாங்கமாலாதேயவரோருநால்கோப
 மாய்க்கிபந்தாரீ. அதுக்கேல்லாரங்காக
 வேன்ஹதஹமேஹகஹவத்து அயயோம
 டந்தாரேமாய்நதுபோனரேயேன்ஹநுத
 ஹிச்சவச்சேமத்தாசாரம்பண்ணிக்குளிப்
 பாலப்போனூர்கல்.

அதுக்குமபத்திலிருந்தடேரியதோடியன்
 ஹயத்தண்ணீராவட்டுப்பணமேன்ஹவ
 ஹாயதிலேபோட்டு அருக்கிச்சூழப்பத்துப்
 பேரோருமிக்கத்தேய்த்துக்கருவனூர்கல்.
 கருவம்போதவருக்குமயக்கநதேலிந்தா
 ஹந்தண்ணீரிலேஹ்சுவாங்கமாலாமஹ
 மவர்கலாருக்கினஹகாலாலேசயக்கி
 ஹகாண்டக்கமாலாமஹமிஹச்சத்தனத்
 தினும்பரமாய்தருமஹயரீஹகயலே
 சேஹார்.

இதின்மேலேவேகுவாய்க்குடங்குடய
 வஹப்பநதேருக்குல்கலாசமாதஹவத்தே

சயது

டுத் து ழு ன் னு ம் பீ ன் னு ம் பக் கத் தி லு ம் நே
ரு ங் கச் சீ டீ ர் க ள் ட வ ந தே ல் லா ரு ம் ஆ ச ன ன்
சீ த ன் சீ வ ன னா ச மே ன் ற ப ட ட க் கோ ண் டு
பே ர ய் க் க ல் ல ன ற ம ய லே ன ன வ த் த ப க் கி ன் டீ
க ள் ட.

பரமாமதகுருவீன

கதைமுறையுட.

TRANSLATION.

THE
ADVENTURES
OF THE
GOOROO NOODLE.

FIRST STORY.

OF THE PASSAGE OVER THE RIVER.

THERE was a Gooroo* whose name was Noodle, who had five disciples serving under his command, Blockhead, Idiot, Simpleton, Dunce and Fool. These, having all six gone on foot through the surrounding villages, to make some enquiries respecting other disciples, were on

---

* For an account of the office and powers of the Gooroo, the reader is referred to the Abbé Dubois' work, on the Manners and Customs, &c. of the Hindoos. He will also be enabled to judge of the reverence paid this sacred character by a reference to the Institutes of Menu. Ch. xi. verse 229, 230 and 232.

their return to their Mattam,* when one day, they arrived in the third watch,† at the bank of a river.‡

Under a notion that this was a cruel stream, which, in consequence, could not be passed while it was awake, the Gooroo gave orders to Duncce, and dispatched him to ascertain whether the river were asleep. Upon this he lighted with a segar, and carried with him, a fire-brand§ which he had borne in his hand, and without approaching the river, kept aloof and stretching out the brand at arms length, dipped it into the water.

* The Mattam is a secluded retreat, in which the Gooroo and his disciples reside when not engaged in visitations to those who are under their spiritual controul.

† In their civil day the Tamuls divide the twenty-four hours into sixty parts, called ந ஈ ழு ஐ க, each of which consequently contains twenty-four minutes. Seven ந ஈ ழு ஐ க and a half make one ச ஈ ல ல or watch, four of which are contained in the day and four in the night. The term ச ஈ ல ல, however, is more commonly employed in marking the time of night than that of the day.

‡ The seven rivers celebrated in books, and classed together, are, க ஈ ஐ க, the Ganges—ய ழு ஊ ண, the Jumna—ந ண ல ஐ க, the Nerbudda—ச ஈ ச ஈ னு, the Saraswati—க ஈ ல ஈ, the Cavery—க ல ஈ, the Kistnah, and க ஈ க ஈ ல ஈ, the Godaveri.

§ The firebrands used in India are either large stakes of a kind of wood (*Ixora parviflora*) containing bitumen enough to support a flame, and which are analogous to the *tedæ* of the Ancients, or they are, as described by Tavernier, “un linge entortillé et trempé dans l’huile que l’on met dans une maniere de rechaut au bout d’un baton.”

Observing that as soon as he had immersed it, the water smoked with a hissing noise, away Duncce ran, hurrying, stumbling and tumbling, and cried out, “O Master! Master! this is not the time for passing the river. It is awake; and no sooner had I touched it, than it flew into a passion, hissed like a venomous serpent, and smoking in fierce rage, leaped and rushed at me. It is indeed a wonder that I escaped with the preservation of my life.” To this the Gooroo replied, “What can we do in opposition to the divine will? We will wait a little while.” So saying, they sat down in a spreading grove hard by, which formed a dark shade, and as each was relating, in order to pass the time there, different circumstances regarding this river, Blockhead spoke as follows :

“I have many a time heard my Grandfather tell of the ferocity and artfulness of this stream. My Grandfather was a great merchant. One day, he and a companion of his were driving along two asses laden with bags of salt, and when they had descended into the middle of the river, they washed themselves in the cool water, which was running up to their waists, (for, as it was in the hot season,* they were somewhat fatigued) and stopping the asses they bathed them also.

---

* According to book authorities the year is divided into six seasons, termed அறுவகுசுப்பருவம். The 1st called கார்நீ, comprehends August and September; it is the rainy season, at least on the Western side of India. 2nd, கந்திநீ, the cold season;

“On arriving afterwards at the opposite bank, they saw, not only that the river had devoured the whole of the salt, but that the salt had all been miraculously drawn out, while the mouths of the gunny bags, which were well sewed, were not in the least opened. They congratulated themselves, saying, ha! ha! since the river has seized upon this salt, is it not a great blessing that it has left us unswallowed?”

Upon this Simpleton began another anecdote. “The stratagems, wiles and thefts of this river have been numerous even in my day. Listen to one. A dog* holding fast in his mouth a piece of mutton which he

comprehends October and November. 3rd, ஓ ஸ் ப ஸ், the former dews, comprehends December and January. 4th, ட் ஸ் ப ஸ், the latter dews, February and March, (these two bear some analogy to the first rains and latter rains of the Jews, see Deut. ch. xi. 14). 5th, சூ ட வே ஸ் க ா ல ம், the first hot season, April and May. 6th, ஓ சீ ர் வே ஸ் ல், the hottest season, June and July. The Tamul months commence about the middle of our own, which throws these seasons a fortnight in advance. In ordinary conversation the above distinctions are not observed, but the following are substituted: வ ா னு ப க ா ல ம் comprehends December, January, February and March, or the winter, and கே ா னு ப க் க ா ல ம் comprehends May, June, July, August and part of September, while the rainy season is called ல ஓ டு ப க் க ா ல ம், by which we understand October, November and December.

* The reader will here recognize a fable with which he is familiar. The author has more than once, as will presently be seen, introduced current stories which seemed to suit his purpose.

had stolen, was swimming in the middle of the stream, when the river deceitfully exhibited in its water another piece of flesh. As for the dog, he conceived, that, without any deceit, what he saw was the bigger; so when quitting the piece which he held, he dived to snap at the larger one, both the one and the other disappeared, and the dog went home empty."

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Gooroo too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Gooroo Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting

out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself.* As he only saw five persons while he was

* This story bears so close a resemblance to the 10th of "the Merry Tales of the Wise Men of Gotham," that we cannot but conclude, either that it was borrowed from that Tale, or what is more probable, that both had their origin in some commonly current story. The Merry Tales to which I allude are now so scarce, that the reader will perhaps have no opportunity of determining this important point unless assisted by the following extract.

"On a certain time there were twelve men of Gotham that went to fish, and some stood on dry land; and in going home one said to the other, We have ventured wonderfully in wading, I pray God that none of us come home to be drowned. Nay, marry, said one to the other, let us see that, for there did twelve of us come out. Then they told themselves, and every one told eleven; said the one to the other, there is one of us drowned. They went back to the brook where they had been fishing, and sought up and down for him that was wanting, making great lamentation. A courtier coming by, asked what it was they sought for, and why they were sorrowful. O! said they, this day we went to fish in the brook; twelve of us came out

counting, he took alarm, crying out, "Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here." Having placed them all in a row, the Gooroo himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting himself, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out "Alas! alas!" and embracing one another exclaimed, "O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Gooroo Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll

---

together, and one is drowned. Said the courtier, tell how many there be of you; one of them said eleven, and he did not tell himself. Well, said the courtier, what will you give me, and I will find the twelfth man. Sir, said they, all the money we have got. Give me the money said the courtier, and began with the first, and gave him a stroke over the shoulders with his whip, which made him groan, saying, here is one: and so served them all, and they all groaned at the matter. When he came to the last, he paid him well, saying, here is the twelfth man. God's blessing on thy heart, said they, for thus finding our dear brother."

thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns! Without moisture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy former existence, mayest thou be in future consumed away!”

Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers.* Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion demanded, “How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?” They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, “What has happened, has happened.† If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in

---

* The Hindoos in uttering a malediction, unite their hands by interlacing the fingers, and then projecting them forwards produce that sound commonly called cracking the joints. Their imprecations are still further strengthened, as they think, by casting dust at the object of them.

† That is, what has taken place is irremediable.

legerdemain." To that the Gooroo rejoicing answered, "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "'Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Gooroo a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gooroo." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being therefore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

SECOND STORY.

OF THE PURCHASE OF THE HORSE'S EGG.

AFTER the Gooroo Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman,* who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, "I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this

---

* The Tamuls divide the natural life of women, as our immortal Bard divides human life, into seven ages, ஏழு வகைப்படுவம். Until seven years old they come under the denomination பேறகு; from seven till eleven they are considered பேகும்துப; from eleven to thirteen டாசுறகு; from thirteen to nineteen டாநறகு; from nineteen to twenty-five உரூறவு; from twenty-five to thirty-one தேரூறவு; from thirty-one to forty பேரூறும்பேன்: after the age of forty-one a female is reckoned an old woman, and is called, like the one-eyed dame in our story, கீழவ.

may be avoided. Having picked up the ordure* which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number† of women who were collected together.

They all replied, "This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse." The Gooroo demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Gooroo determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch

* This is a suggestion which would not appear quite so extravagant to a Hindoo as it must to an European, for the women of an Indian family are frequently employed in collecting the ordure of cattle, which they form into flattened cakes and dry in the sun against rocks or walls. These cakes are used as fuel by all classes.

† The words in the original are *ten women*, but the number *ten*, as well as *four*, is frequently used in an indefinite sense; thus resembling the number *nine* in Greek, when applied to time: as, *εννῆμαρ μεν ἀνὰ στρατον ὤκετο κῆλα θεοῖο*, Hom. lib. i.

cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Gooroo with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas, and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manner just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thus

threw out a doubt. “Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one’s two arms: though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business.” On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless.* After a considerable pause, the Gooroo addressed himself separately to each of the three who were present, saying, “I see no other way but that one of us should sit on it.” Upon this each made his excuses. “It is my business,” says one, “to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?” Says another, “After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me?” Says another, “Before day break I go to the river, and after having

---

* This sort of tautology, common in Tamul, seems not unfrequent in Scripture; as in Psalm xxxix. ver. 3, “I held my tongue and spake nothing.”

cleansed* my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Poojei of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Gooroo replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and

---

* According to Hindoo practice, cleanliness, or rather that particular cleanliness of person which is required by the law, and is called கரகரிஹக, consists in four particulars, viz. 1st, க்ஷௌடம், shaving; which is performed on every part of the body except the top of the head, the upper lip, which however is shaved with Brahmans, the arm from the elbow to the wrist, and the leg from the knee to the ankle. 2nd, அபிஷேகம், anointment, or according to others, the bathing of the whole body, as opposed to கண்டம், a bathing or washing of the head as far as the neck. 3rd, கந்தாபனம், the care and cleansing of the teeth. 4th, நிரமலவஸ்திரம், clean raiment.

to the villages? It is very true, therefore, that you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my lap, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in my bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do but produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured.”

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kādams* and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins† in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, “Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs.” He, in his turn, seeing their idiotism, said, “Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horses’ eggs as these? They are very costly indeed.” To this they replied, “Go to Master, do we not know that five pagodas is the price of them? Look ye, friend, take your five pagodas and give us a good egg.” To this he answered, “You are, to be

* The Tamul kādam, க ா க ட ம், differs in length in different parts. At Madras and its neighbourhood it equals ten English miles.

† Called க ா ட ம் ப ள ம் ப ள ம், or ash coloured pumpkin.

sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, "Ay, ay, our forefathers have said, *they who perform penance, are forwarding their own affairs.* We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Gooroo. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take tō him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—*from pious actions* alone proceeds delight,*

---

* The Tamuls reckon thirty-two kinds of pious actions, some of which are sufficiently fanciful: these comprehend, however, if not all the possible varieties of charitable works, at least more than most people perform. Their enumeration is as follows. 1. The building hospitals for the poor. 2. Giving food to those whose employment is devotion. 3. Giving food to those who follow any of the six sects. 4. Supplying calendars or almanacks. 5. Furnishing remedies for the eyes. 6. Giving oil for the anointment of the head. 7. Associating with the female sex. 8. Marriage. 9. Sobriety. 10. Preserving the good works of another.

all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleasure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? *If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced?*"* From good actions, good will proceed, from evil actions, evil."

---

11. Raising a shed where water may be furnished gratis to passengers. 12. Building a house, either of rest for passengers, or for some religious devotee. 13. Building tanks and repairing roads. 14. Planting trees. 15. Planting groves for the convenience of travellers. 16. Giving food to animals. 17. Giving money to preserve the life of any living thing whatsoever. 18. Erecting posts for cows to rub themselves against. 19. Giving food to prisoners or slaves. 20. Giving boiled rice for sacrifices. 21. Causing to make sacrifices. 22. Giving garments. 23. Furnishing provisions for a journey. 24. Furnishing Brahmans with the means of bearing the expense of assuming the sacred thread. 25. Pouring milk into the sacrificial fire. 26. Making gifts, more especially of money. 27. Giving quick lime to be eaten with betel leaf. 28. Paying for the barber employed in shaving another. 29. Furnishing remedies for diseases. 30. Giving drink to cows. 31. Furnishing a looking-glass. 32. Burning corpses. It would need a long commentary to explain the nature and value of these various good works. I confess myself unable to do so, but recommend that their merits should be made matter of conversation with the உபநிஷத் ஐயர், or instructor, by those who study the Tamul language in India.

* The Latin Dictionary, a most valuable work by our author, which is now in course of publication at the College Press at Madras, in quoting this common proverb says, "æquivalet dicto, quæ quis seminat

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, "Behold! the horse's foal which was in the shell has run away;" and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed,* puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean

---

hæc et metet." Perhaps it approaches still nearer to the very forcible interrogatory with which our Saviour inculcates the same moral: "Do men gather grapes of thorns or figs of thistles?" Matt. vii. 16.

* This is the undoubted meaning of the text; but whether violent exertion would produce the effect described, I will not pretend to determine. The effects of violent love on the same organ, as described by Sappho, seem at least equally wonderful, if not quite similar:

Οππάτεσσιν δ' ἴδεν ὄρημαί, βομβεῦσιν δ' ἀκοαί μοι.

time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths, crying, "Alas! alas!" and beating themselves, fell down. "What is it? What is it? What harm has come to you?" demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: "O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cubit in length. Although a foal* still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers;† extended and stretched forth its four legs, and with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived."

---

* A foal, when first born, is called குட்டி; when somewhat grown, it becomes குட்டி, a colt: the term குட்டி குட்டி குட்டி expresses the age of a full grown young horse; குட்டி குட்டி குட்டி, that of a middle aged horse, and குட்டி குட்டி குட்டி, one much advanced.

† By "two fingers," is meant the breadth of two fingers, a finger's breadth being a measure in common use, and the word *length* applies to the tail.

Upon this they were all bewailing, when the Gooroo appeasing them, said, "True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse's foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man: a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept."

THIRD STORY.

OF THE JOURNEY WHICH WAS MADE, MOUNTED ON
AN HIRED OX.

AFTER some time had elapsed, a necessity arose for performing a long journey. As they could not go so far on foot, they agreed for the hire of an ox without horns.* They settled to give for its hire, three fanams a day, and after one watch from sunrise had been employed in various affairs, they set out upon their journey.

It being a terribly hot season, as they travelled along, the rays of the sun darted directly upon them, and they found themselves in an open plain, without the advantage of a single tree or bush, and without either covering or shade. While they were thus jogging along, the old Gooroo, unable to endure the fierceness of the unrelenting heat, and bending like a green blade of corn, was in danger of falling off the ox. On perceiving this, his disciples laid hold of him and lifted him off, and, as there was no other shade, set him under the shadow of the ox, which they halted, and fanned him with their

---

* Ḷ LO Ṇ Ḷ LO Ṇ Ḷ does not mean an ox, naturally without horns, but one whose horns were seared when they began to sprout, so as to prevent their growth.

cloths. After he had by this means been much revived, as a cool breeze sprang up, he re-mounted the ox, and travelling gently along, they arrived, before the day declined, at a little village where they halted.

No sooner had they entered into a small rest house there, than, on paying the ox-driver his three fanams, he asserted that it was not enough. "How is this," replied they, "is not this the daily hire that we originally agreed for with you?" To which he, objecting, vociferated, "It is true indeed, that for the accommodation of the ox, as a conveyance, this hire was agreed upon; but moreover, in the middle of the way, my ox afforded accommodation as an umbrella against the heat: must I not then have hire for this too?" They asserted that this was an imposition, and flying into a passion, opposed him and raised a great dispute. As the quarrel increased, all the villagers who were passing to and fro, both men and women, assembled and formed a crowd. In the mean time a Padeiyāchi,* who was the justice, having appeased the fray; heard the dispute on both sides, and demanded of them whether they would abide by the decision which he should pronounce, and the judgment which he should give: after which he spoke as follows:

“ I † myself once travelling home, put up one night at

---

* A certain caste of cultivators.

† This story, which, in other forms, is familiar to us in Europe, is derived from an oriental stock.

a large caravansara; where, besides lodging, they supplied, for money, those who frequented it with every thing that might be wanted in the way of food. I, however, as I had not enough for my travelling expenses, said that I needed nothing. They then transfixed upon an iron spit a large leg of mutton, for those who had arrived that day, which they roasted by turning it over the burning coals. This continued smoking with the heat, and the odour which it sent forth being very grateful, I thought that it would be nice to eat the bundlefull of boiled rice* which I had brought, with this savoury smell, and begged permission to be allowed to turn the spit for a little while. Thus, holding the rice over the smoke, I turned the spit with one hand, whilst with the other I fed myself with gratification at the savoury odour. Afterwards, when I was thinking of going, the master of the caravansara demanded payment for the odour which I had smelt. I asserted the injustice of his demand, and, both of us disputing together, we went before the head man of the village. Now he was a great Shastri, a very sensible man, extremely clever and much versed in the science of the law. Listen to the decision which he gave. ‘For him who ate of the dish, the price is money, but for smelling the odour which issued from the dish, the price is the odour of money;

---

* A native of India, when travelling, seldom fails to provide himself with a cloth full of cold boiled rice, (கலர் சீசா கலர்). This, when moistened with the juice of a lime, or a little pepper-water, is sufficient to satisfy his moderate appetite.

this is my decision.' So saying, he called the master of the caravansara near him, and forcing a bag full of money down upon his nose, he chaffed and scrubbed it. The other cried out, 'O dear! O dear! my nose is coming off, I have had sufficient payment.' Do ye hear this? Is not this justice, is not this law? This very decision applies to you. For journeying hither on the ox, the proper hire is money, and for remaining in the ox's shadow, the shadow of the hire-money is sufficient."

However, as the sun was now set, having settled the sound of the money, as the hire of the ox's shadow, he suddenly seized on the ox-driver, and having repeatedly thumped the money-bag upon his ear, he cried out, "Do'st hear?" To which he replied, "O yes Sir, O yes Sir, I have heard it, indeed I have heard it, my ear is sore; enough father, of hire enough." The Gooroo also said, "What I have already suffered sufficeth me; I cannot endure this vexation, take away thy ox; the remainder of the journey is short, in the morning I will proceed gently on foot." So saying, he discharged him. Then, greatly praising and complimenting the Justice who had so well settled his quarrel, he gave him his blessing and dismissed him.

FOURTH STORY.

OF THROWING A FISH HOOK TO CATCH THE HORSE.

ON the following day the Gooroo and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the cock crew and set out on their journey. As they travelled at a slackened pace, before they had yet finished one kādā, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Duncce retired to the fields,* and then went to wash his feet† in a neighbouring lake.

---

* This is one of several delicate forms of expression, the meaning of which will be at once perceived. The following are some others which should be borne in mind, in order to avoid mistaking the implied for the literal sense of the words. ஏன் ஸக் குப்பே ஸது, “to go for one purpose—இரண்டு க்குப்பே ஸது, to go for two purposes—குளத்துக்குப்பே ஸது, to go to the tank—வாய்க்காலுக்குப்பே ஸது, to go to the channel—ஆற்றக்குப்பே ஸது, to go to the river—வெளியே ஸது, to go out—கொல்லைக்குப்பே ஸது, to go to the field.

† This expression is equally guarded as the former, and has an implied meaning which cannot be mistaken.

There was an Ayinār* temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Duncce saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion with him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.

Just† then, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

---

* Ayinār, அயினூர் or அய்யனூர்; called also அரிகரன் and சரஞ்சுர், is the son of Vishnoo. His distinguishing weapon is the தேண்டாயகுடம், or club; his conveyance is a white elephant, whence he is called வெண்மையாணயரஞ்சு, and a cock is the ensign displayed in his banners, on which account he is intitled கோழக்கோடையேரன்.

† This story reminds us of that told of the Wise Men of Gotham, who raked in a pond for the Moon.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where, looking around them, they perceived the truth of what Duncce reported. They afterwards consulted* together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle† of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Gooroo wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great

---

* It is held that in consultation (ஆலோசனை) five circumstances (பஞ்சாங்கம்) are to be considered. 1st, ஸமம் பேராயம், the exterior means. 2nd, பஞ்சுஉதிர்வையசம்பஞ்சி, the fruits which we are to expect, and which should be among the following four: 1, தயல்மம், good works; 2, அய்தல், riches, money or goods; 3, சுகம், pleasures; 4, லோகம், paradise. 3rd, தேசகாலவாயகம், the choice of time and opportunity. 4th, வாய்விடவாயகம், a foresight of what may be the objections and the answers to them. 5th, காரணயசுத்தி, determination as to whether the matter under consideration can and ought to be done.

† See the Note in page 73.

undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own:" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Gooroo, and related to the man, with every particular, how, from their not having

money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepid age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam* or kāsoo is unnecessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him.

---

* See the words டு ண டு and க ர க in the Vocabulary. The latter word is usually pronounced *cash* by Europeans, but the Tamul orthography is used in the text, that the reader may not mistake it for an English word.

FIFTH STORY.

OF GOING HOME ON HORSEBACK.

THAT good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man;* he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer,† and gave them betel leaf‡ and nut,§ and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

---

* A rich man, திருவையவான். There are eight components, அழகிய கரிய கல்து, which constitute திருவையம், or wealth: viz. துணம், money—தானியம், corn, that is, land—குமாரர், children—வஸ்து, goods or personal property—வாகனம், conveyances, horses, camels, elephants—வேந்த, relations—சேன கல்து, friends, allies—அடுதல, slaves. From this enumeration it will, I think, be granted that the Hindoos have tolerably clear notions respecting the good things of this world. The eight pleasures or enjoyments of life, அழகிய பேரகம், are 1st, பேரகம், eating. 2nd, வஸ்து, clothing. 3rd, வேந்தம், odours. 4th, அழகியம், flowers. 5th, தாம்பூலம், betel and areka. 6th, பிரியமான பேண்சாதி, a beloved wife. 7th, சங்கீத கோல்டு, a band of musicians. 8th, பூரணம், a couch of flowers.

† Milk curdled into a solid mass, by the addition of a small quantity of milk already curdled. It is usually eaten with rice.

‡ Piper Betel.

§ Areca Catechu.

On the following morning, he sent for the horse which was grazing in his fields, and setting it before the Gooroo presented it to him as a gift.* The horse, besides being aged, was blind of an eye, shorn of an ear, lame in one of his fore legs, and limping† in one of the hind legs: so that it was a conveyance suitable to the woeful form of the Gooroo. Although such his plight, they were all greatly delighted that they had got a horse, and that it had been obtained gratis. Gathering around, they lavished on it their caresses, this one patted it, that one laid hold of a leg and twisted it, one seized the tail and pulled it, another wiped its eyes, while another fed it by cramming grass into its mouth.

After this, on searching for the horse's trappings, he who had made them a present of the horse gave them an old saddle which was torn. However, as it wanted the hind-strap (crupper) which passes under the tail, they procured some pālei-kodi‡ stalks and tied them on: so likewise, as there was no rein to the bridle, they sub-

---

* This may seem somewhat tautological, but the word கெரடுத் தரண், *he gave*, does not necessarily imply that the object presented was a free gift; therefore the word கரணிக்ஓக, a present or gift, is likewise expressed. Thus in Virgil,

Est mihi disparibus septem compacta cicutis
Fistula, Damœtas dono mihi quam dedit olim.

† The text is ஸ்கரலுடெழுக்கரலுடெ. I am not acquainted with the word டெழு; but am inclined to think it a mistake for டெபக, lame or limping, from டெபடெ, lameness.

‡ See the words ஸரலு and கெரலு in the Vocabulary.

stituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky* days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Gooroo Noodle on horseback at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Gooroo's legs, supported him; while another in front, acting as herald,† cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

---

* If the 12th day of the Moon's age fall on a Sunday, the 11th on a Monday, the 5th on a Tuesday, the 2nd on a Wednesday, the 6th on a Thursday, the 8th on a Friday, the 9th on a Saturday, these days are accounted unlucky. On the contrary, if the 8th fall on a Sunday, the 9th on a Monday, the 6th on a Tuesday, the 3rd on a Wednesday, the 9th on a Thursday, the 13th on a Friday, the 14th on a Saturday, these days are esteemed lucky. In general, the 1st day of the moon's age, the 4th, the 6th, the 8th, the 9th, the 11th, the 12th, the 14th and the 15th, are esteemed unlucky, unless their ill luck be corrected by the day of the week according to the above table. On the contrary, the 2nd, the 5th, the 7th, the 10th and the 13th, are esteemed lucky.

† See Dubois' Work, page 67.

After they had travelled merrily along for a considerable distance, the collector of toll belonging to the highway came running up, and stopping them, demanded five fanams for the horse. To this they replied, by crying out, "What! toll for a horse ridden by a Gooroo! Has this any thing to do with commerce? This forsooth is a horse given by a person out of charity, who perceived that owing to his decrepid age he was unable to go on foot: what toll is there for this? 'Tis an injustice." As he would not quit his arrest, even until it was high noon, seeing no other way, they gave the five fanams. The Gooroo, too, reflecting that if he had been without a horse, this vexation would not have been occasioned, was in great tribulation.

They went to refresh themselves in a choultry which was near, and to a good man whom he found there, the Gooroo himself began making great complaint. "I never," said he, "mounted a horse from the day that I was born. Now to-day, on the occasion of my riding for the first time, this is the injustice which I have experienced. Shall the money which they thus wickedly obtain, like thieves who unlawfully take possession of the road, do them any good? Shall not the money, which they consume* my belly by receiving, become a fire to them?"

---

* పలుకొండ is a phrase, which translated literally signifies "the belly to burn," or "be in a burning state," but which means, also, "to be very hungry," or to "grieve." In the original, there is a kind of *double entendre*, therefore, which does not admit of translation, arising from the two-fold meaning of the phrase.

To which the other replied, “This, Sir, is the temper of the times; in these days, money is the Gooroo, money is the deity; we have heard it said of old, that *if you but name money, even a corpse will open its mouth*. Now-a-days, Sir, there is no other care or love but money.” The Gooroo answered, “In these times there are some, who if they see money, though it be in ordure,* will not scruple to lick it out.” Said the other, “Is there any doubt of this? And even that, Sir, doth not stink to them: listen to an evidence of this.

“A certain king,† from a desire of money, after he had imposed upon his kingdom all sorts of taxes which had not existed before, levied a tax also upon urine. This, even his own son not enduring, he remonstrated with his father, saying that it was shameful to demand such a stinking tax. The king, however, dismissed his son without making a reply. After many days had elapsed, and the money had been collected for the tax which had been

---

* The ordure of different animals has different names, which it is proper to bear in mind. The general term is க உ ட ட்—that of the ox and buffalo is called ச ா ண், ச ா னு க ட், or ச ா னு ன் க ட்—that of the elephant and of the horse, லே த் தி—of birds and lizards, எ ச் ச ட்—of goats and sheep, ட் டு க் னு க—of the domestic fowl, கே ா டு க் க ா ட ட்—of man, உ லே த் தி ய ட், ட ட ட். The above are terms of decency, but the word ட், so often used by people of low caste and education, is to be avoided as grossly vulgar.

† This is the well known story of Vespasian and Titus, which the Author has artfully introduced in illustration of his subject.

imposed, the king, sending for his son, desired him to smell that money: ‘Does it stink?’ demanded he. The son, not thinking of any ulterior meaning, said it smelt well enough; upon which the king replied, ‘This is the very money from the urine tax.’ Dost hear me? It is enough, if the money but comes; it is no matter, Sir, how it comes.”

After they had in this manner passed the day in much conversation, in the evening the Gooroo again mounted the horse, and when they had travelled along they halted in a hamlet. They did not tether the horse, but turned him out to feed at night, and when they went in the morning to seek him for their journey, he was not to be found. On entering and searching from house to house, a person had detained him tied up in his enclosure, and when they requested that he would give him up, he replied, “The whole thirty hours* of the night he has been feeding on my grain, by which as I have suffered much injury, I will positively not let him go.” Upon this the chief of the village went himself to him; but although he endeavoured to appease him, both by entreaties and threats, he said that he would agree to give him up, only on condition that the damage should be made good. A number† of persons assembled, who having enquired into the injury which had been done by the grazing, and having estimated what had been trodden down and what

---

* See Note in page 52.

† Literally, four persons; but the number is used in an indefinite sense.

had been fed off, pronounced that there was a damage of ten fanams, or at least, that there was a damage of eight fanams. In the end, however, an agreement was made for four fanams; which the man having received, gave up the horse.

As for the Gooroo, being greatly distressed, “Wherefore have I this horse?” said he, “how many expenses, how many sorrows, how many degradations have been incurred in consequence of its coming; all this, my friends, is ill befitting my dignity.” So saying, he resolved firmly to go on foot. Upon this both his disciples and the village folk cried, “Fie, fie, this ill beseems you, besides, you are unable to walk on foot.” Then a certain Valloovan* hearing all this, said, “You need not grieve, Sir. Undoubtedly all these calamities have come upon you, from the sin which has possessed the horse. If you, once for all, will incur an expense and give me five fanams, I will cast out and remove that sin.” Reflecting, that “*if one fears expense, business cannot be done,*” they consented to give the money, and told him to cast out the sin.

Then the Valloovan, in order to deceive them, performed several ceremonies, plucked some green leaves, sprinkled them over the horse, screamed out, “Moona! moona! ah! oh!” And having performed circumgyrations round him, he came thrice to the right, and after patting and stroking the horse from the tail to

---

* See the word പൊട്ട പൊട in the Vocabulary.

the head, seized hold of the single ear. "In this very ear," said he, "all the sin is lodged. It was in order to cast out such a sin as this, that the other ear was heretofore cut off. Now, if we cut off this also, the sin of the present day will be suppressed and stayed." With this, having sharpened a chopper, they cut off the ear, and in a trice bore it to a distance, in order that the sin might not attach to any one. They then dug a deep pit, buried it, and covering it with earth, placed a mark there and came away. As all that day was consumed, on the following morning they departed, and after having suffered much trouble arrived at the Mattam.

SIXTH STORY.

OF THE BRAHMAN'S PROPHECY.

AFTER their arrival at the convent, the Gooroo was very much out of spirits. The gift-horse was a very defective horse, yet it was a great happiness to him that it had come without purchase; still, however, harping and harping upon the sorrows and misfortunes which had happened on the road on account of the horse, he continued to suffer great anxiety of mind: so, assembling his disciples, he began to give them divers sage counsels. “Brethren, I perceive every day more and more, that all the pleasures of the world are false pleasures. Good unmixed with evil, a sweet unmixed with bitter, and joy unmixed with sorrow, are here unattainable. Alas! alas! were we not greatly delighted, that, through civility, we had obtained a horse without paying for him? Ye have witnessed the sad misfortunes which visited us, and, on that very day, immediately followed this good fortune. Must we swallow so much bitterness, in licking up one drop of honey? Ah! even the grain of fine rice* is

---

* *சுருள்கொழுந்தெய்தல்*, is a superior kind of rice.

within its husk, and to fruits* of every kind there is a skin and a stone.† All this is indeed true; nevertheless, the evil which I have endured within the space of one day is extreme. It is certainly not befitting me to go about riding on horseback. Shall I have the audacity to go in opposition to the destiny above? No, no. It will be proper, then, hereafter to send the horse back again.” To this all the disciples with one accord replied, “This must not be; this must not be. Do not talk so, Sir. Is this a horse which you have purchased? Is this a horse which we have sought? No indeed, it is a horse which came of itself, as a providential assistance; did it not? If we send it back, it will be to go in opposition to the divine will; will this be proper? This will, indeed, be a sin, Sir. Besides this, there is nothing to excite alarm, now that that Valloovan has cast out the sin which had got possession of the horse.”

By their stating at large, this, as well as many other reasons, the Gooroo himself having recovered his spirits, said, “Be it according as you have said; however, in order that the mishap which we met with the other day, may not occur in future, it will not do to turn the horse out to feed at night, but we must positively keep him tied

---

* In the acceptation of the word कठो, *fruits*, nuts of different sorts and plantains are not included; so that the saying is precisely true in the original, though not in the translation.

† In two cabs of dates there is one cab of stones and more.

A Hebrew Proverb.

up in-doors, and I do not know of any place for that purpose.” Then, said Simpleton, “What need of consideration for this? I will go now directly and cut some Banian branches, and bring them, and in a moment I will construct a neat stable up in the corner.”

The instant that he spoke, he set out, and ascending a large spreading Banian tree which was by the road side, he began to cut* with an axe a straight branch which projected. He, however, stood at the end, and chopped the part next the trunk; which a Brahman traveller who was coming along the road having perceived, cried out, “Ho! brother,† do not stand in this manner, you yourself will fall together with the branch.” To this he replied, “Comest thou with this evil boding to me?” With that he hurled at the Brahman a knife which he kept sheathed at his waist. Whilst the other thinking, “Let this fool learn by suffering,” retreated and made his escape.

---

* This adventure will remind the reader of that admirable stroke of satire in Hogarth’s engraving of an Election: where a foolish fellow sits at the extremity of the Crown sign-post, and sees the portion on which he is supported. Our Author wrote before Hogarth’s time, but the idea is very ancient; for, as I learn from an eminent Sanskrit Scholar, it is contained in an anecdote related of Kālidāsa.

† The terms அப்பா, a father; அம்மா, a mother; அண்ணா, a younger brother, &c. are frequently used, in familiar address, among persons who are not related to each other; for the Tamuls follow the rule of Erasmus, “Senes, ignotos adolescentulos filiorum cognomento salutant; adolescentes vicissim illos patres aut Dominos.” In Greek, this idiom is common: thus, Ἐξ ἀλλὰς ὧν μᾶτερ; *Theocrit.*; and it is probably to be found in all languages.

As for Simpleton, he chopped away, still standing in the same manner in which he had stood before, so that when the wood was more than half cut through, it broke, and he himself fell down with it. “Am! am! ma!” exclaimed he, “that Brahman is a great Shāstri, a mighty Prophet, it has happened just as he predicted.” So saying, he quickly rose up, and ran to overtake the Brahman. This latter, perceiving him running all on a sudden towards him, stood in terror, doubting what this senseless wild beast might do. Simpleton, approaching, made him a reverence, and said, “Sir, you are a great Shāstri, pray prophecy for me yet once more; I am a disciple of the Gooroo Noodle, for whom I have a great affection. As he is of a decrepid age, I am fearful that he will die in the course of a short time. Do pray now, for my comfort, tell me at what period his end will be, and what will be the signs that will appear previously to it.”

The Brahman in order to effect his escape, made various excuses; but, as the other would not quit him, he at last said, “*Āsanam shūtam jīvana nāsham.*” “What is this Sir? pray tell me its meaning,” asked the other importunately. The Brahman replied, “On whatsoever day your Gooroo’s posteriors shall become cold, it will be a sign that his death is at hand.”

So Simpleton, having made obeisance,* departed, and dragging the branch which he had cut to the Mattam,

---

* Obeisance, ८ ७ २ ७ ८ ८ ८ ७ . See Dubois’ Work, page 207.

related circumstantially all the particulars that had passed. The Gooroo upon this was very sorrowful, and thus spoke. “It cannot be asserted that the said Brahman is not a great Shāstri, for every thing immediately happened to thee, exactly as he had foretold. In like manner, the prophecy which he has pronounced and sent to me, must be infallible. *Āsanam shītam jīvana nāsham*, is a true saying. For the future, great care will be requisite: my feet* must never be washed, and for the rest—God’s will be done.”

---

* The force of this expression has been already adverted to. The literal meaning of the words would be inapplicable, but the implied sense has direct reference to the Prophecy.

SEVENTH STORY.

OF FALLING OFF THE HORSE.

AFTER the circumspection, which has been mentioned, had been for some time used, they set out upon a tour from village to village; impelled by the consideration, that should they travel around the district, the disciples might collect their money, but that in the Mattam no income could be realized.

One day, when they were on their return to the Mattam, as the Gooroo was jogging along on horseback, his turban happened to fall off behind him, in consequence of encountering the branch of a tree which hung downwards.* Thinking that the disciples had picked it up, after he had travelled on quietly for a considerable distance, he asked them, "Where is my turban? please to

---

* The roads, in India, are not unfrequently lined with Banian trees, whose wide spreading boughs, covered with thick foliage, afford a welcome shade to the traveller. From these boughs, the largest and lowest of which are horizontal, numerous roots are suspended, which in time reach the ground and become new trunks. They may with truth be said to hang downwards; an expression, which would scarcely apply to the bough of any other tree.

give it me." They replied, "It is yonder, and probably lies on the spot where it fell." Upon which he grew angry, and said, "Is it not necessary to pick up every thing that hath fallen?" So Idiot immediately ran off, and as he was bringing along the fallen turban which he had picked up, he placed in it some dung loosely evacuated by the horse (for he had been feeding on the commons, upon grass that was green in consequence of some showers of rain which had fallen that night), and delivered it into the Gooroo's hand.

He then became exceedingly enraged, crying out, "Fie fie." To this they all with one accord, replied, "How is this, Sir? Did you not deliver your instructions before, saying, that every thing which fell was to be picked up; and now, because Idiot acts according to those instructions, you fly into a passion; wherefore is this?" As for the Gooroo, he replied, "Not so. There are some things which it is proper to pick up, and others which it is improper to pick up. You should act with some shew of sagacity." To this they replied, "We are not men so clever as all that." So they requested that he would write down, separately, such things only as they were required to pick up, and these he wrote accordingly.

After this, in travelling along, the ground being slippery and wet, the lame horse, which tottered as it went, tripped and fell down, and the Gooroo tumbling head downwards and feet upwards into a large hole which was near, roared out for help, and cried, "Pray run and pick me out." The disciples ran to him, and one of them taking out the

cadjan,* which he had before written and given to them, began to read thus: “To pick up a fallen turban†—to pick up a fallen waist-cloth and short cloth—to pick up a fallen jacket and drawers.” Thus the Gooroo lay there

---

* A name, probably of Portuguese origin, used by Europeans at Madras to signify the leaf of the Palmyra tree. (See the word $\text{పల్మిర$ in the Vocabulary.) The languages of Southern India are usually written, or rather engraved, on this material.

† The articles of clothing (పాత్రలు) among the Tamuls are few and simple; though their names, some of which are synonymous, and others expressive of differences in manufacture, colour and other circumstances, are extremely numerous. It seems probable, that anciently they wore no sewn garments, and that the jackets now so much in use among the higher classes of citizens, and the boddices worn by dancing women, as well as females of the higher orders, were introduced by the Mussulmans on their conquest of the country. To this day, those who, residing far from towns, and following rural occupations, are less disturbed in their observance of the customs of their ancestors, wear none but long unsewn cloths, in the precise state in which they come from the loom; and in none of the Ancient Sculptures of Southern India, are either jackets or boddices to be found, the men or gods being represented naked, and the women being furnished with a broad ornamented belt, which passes horizontally across the breasts and under the arms. The turban is likewise of modern introduction and partial use; Brahmans, with the exception of those who hold official situations, seldom wear it, and many other classes, more especially in the country, go bare-headed even in the hottest weather. The genuine dress of the men, therefore, consists of the పాత్రలు , a cloth which delicacy absolutely demands, and which is the only covering worn by the labouring classes—the పాత్రలు , a cloth of 8 cubits in length, which is passed several times around the waist and between the legs, thus entirely covering the lower half of

naked, while they went over each article, one by one, according as it was read out, and notwithstanding all his entreaty and all his rage, because this was not written in the cadjan, they persevered in refusal, saying, “Sir, where is it written that you are to be picked up? shew us. We will do exactly according to what is written; but we will never consent to do that which is not written.” He, perceiving their obstinacy and seeing no other way of

the person—the *செய்து*, a cloth, of 4 four cubits length, which is usually carried over one of the shoulders and is occasionally used to cover the head—the *சுப்ப*, a cloth, of from 19 to 20 cubits, which envelops the upper part of the person. Perhaps the *செல்ல*, a sort of short trowsers reaching half way down the thigh, and worn by soldiers and *athletæ*, may be also of ancient origin. To these we may annex the modern additions, of the *சுழை*, or turban, of 30 cubits length—the *செய்து*, or linen vest, which fits the body in the upper part and has a full skirt, and the *செய்து*, or trowsers worn by dancers.

The true dress of the women is a single cloth of 14 cubits in length, called *செய்து* or *புது*. By dexterity in the art of wrapping this around the waist, and bringing the end over the shoulder, the females in India form as elegant and modest a dress as that made with so much labour, and adjusted with so much art, by the fair sex in Europe. The use of the needle and scissars, therefore, which some seem so anxious at the present time to teach them, would prove at best but a needless art. It might even be morally hurtful, because those additional articles of clothing which require to be made up, are principally used by courtezans, and those whose subsistence depends on decoration of person. These wear, under the *புது*, the *செய்து*, or boddice, already observed to be of Mussulman origin, and the *செய்து*, which are loose drawers or trowsers.

escape, took a cadjan and a stile, and wrote, in the place where he was lying, "And if I fall you are to pick me up."

His disciples, when they saw what was written, all, with one accord went and picked him up. As his body was entirely covered with mud, because there was muck in the hollow into which he had fallen, they washed him in some water which was at hand; and, afterwards, having put on all his clothes as before, they seated him on the horse and conveyed him to the Mattam.

EIGHTH STORY.

OF THE INTERMENT OF THE GOOROO.

FROM the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahman had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Gooroo himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mattam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his

two eyes had sunk in their sockets; that his face was withered and shrivelled, and that over it there was a pale hue mixed with brown; that his mouth was without moisture; his speech confused, and that he stared as it were upon vacancy. Then, fetching a deep groan, he exclaimed, "O! my brethren, place me in the sepulchre and perform the rites of burial to my corpse." "How is that, Sir?" demanded they in terror. "How is that!" replied the Gooroo, "have ye then forgotten the words, *Āsanam shītam jīvāna nāsham*. In the pit, into which I fell yesterday, there was much water and mud, in consequence of which my rump became wet. Nevertheless, owing to the mishap which then took place, this did not occur to me. I afterwards perceived that my posteriors were very cold, and I thought upon the shāster which the Brahman had pronounced. Accordingly, I have experienced pain of body and uneasiness during the whole night, nor have I obtained the least sleep, so that I am become fully sensible that my death is approaching. Further deliberation is needless, ye will speedily prepare for my interment."

They too, on thinking of that augury, were terrified; but although terrified,* they did not disclose, but sup-

---

* உஞ்சி ஈ னு றீ க ள்த உஞ்சி ஈ னு ளு டு, *they were terrified, but although terrified*. This repetition, though somewhat redundant, adds force to the disjunction. Thus also in the following passage:

Ὅρας; φρονεῖς μὲν εἴ, φρονοῦσα δ', οὐ θέλεις
Παῖδάς τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

Eurip. Hippolytus, line 313, 314.

pressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gooroo's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker), the son of Achēdanamoorti (the irrational), who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gooroo, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces), demanded, "What is the matter with you, Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gooroo! my Master! my Father!" To all this the Gooroo made no other answer, except the sentence, *Āsanam shītam jīvana nāsham*. Then the other replied, "Very well then, that Brahman has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahman, I will perform rice-beater Pōōjei* upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gooroo, "such a pōōjei, as rice-beater pōōjei? I have never seen or heard of such a pōōjei; tell me what it is." To this, Asangadan began

---

* See the word ୱ ୱ ୱ in the Vocabulary.

to reply, saying, “This sort of pōōjei is certainly a pōōjei which is not to be found among the Oodsameiyams,* or Poorrachchameiyans. Listen attentively.

“There was a merchant† who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandārams,‡ used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married,§ it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner daily for one or two Pandārams, her husband’s way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said any thing to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day,

* See the words உட்சொலயல் and புறச்சொலயல் in the Vocabulary.

† The Brahmans hold, that of the four castes, namely, Brahmans, Warriors, Merchants and Cultivators, only the first and last remain in the present age, or Kaliyooгам. Those, however, who hereditarily follow commerce maintain, as might be expected, a contrary doctrine, and assert themselves to be true ஓவசியர், or Merchants. There are, according to native authority, three distinct occupations, வசியர் ஓத்தோழல், allotted to this general caste. 1st, கோக்கலாக்காத்தல், guarding or keeping cattle. 2nd, லாபபேராகுலல், to exercise commerce. 3rd, ஏர்த்தோழல்சேயல், following agricultural labour.

‡ An account of the Pandārams will be found in the Abbé Dubois’ Work, page 66.

§ *Literally*, whom he had bought.

the merchant being in the bazar, he called a Pandāram* whom he met and said to him, ‘Sir, I mean to distribute alms in my house to-day ;’ and, as the other accepted the invitation, he added, ‘I am busy in the bazar just now ; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.’ The Pandāram went away blithely, and delivered the merchant’s message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, ‘Very well ; please, Sir, to remain here.’ So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater† for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and

---

* Les riches idolâtres s’estiment heureux et croient que leur maisons sont remplies des benedictions du ciel, lorsqu’ils ont pour hôtes quelques-uns de ces Faquirs, qu’ils honorent d’autant plus qu’ils font plus d’austeritez.

Tavernier. Voyages, 1676, Paris, Partie 2nde, Ch. vi.

† To deprive the rice of its husk, which is a domestic office assigned to the females of the family, a long pestle (உலக்துத), or rather staff, made of ebony or some other heavy wood, and shod with iron, is employed. The rice called, when in the husk, *Paddy* (புரீசு), is collected into a heap upon a hardened floor, or sometimes in a hollow in the ground, and two women usually work together. They stand opposite to one another with the heap between them, and each receives and raises the instrument with the left hand, and then forces it down again violently with the

having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandāram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, ‘I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of pōōjei is this?’ To this she replied, ‘This is a kind of pōōjei peculiar to the deity of our caste.’ She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, ‘You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house,

---

right, giving it a slight inclination forwards, so that it may easily be caught by the left hand of the opposite party. As the rice becomes dispersed, it is pushed back into the centre with their left feet, causing a side movement; whence results a constant though slow revolution around the heap. This work, as indeed every other kind in India, which is performed by more than one person, and admits of adaptation to musical measure, is accompanied by a song.

From a consideration of the above custom, it seems to me not unlikely, that the operation referred to in the following passage of the Proverbs, ch. xxvii. 22, may have been that of clearing grain of the outer husk, and not that of pounding it into flour: “Though thou shouldest bray a fool in a mortar, among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him.” Which may mean, “Though you should endeavour to separate him from his follies, as you separate wheat from its husk, by pounding, you would not succeed.” This explanation seems the more probable, from the frequent allusion throughout the Scriptures to grinding wheat in mills, which were undoubtedly of the same kind as the hand mills used in India. Vide Exod. xi. 5, Judges xvi. 21, Matt. xxiv. 41, Isa. xlvii. 2.

it will be completed* on your head.' Although she thus spoke, yet just as she intended, it caught the Pandāram's ear. 'Have I not providentially escaped with my life,' thought he: so as soon as the merchant-woman had entered into the house, without making a noise, he effected his escape. No sooner was he gone, than the merchant came, 'Where, hussey, is the Pandāram whom I sent?' demanded he. She replied, 'He is a pretty Pandāram—is he not?—whom you have sent this time. As soon as he arrived he asked me to give him the rice-beater; to which I replied, the merchant will be here immediately, I must not give it you without his permission; stay a little. So saying, behold how I spread the mat for him; but he, without listening to me, instantly broke away.' The merchant answered, 'Not so, hussey, whatever Pandārams may ask, you have my consent to give them.' So saying, he took the rice-beater in his hand, and went out in the street to seek the Pandāram and give it him. The Pandāram, in order to see the end of the affair which was about to happen, remained crouched in an alley in the street, and when he spied the merchant coming with his rice-beater, 'See, see, he is coming to close the pōōjei upon my head,' thought he, and so he took to his heels. The merchant too, ran in pursuit of him, crying out, 'Pandāram, Pandāram,' while he encreased his speed

---

* உண்மையானவையே முடிவாகும், *it will be completed on your head.* Τελευτάσεται τι καινὸν δομοίς, *Something new will be completed in your family.* Eurip.

more and more; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice-beater pōōjei, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahman's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gooroo Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker), for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gooroo laughed, left off banter and again took up the discourse. "Sir, the words which the Brahman spoke are according to truth, indeed; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death; but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire: if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Āsanam shītam*, then you may infer that the *jīvana nāsham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gooroo's mind, and it appeared to him like reason; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gooroo's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gooroo having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gooroo's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the Prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said: while the Gooroo uttered no other answer to those who came, but, "Now, without failure, *Āsanam shītam jīvana nāsham.*"

Unable to sustain the increased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation;

and placing their hands upon their heads,* began to weep and to howl, crying out, “Alas! alas! he is deceased, he is dead!” And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gooroo Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Āsanam shītam jīvana nāsham*; and, having placed him in the grave, they buried him.

---

* This method of shewing affliction was customary among the Jews: thus, “And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and *laid her hand on her head*, and went on crying.” 2 Sam. xiii. 19. See also Jerem. ii. 37.

VOCABULARY.

VOCABULARY.

அ, *interj.* expressive of admiration.

One of the indicative letters (ஈட் டே டூத் து), being the contracted form of the demonstrative pronoun, அநுத. Used in composition as *alpha privativa*.

ANDERSON'S GRAMMAR, Part 1 of Section 60.

அஆ, *interj.* expressive of admiration.

அஓ, *interj.* expressive of mystery.

அகப்படுகிறதும்—பேண்—டுபேண், *v. n.* (compounded of அகம், the interior, and படுகிறதும், to undergo), to be laid hold of, to be taken, to be found, to come into possession: A. G. Sect. 107.

அகடு, *sub.* what is interior, the belly.

அகேரம், *sub.* (घोरं) horror, fierceness, fervency, vehemence of the wind—of a fever.

அக்கிணி, *sub.* (अग्निः) fire, the god of fire; who is also the guardian of the S.E. quarter.

அங்கலாய்க்கிறதும்—யுத்தேண்—யுப்பேண், *v. n.* to be straitened, to be in distress, to be afflicted; to shew great sorrow or compassion.

அங்கே, *adv.* there, thither.

அசங்குடம், *sub.* (अ *privative*, and संगनं) falsity, derision, disdain, contempt.

அசங்குடன், *sub.* a mocker, a derider.

அசனம், *sub.* (अशनं) food, nourishment, a meal.

அசாரம், *written better*, ஆசாரம், *sub.* (आचारं) custom, fashion, politeness, urbanity.

அசூக, *sub.* (असूया) suspicion, envy.

அசேகனம், *sub.* (अ *privative*, and चेतना) irrationality, folly.

அசகி மகு—அசநகேன்—அசபேன், *v. n.* to shake, to move, to stir; *Lat.* labare.

அசகி மகு—அசநகேன்—அசப்பேன், *v. a.* to shake, to move, to jog; *Lat.* labefacere.

அஸ்தமரணம், *sub.* (अस्तः) the setting of the heavenly bodies, especially the sun: the evening.

அஸ்தமரிக்கி மகு—மிக் தேன்—மிக்ப்பேன், *v. n.* the sun to set.

அஞ்சு, *written better*, ஐநகு, *adj.* five; *marked thus*, ௫.

அஞ்சுகி மகு—அனேன்—அபேன், *v. n.* and *a.* to fear, governs a dative: as, கோவடிப்பூணகேவர் க்கஞ்சாகு, "The church cat fears not the gods." A Proverb: corresponding with, "Familiarity breeds contempt."

அஞ்சாயம், *sub.* (अ *privative*, and न्यायं) injustice, imposition, wrong, impropriety.

அடக்கி மகு—க்கினைன்—க்குபேன், *v. a.* to cover up, to bury, to include, to conceal, to restrain.

அபா, *interj.* of address to inferiors; more especially in expression of anger or contempt, fellow! sirrah!

அடி, *sub.* a stroke, a blow; ஐந்தடி, five blows. A foot; *synonymous with* காலை: *thus*, அடிபணி கிறது, to prostrate one's self at the feet, to worship any one. A footstep;—with எடுக்கிறது, to watch footsteps;—with டிரக்கிறது, to detect footsteps: *thus*, வருகின்றவனடியேடுக்கப்போ, go and watch the footsteps of the robber who is come: *the person returning says*, அடியையடிகளேன், I found out or traced his footsteps. A shoe: *as*, மதியடி, a sandal; the sole of a shoe: *as*, இந்தச்சேருப்புக்கேத்தையடிபோடிருக்கு, how many soles, or rather layers of sole, are there in these sandals? A foot measure: *thus*, மத்தியானத்துக்கேத்தையடி, how many feet (as measuring the length of a man's shadow, a common mode of ascertaining time in India) does it want of noon? A pace: *thus*, அப்பாலேநாலடிபோகுமுன்னையகப்படிான், he was taken before he had gone four paces hence: *thus also*, அடக்கடி, frequently, *passim*. The foot of a tree, the trunk: *thus*, எனக்குமரத்தடிபோதும், the trunk of the tree is sufficient for me;—the foot of a mountain: *thus*, மலையடிப்புடி, a town at the foot of a mountain: அடிவாழம், *also signifies* the foot of a mountain. *Synonymous with* கீழே, under: *thus*, மரத்தடியி

ஸூருநதேன், I was under the tree. *Synonymous with*
 கீட, near : *thus*, என் ஓடு கோ ஓ லடய
 ருக்கு, my house is near the temple; *hence*
 அடச்சேரி, a suburb, *i. e.* a village near a city.
Synonymous with ஆதி, the beginning : *thus*, அடய
 லேகஹையத்துவக்கு, commence the story
 at the beginning; *hence* அடக்கடை, signifies the
 first shop in a market. A foundation : *thus*, அட
 யோடு ஓடு ஓடு நதது, the house hath
 fallen from its foundation. The floor of a room : *thus*,
 அடய லேமண்டக்கிடக்கும், there will be
 dirt on the floor;—*sometimes* the dirt itself : *thus*,
 அடகிடக்கட்டும், suffer the dirt to remain.
 The base of a vase : *thus*, பாத்திரத்துக்கட
 யோவ்வாது, the base does not suit the vase.
 A base thing : *thus*, அடச்சரக்கு, base goods.
 A line of a stanza : *thus*, இருதப்பாட்டுக்கேத்
 துண்டயடயண்டு, how many lines are there in
 this stanza? An interjection of familiar address to
 females; used especially by a husband to his wife,
 by a father to his daughter, by a son to his mother,
 and by women to each other; considered indecorous,
 however, as coming from an indifferent person.

அடக்கிறது—அடதேன்—அட்பேன், *v. a.* to
 strike; *used metaphorically with* மழை, rain, to
 rain;—*with* காற்றை, wind, to blow;—*with* சாட்சி,
 evidence, to cite a witness. To slay (not with a
 sword but) with a club : *thus*, ஆட்டையடத்
 தான், he slew the goat. *In this sense the compound*

verb அடர்த்துப்போடுகிறது *is often used.*
 அடர்த்துக்கொள்வதென்று, to beat one's self;
 also to wrangle with another; in which latter sense it
 governs an ablative in ஒரு: thus, என்னோடேய
 டர்த்துக்கொள்வாடு, do not wrangle with
 me. அடர்த்துவடுகிறது, to cast one's self on
 the ground through excess of grief.

அடர்ப்படுகிறது—பட்டேன்—டுவேன், *v. p.* to
 be beaten.

அடுத்தாப்போலே, *used adverbially: comp. of*
 அடுத்தால், *conjunct. form from* அடுக்கிறது, to
 be near, and போலே, *q. v.* near, as if touching.
 A. G. Part 2 of Sect. 100.

அடுப்பு, *sub.* an oblong hole in the ground to contain
 a fire for culinary purposes, a stove, an oven, a forge.

அடைகிறது—அடந்தேன்—அடைவேன், *v. a.* and *n.*
 to obtain, to get; to resort to; to be enclosed.

அடைக்கிறது—அடத்தேன்—அடப்பேன், *v. a.*
 to close, to stop up, to shut in, to lock up.

அடைக்காக்கிறது—காத்தேன்—காப்பேன்,
v. a. to sit on (eggs), to hatch.

அடையாடல், *sub.* a mark, a sign; *metaph.* a proof.

அணுகிறது—கிணைன்—டுவேன், *v. n.* to draw
 near, to approach.

அண்ணக்கிறது—அணத்தேன்—அணப்பேன், *v. a.*
 to unite, to embrace; to quench, to extinguish.

அண்டுக்கிறது—டணைன்—டுவேன், *v. n.* to ap-
 proach.

அண்ணாட, *sub.* vicinity, proximity; *adj.* near.

அதட்டுகிறதூடே ணெண்—ட்டுவேண், *v. a.* to reprimand, to rebuke, to hoot at.

அதிகம், *adj.* (अधिकं) more, larger, very large; *used adverbially*, more. A. G. Part 5 of Sect. 151.

அதிகமதிகமாக, *adv.* more and more.

அதிகாரன், *sub.* (अधिकारः) one in office, in authority or power.

அதிகாரம், *sub.* (derived as the preceding) an office or duty.

அதிகாலம், *sub.* (अति and कालः) the early morning; *used adverbially with the emphatic affix எ*, signifies, betimes, in the early morning.

அதிகேயம், *sub.* (अतिशयः) a wonder, a miracle, admiration.

அதிருகிறதூர் நகேண்—ருவேண், *v. n.* to tremble, to quake, to start up.

அதிர்ச்சி, *written vulgarly*, அதிர்ச்சு, *sub.* (अधृति) a tremor, a quivering, a shock or concussion.

அதில், *local ablative of the pronoun அது*, sometimes signifies, in the mean time.

அது, *rem. demons. pron. n.* it, that thing. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அத்கம், *sub.* (अर्द्ध) the middle, the half.

அத்கராத்திரம், *sub.* (अर्द्धरात्रः) midnight.

அத்குணம், *adj.* so many; *Lat.* tot, quot, tantum, quantum; *sometimes it has the force of adeo: as*, நியத்குணமொடியனே, *adeone stupidus es?*

அத்காட்சி, *sub.* (अध्यक्षः) evidence, proof by example.

அபகீர்த்தி, *sub.* (अपकीर्तिः, *from* अप and कीर्तिः) disgrace, infamy.

அபத்தம், *sub.* (अबद्ध, *from* अ *neg.* and बद्ध) vanity, falsehood; *adj.* vain, false.

அஹையம், *spelt also*, அபயம், அஹையம் and அபயம், *sub.* a shout, a cry—usually of supplication for mercy or protection.

அப்பபா or அப்பப, *interj.* of admiration, of affliction. அப்பா or அப்ப, *vocative case of* அப்பன், *used as an interj.* of admiration; also as an expression of good will in addressing one of inferior rank, but advanced age.

அப்பன், *sub.* a father.

அப்பால், *properly a sub. comp.* of அ *for* அநகு, *that*, and பால், *a part*; generally used with the emphatic affix ன, *as an adv. signifying*, apart, beyond, further, furthermore. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 154.

அப்பறம், *properly a sub. comp. of* அ *for* அநகு, *that*, and பறம், *a part*; generally used as an *adv. signifying*, on the further side, then, further, moreover. This word is perhaps derived from the *Sanscrit* अपर, *opposite*. A. G. Sect. 154.

அமத்தகிறகு, *more correctly*, அம்ர்த்தகிறகு—ர்த்திணைன்—ர்த்துபென், *v. a.* to appease, to allay, to assuage; to prepare; to seat; to find.

அமருகிறகு—ர்த்தேன்—ருபென், *v. n.* to settle, to subside, to grow still or quiet, to be suppressed; to agree; *Lat.* convenire; to be found or obtained.

அழுக்கிறகு, *sync. for அழுக்குகிறகு—க்கி
ணைன்—க்குவேன், v. a. to press down, to
squeeze, to crush, to crowd together, to immerse;
metaph. to oppress.*

அழுநகுகிறகு, *more correctly, அழிநகுகிறகு—
கிணைன்—குவேன், v. n. to sink, to go to the
bottom, to be drowned.*

அம்மொ, *written also, அம்மொம், interj. of ad-
miration.*

அம்மொ஁, *sub. a mother; also a honorific affix to
proper names of women, as மொய்மொ஁;
used in the vocative as a respectful title of address to
any matron.*

அம்மொத்திரம், *sub. comp. of அ for அநகு, and
மொத்திரம், quantity; (मात्रा) so much, so much
and no more; Lat. tantum, quantum: declined through
all cases. A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 151.*

அயம், *see ஆயம்.*

அ஁பொ஁, *sub. a sickle, a large cutting instrument of
any kind.*

அகு, *sub. the edge of any thing, the hem or bor-
der of a cloth; vicinage, proximity of dwelling;
in the last sense it is used either in the local
ablative or in the nominative, with the emphatic
affix ஁.*

அகும்பு, *sub. a bud.*

அ஁, *sub. the middle, the waist; adj. half.*

அலங்குகிறகு—஁ணைன்—஁வேன், *v. a. to im-
portune, to entreat earnestly, to tease.*

அல று கி று து—று னே ண்—று டே பண், *v. n.* to cry,
to weep aloud, to bewail.

அலு பல், *sub.* business, occupation.

அலு, *sub.* a wave, a billow, a ripple.

அலு கி று து—அலு நு தே ண்—அலு டே பண், *v. n.* to un-
dulate, to fluctuate, to be unsteady or wavering.

அல்லாமல், *negat. vineiyech. from the defect. verb,*
அல்ல; beside being, except it be. A. G. Part 3
of Sect. 102.

அல்லோ, *sync. for அல்லபோ, the defect. v.* அல்ல,
with the affix ளு; is it not so? no? *Lat. nonne?* yes!
yes! A. G. Part 4 of Sect. 142 and Note.

அபகாசம், *sub.* (अवकाश) ability, means, possi-
bility, leisure.

அபசரம், *sub.* (अवसरः) necessity, opportunity, haste
arising from necessity; a good action; an important
service.

அபசியம், *sub.* (अवश्य) infallibility, certainty, ab-
solute necessity; *adj.* true, certain, infallible.

அபதி, *sub.* (अवधिः) a boundary, a term, the fixed
period of life; a strait or difficulty; *Lat. angustia.*

அபஊ, *rem. pron. demons. f.* she, that woman. A. G.
Part 1 of Sect. 59.

அபண், *rem. pron. demons. m.* he, that man. A. G. Part 1
of Sect. 59.

அபண் பண், *a reduplication of the pron.* அபண்; each
one, every one; *Lat. unusquisque.*

அபஹு கி று து—அபு நு தே ண்—அபு டே பண், *v. n.* to be
loose, to become untied, to be detached.

அடைக்கிறதா—தீக்கேள்—தீப்பேன், *v. a.* to untie, to loosen.

அடைபயம், *see* அடைபயம்.

அடம், *see* அடம்.

அடவகிறதா—தீக்கேள்—தீவேன், *v. n.* to be hot, to burn, *whether naturally, or metaphorically, as with anger.*

அடம்மகிறதா—தீக்கேள்—தீவேன், *v. a.* to set fire to, to burn.

அடவகிறதா—தீக்கேள்—தீவேன், *v. n.* to weep.

அடக்கு, *sub.* dirt, filth, ordure, moral impurity.

அடநகுகிறதா—தீக்கேள்—தீவேன், *v. n.* to be wedged in (*être enfoncé*), to grow fast, firm or compact; *used adverbially in the infinitive, to imply force or firmness: as,* அடநகுவதாக்கிறதா, to rub forcibly; அடநகத்தாக்கிறதா, to nail fast.

அடைக்கிறதா—தீக்கேள்—தீப்பேன், *v. a.* to call.

அடைப்பிக்கிறதா—தீக்கேள்—தீப்பேன், *v. causal,* to call by means of another person, to cause to call.

அடவ, *sub.* a measure, a definite quantity. A. G. Parts 1 and 3 of Sect. 151.

அடம், *sub.* virtue, charity, a benefaction.

அடவகிறதா—தீக்கேள்—தீவேன், *v. n.* to know, to recognize, to understand; to be collected.

அடவகிறதா—தீக்கேள்—தீவேன், *v. n.* to cease, to be cut off, to be broken.

அடக்கிறதா—தீக்கேள்—தீப்பேன், *v. a.* to cut, to break; to complete (an account); to kill; to reap; to pluck fruit or flowers.

அறுநதுபேரகமது—ணைண்—பேண், *v. n.* to be cut off, to break in pieces.

அறுபது, *num.* sixty; *marked thus*, கூட.

அறுபைர், *deriv. sub.* six persons, male or female.

அறுமகமது—அறுநதேண்—அறுபேண், *v. a.* to slap (the cheek), to smite, to beat home (a nail).

அம்சுண or அம்சுண, *sub.* (अर्चना) worship, adoration, consecration.

அம்சம், *sub.* (अर्थः) signification (of a word or sentence); midnight; wealth.

அம்புதம், *sub.* (अपुर्व) a wonder, a miracle, admiration.

அம்மாக்கூல, *sub. comp. of* அம்மா, *adj. from* அன்ற, then, that day, and கூல, hire; daily hire or wages.

அடைகமது—அடைநதேண்—அடைபேண், *v. n.* to go out, to be extinguished.

அனுஷ்டானம், *sub.* (अनुष्ठान) ceremonies, sacrifices and pious exercises, *chiefly those of the Brahmans.*

அனுதினம், *adv.* (अनु and दिनं) daily, every day; generally used with the affix உம்.

அனுபவக்கமது—அநுநதேண்—அனுப்பேண், *v. a.* (अनुभव) to experience, whether joy or sorrow.

அனுப்பகமது—அனுணைண்—அனுப்பேண், *v. a.* to send, especially a person.

அணைகம், *sub.* (अनेक) numerousness, abundance; *adj.* many, numerous, long as applied to time.

அன்பு, *sub.* affection, love.

அன்ற, *vineiyech. of the def. v.* அல்ல, besides, *syno-*

இதா க் கு ம்பு ண் ணியம், this is certainly virtue.

A. G. Part 1 of Sect. 104.

ஆசனம், *sub.* (आसनं) the rump, a seat, a throne, the seat or skin on which devotees sit: as, சிஞ்சுராசனம், the seat of lion's skin; ஓயாக்கிராசனம், the seat of tiger's skin; கிழங்குசனம், the seat of deer's skin.

ஆசனே ஊர்ணம், *comp. sub.* (आसन and उष्ण) heat of the rump.

ஆசாரம், *sub.* (आचारः) urbanity, politeness, good manners, usage.

ஆசீர்வதிக்கிறகு—திக்கேன்—திப்பேன், *v. a.* (आशिसु) to bless, to bestow a blessing on.

ஆஹச, *sub.* (आशा) eagerness, desire, hope.

ஆச்சா or ஆச்சாமரம், *sub.* a kind of tree resembling ebony: (Diospyros Ebenaster, *Kœnig.*)

ஆச்சரியம், *sub.* (आश्चर्यः) surprise, admiration, a wonder, a miracle.

ஆடு, *sub.* a sheep, a goat; *the latter is usually distinguished as* வெள்ளாடு, or the white sheep, though the propriety of this name is not shewn by the actual want of colour which it implies.

ஆடுகிறகு—டிரேன்—டுபேன், *v. n.* to dance, to balance one's self, to vacillate, to have play as an elastic pole moved by the wind, to gesticulate; *with such words as signify water, to bathe.*

ஆடம், *verbal sub.* dancing, movement in general, the motion of any thing which plays or vibrates; *used*

adverbially, with the infin. ஆக, *it signifies* after the manner of: as, பேசுவதுபோலமாகப் பேசுகிறது, you talk like a drunken man.

ஆண், *sub.* a male, whether applied to man or other animals.

ஆண்பெண், *deriv. sub. from* ஆளுகிறது, to govern; a ruler; *commonly*, the Lord.

ஆபத்து, *sub.* (आपत्तिः) calamity, affliction, danger.

ஆமணக்கு, *sub.* the castor oil shrub: (Ricinus communis).

ஆம், *sync. for* ஆகும், *3rd pers. n. fut. from* ஆகிறது, *q. v. used as a particle of particular affirmation; yes, it is, it may be.* A. G. Part 3 of Sect. 104.

ஆயக்காரன், *deriv. sub. from* ஆயம், *q. v. and* காரன் (कारः); an agent or doer, a tax or toll-gatherer.

ஆயம், *sub.* (आयः) a toll, a road tax.

ஆயத்தம், *sub.* preparation.

ஆராதம் or ஆறுதம், *sub.* restlessness, the delirium of a sick person; contention, wrangling.

ஆல் or ஆலமரம், *sub.* the Banian tree: (Ficus Indica).

“Les Francs l’ appellent l’ arbre des Banianes, parce qu’ aux lieux ou’ il y a de ces arbres, les Idolâtres vont se mettre dessous et y faire leur cuisine.”

Tavernier. 2de Partie, livre 3me. *Paris*, 1676.

ஆலோசனை, *sub.* (आलोचन) deliberation, counsel, consideration.

ஆவல், *sub.* desire, appetency.

ஆழம், *sub.* depth, profundity.

ஆறாவது, *deriv. sub.* the sixth thing; *also an ordinal adv.* sixthly. A. G. Part 4 of Sect. 137.

ஆறு, *sub.* a river.

ஆறு, *num.* six; *marked thus*, சூ.

ஆறுகிறது—அறேன்—அறவேன், *v. n.* to grow soft, to be mollified, to console one's self, to take comfort.

ஆறுதல், *verbal sub.* from ஆறுகிறது, *q. v.* consolation, recovery from fatigue; *Lat.* refrigerium.

இங்கே, *adv.* here, hither.

இடம், *sub.* a place, a house, accommodation; *used with the infin.* ஆக, or *vineiyech.* ஆய், *signifies*, instead of. A. G. Part 4 of Sect. 97.

இடுகிறது—இடவேன்—இடுவேன், *v. a.* to afford or give, to do or act, to furnish, to apply; to fetch (a sigh). A. G. Part 2 of Sect. 109.

இடை, *sub.* the waist or middle.

இதாவது, *pron.* this thing. A. G. Part 5 of Sect. 117.

இது, *n. prox. demons. pron.* this (thing). A. G. Part 1 of Sect. 59.

இதோ, *comp. of* இது, *q. v.* and the particle *ஓ*, (A. G. Part 1 of Sect. 142) *interj.* behold! *interrog.* is it this?

இத்தனை, *adj. comp. of* இ for இரு and தனை, a measure; so much, thus much, this quantity.

இதன்மூலம், *sub. comp. of* இ for இரு, and தன்மூலம், manner; so, thus, in this manner; *generally used*

adverbially, with the infin. ஆக, or the emphatic affix, ஏ.

இநகு, *prox. pron. adj. this.* A. G. Sect. 60.

இப்படி, *sub. comp. of இ for இநகு, and படி, a measure; so, in this manner; used as an adv.* A. G. Part 4 of Sect. 153.

இப்படிக்கோத்து, *used adjectively, comp. of இப்படிக்கு, and ஒத்து from the defect. v. ஒக்கும், it is equal; like this, such like; Lat. hujusmodi.* A. G. Sect. 77.

இப்படிப்பட, *used adjectively, comp. of இப்படி, q. v. and பட from படுகிறது, to undergo; such.* A. G. Sect. 107.

இப்பொழுது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநகு, and பொழுது, time; now, the present time.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்பொ, *adv. comp. of இ for இநகு, and பொ put by apocope for பொழுது, q. v. now, at present.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இப்பொது, *sub. used adverbially, comp. of இ for இநகு, and பொது for பொழுது; now; used also in the dative, இப்பொதுக்கு, with the same force.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

இரங்கிறது—கிணை—குடிபெண், *v. n. used with such words as signify the mind, to be moved with pity, to feel compassion, to be tender-hearted.*

இரண்டு *num. two: marked thus, உ.*

இரத்தம், *sub. (रक्तं) blood.*

இரவு, *sub. the night.*

இராத்திரி, *sub.* (रात्रिः) night.

இராலாமு or ராலாமு, *adv. comp. of* ரா, night, and லாமு, *implying succession of time, being the root of* லாமுகிறது, to be changed; during the night, every night, all night. The root லாமு, is also added to பகல், the day, காலம், the morning, and அநகு, the afternoon, with the sense of every: as, காலமாமு, every morning.

இரு, *adj.* two; used only in composition.

இருக்கிறது—ருநதேன்—ருப்பேன், *sub. v.* to be, to exist, to be alive; to remain; to be seated: it is the auxiliary verb used in forming compound tenses. A. G. Sect. 89.

இருப்பிடம், *sub. comp. of* இருப்பு, *verbal sub. state,* and இடம், a place; the place of dwelling; a basis, a seat, the breech.

இருப்பு, *adj. from* இரும்பு, iron; made of iron.

இருவகிறது—ருண்டேன்—ருவவேன், *v. n.* to be dark.

இறை, *sub.* food, prey, bait to catch animals or fish.

இறைக்கிறது—றைத்தேன்—றைப்பேன், *v. n.* to make a roaring, rumbling or murmuring noise; to breathe with difficulty, to wheeze.

இலவசம் or இலவசம், *sub. used adverbially with* ஆக or ஆய்; gratis.

இலை, *sub.* a leaf.

இல்லாவிடாள், *conj. form, used adverbially, other-* wise. A. G. Part 4 of Sect. 102.

இல்லை, *v. defect.* it is not. A. G. Sect. 80 and 102.

இவன், *prox. demons. pron. m.* he, this man. A. G. Part 1 of Sect. 59.

இழுக்கிறது—இத்தேன்—இப்பேன், *v. a.* to draw, to drag, to bring by force.

இஊப்பாமுகிறது or இஊப்பாமுகிறது—
ஊனென்—ஊபென், *v. n. comp. of* இஊப்பு, fatigue, and ஊமுகிறது, *q. v.* to repose, to rest after fatigue, to be refreshed.

இஊக்கிறது—ஊத்தேன்—ஊப்பேன், *v. n.* often used *comp. with* பேமது; to grow thin; to be wearied.

இஊப்பு, *sub.* fatigue, weariness, faintness.

இறக்கிறது—மக்கினைன்—மக்குபென், *v. a.* *sync. for* இறக்குகிறது; to cause to descend, to lift off, to lay down, to unload, to disembark.

இறங்குகிறது—மங்கினைன்—மங்குபென், *v. n.* to descend, to alight, to disembark, to take up quarters; to drip down.

இறக்குவார், *sub. comp. of* இறக்கும், what may be tied tight, and வார், a thong; a girth.

இனி, *adv.* hereafter, for the future, henceforward.

இனிலோகம், *sub. comp. of* இனி, *q. v.* and லோகம், the world; the future world.

இனிப்பு, *sub.* sweetness.

இன்பம், *sub.* pleasure, delight; more especially of a sensual kind.

இன்ற, *vineiyech. from the defect.* *v.* இல்ல; without. A. G. Part 3 of Sect. 102.

இன்று, *sub.* this day, on this day, now.

இண்ணம், *adv.* yet, still, more; *Fr.* encore.

இண்ணன், *deriv. sub. from the pron. adj.* இண்ண; such an one; *Lat.* talis.

ஈநகிருக்கி மது, *v. n.* the vineiyech. from ஈருக்கி மது, with the auxiliary *v.* to be moist; *Lat.* madeo.

ஈடம், *sub.* moisture, humidity.

ஈணம், *sub.* diminution, defect, lack; ignominy, vileness; objection.

உச்சரிக்கி மது—ரிஞ்சேன்—ரிப்பேன், *v. a.* (उच्चार) to utter, to pronounce, to say.

உச்சு, *sub.* (उच्च) the summit of any thing, the zenith.

உச்சுமஞ்சியாணம், *sub.* (उच्च and मध्याह्न:) high noon.

உடம்பு, *sub.* the body; sometimes the trunk only.

உடல், *sub.* the body of a man; the external body, as opposed to குடல், the entrails.

உடன், *sub.* generally used adverbially with the emphatic affix ட; immediately, quickly. For the use of this word as an affix, see A. G. Part 2 of Sect. 149.

உடுப்பு, *sub.* clothes, clothing.

உடைக்கி மது—உடநகேன்—உடவேன், *v. n.* to break, crack or fall to pieces; to be ruptured.

உட்சுமாயம், *sub. comp. of* உடா, within, and சுமாயம், a sect; (समय:) a certain sect.

“Secte interieure, c'est a dire qui place dans le corps humain les lettres misterieuses ட, ம, ச, வ, ய. Ces sectes sont six : ஸாமம் ou ஸாமம், ஸுசு

வம், பாசுவதம், மகாஷரதம், கஸ்தா
 னுகம் ou கஸ்தானுகம் ou கஸ்தானுகம்
 et வயரவம்.

உண்டு, *v. defect and impers.* there is, it is; it is true;
Lat. est pro habeo. A. G. Sect. 81, and Part 3 of
 Sect 104.

உண்டு பண்ணுகிறது, *v. a. comp. of* உண்டு, *q. v.*
and பண்ணுகிறது, to make; to create; to feign.

உதவுகிறது—தவணை—தவவேண்டும், *v. a.* to
 assist, be serviceable to; *in a neut. sense,* to be
 useful.

உதகக்கிறது—உதகத்தேன்—உதகப்பேன், *v. a.*
from உதக, the heel; to kick, to recoil.

உதகயம், *sub.* (उद्यः) the rising of any heavenly
 body, especially the sun.

உத்தமம், *sub.* (उत्तमं) the best thing, the most ex-
 cellent thing, perfect goodness: *used adjectively,*
 high, excellent, true, genuine, upright, perfect.

உத்தரம் or உத்தரம், *sub.* (उत्तरं) an answer;
 permission, leave.

உத்தியோகம் *sub.* (उद्योगः) an office, employ,
 situation.

உத்துப்பாரீக்கிறது, *or more properly,* உற்றுப்
 பாரீக்கிறது—ஈத்தேன்—ஈப்பேன், *v. a.*
comp. of the vineiyech. உற்று, *which seems to imply,*
 perfection or completeness, *when added to certain verbs,*
and பாரீக்கிறது, to see; to stare at, to regard
 stedfastly.

உபகாரம், *sub.* (उपकारः) civility, favour, benefit

உபாயம், *sub.* (उपायः) a stratagem, an artifice, an expedient, a means of success against an enemy.

உப்பு, *sub.* salt.

உடு, *sub.* the husk of rice or other grain, coarse bran.

உடம், *oblique case plur. of the prim. pron.* நீய, your; frequently used honorifically for the singular. A. G. Part 1 of Sect. 57. For the use of உடம் as an inseparable affix, see A. G. Sect. 140.

உயரம், *written also,* உயர்வு and உசரம், *sub.* height, elevation.

உயர், *sub.* life, the soul; a vowel.

உருட்டுகிறது or உறுட்டுகிறது—உருணை—
டுவேன், to roll, to trundle; *Lat.* volvere.

உருளுகிறது—ருணை—ருளுவேன், *v. n.*
to roll, to have a revolving motion.

உறுக்கிறது—றுக்கேன்—றுப்பேன், *v. a.*
to chafe, to bray, to rub to powder; *Lat.* terere.

உலகை, *sub.* a rice-beater or stamper: being a long staff made of heavy wood and shod with metal.

உள்வாங்கிறது—உணை—உவேன், *v. a. comp.*
of உள், within, and உகிறது, to become;
to be subject to, to be amenable to; to be admitted
to; to intermeddle with.

உளுக்காடுகிறது—காட்டுகேன்—காடு
வேன் *v. n.* to sit down.

உள்வாங்கு, *past part. from the def. v.* உண்டு; which hath.
For its use as an attributive adjunct, see A. G. Sect. 55.

உள்வாங்கு, *sub.* drawers, under trowsers.

உள்வாங்கு *sub.* an inward part; used with the emphatic

affix ஏ, as a post position, it signifies within ; used adjectively, signifies inner. A. G. Sect. 148.

உறவு, *sub.* friendship, affinity, relationship, consanguinity.

உனக்கு, *dat. case of* நீய் ; to thee. A. G. Sect. 57, and 61.

உன், *oblique form of* நீய் ; thy. A. G. Sect. 57, and 61.

உலாபம் or உலாபம் or உலாபம், *sub.* profit, gain.

உலாபன், *deriv. from* உலாபம், a town ; a villager, a townsman, a countryman.

உலாபம், *sub.* a town, a village, a district.

உலாபம், *sub.* office, function, work, service, menial employment.

உலாபம், *sub.* a source, a spring.

உலாபம் உலாபம்—உலாபம் உலாபம், *v. n.* to lean upon a stick for support ; *v. a.* to dig holes in the earth for setting plants or sowing seeds.

எங்கும், *adv. comp. of* எங்கு, where, and the affix உம் ; every where.

எச்சரிக்கை, *sub.* care, caution, circumspection ; used in exclamation by way of warning.

எடுக்கிறேன்—எடுக்கேன்—எடுப்பேன், *v. a.* to take, to carry or bear, to bring forward, to raise ; to assume.

எண்ணுகிறேன்—எண்ணுகேன்—எண்ணுவேன், *v. n.* to reckon, to estimate, to esteem, to think, to imagine ; to honour, to respect.

எண்ணிக்கொக, *sub.* number, estimation; honour. This word resembles the Latin word *ratio*, in its twofold meaning of *number* and *respect*.

எதிர்த்துநிற்குதென்பென், *v. a.* to oppose, to resist, to advance against.

எது, *interrog. pron.* what thing? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எத்தனை, *adj. comp. of எ for எநது, and தனை, a measure; how many, how much; Fr. combien.*

எப்படியாகிலும், *adv. comp. of எப்படி, how, and அகிலும், although; however, by any means whatsoever; Lat. quocumque modo.*

எப்போதும், *adv. comp. of எப்போது, when, and உம்; always. A. G. Part 4 of Sect. 140.*

எரிசூழல், *sub. comp. of எரி for எரியல், burning, and சூழல், cane; firewood.*

எரிகொடுக்கென்பென், *v. n.* to burn.

எரிக்கொடுக்கென்பென், *v. a.* to burn.

எரிக்கொழல், *sub. comp. of எரி for எரியல், burning, and கொழல், wrath, (कोप:); a great passion, a fiery rage.*

எல்லாம், *sub. and adj. all. A. G. Note to Page 29.*

எல்லாருமும், *sub. comp. of எல்லாம், all, and உம்; all, masc. Lat. omnes. A. G. Note to Page 29.*

எவன், *interrog. pron.* who? A. G. Part 1 of Sect. 59.

எவ்வளவு, *adv. comp. of எ for எநது, and அவ்வளவு, a measure; how much? Fr. combien. A. G. Part 3 of Sect. 151.*

எழுகொடுக்கென்பென், *v. n.* to rise, to get up.

எழுபது, *adj.* seventy ; *marked thus*, எய.

எளிது, *adj.* docile, facile, easy.

எறிகிறது—றநதேன்—றவேன், *v. a.* to throw
at, to pelt.

எறக்கிறது—றத்தேன்—றப்பேன், *v. n.* to
burn, to shine with heat.

என்கிறது—என்றேன்—என்பேன், *v. n.* to say,
to be named, to be called. A. G. Sect. 103.

என்றதைப்பற்றி, *comp. of the verbal* என்றது, and
பற்றி, *vineiyech. from* பற்றுகிறது; *literally*, hav-
ing considered what is said, in consideration of which.

என்றிருக்கிறது, *v. n. comp. of* என்ற, *q. v.* and
இருக்கிறது, *q. v.* to think, to be thinking of; to
be about to do ; to be for or on the part of.

என்ற, *vineiyech. from* என்கிறது ; having said ; *fre-*
quently used as a conjunction, that. A. G. Part 1 of
Sect. 103.

என்ன, *pron. adj. also used adverbially*, what? it admits
of declension. A. G. Part 1 of Sect. 60, and Part
2 of Sect 62.

ஏது, *sub.* (हेतुः) a cause, an origin.

ஏது, *adv.* what! why!

ஏத்துகிறது, *see* ஏற்றுகிறது.

ஏந்துகிறது—ந்தேன்—ந்துவேன், *v. a.* to
lift up in the arms, to carry in the hands.

ஏய்க்கிறது—யத்தேன்—யப்பேன், to cheat, to
deceive, to impose upon.

ஏரி, *sub.* a large artificial lake for irrigation.

ஏ வகி ம து—உ ணே ண்—வ ளே யெ ண், *v. a.* to order;
to spur on, to incite.

ஏ னு டு, *adj.* poor, not rich.

ஏ ற கி ம து—ஹ ணே ண்—ஹ ளே யெ ண், *v. n.* to ascend,
to mount up, to exceed, to erect one's self.

ஏ ற் க ண் ளே யெ, *adv.* antecedently.

ஏ ற் ற கி ம து—ஹ ளே யெ ண்—ஹ ளே யெ ண், *v. a.* to sum up,
to multiply; to lift or hoist up, to cause to mount.

ஐ ற து, *num.* five; *marked thus*, ௫.

ஐ ற் ப து, *num.* fifty; *marked thus*, ௫௫.

ஐ ய ண், *sub. spelt also*, அ ய ய ண், a father, a Brahman,
a venerable old man. Used frequently in the *voc.*
in addressing a superior.

ஐ ய னு ரீ, *sub.* a certain Hindoo deity; *called also* அ ரீ க ர ண்.

ஐ ய யே யா, *interj.* of compassion or of grief, alas!

ஐ ய ரீ, *deriv. sub.* five persons.

ஏ க் கி ம து—ந் தே ண்—ப் பே யெ ண், *v. n.* to be like, to
agree with, to be conformable with.

ஏ ட் டு கி ம து—ட டு ணே ண்—ட டு யெ ண், to stick toge-
ther, to unite.

ஏ ண் ணு கி ம து, *more correctly*, ஏ ண் ற கி ம து, *v. n.*
to be fitting, to agree, to be in union; *Lat.* convenio.

ஏ ண் ணு து, *more correctly*, ஏ ண் ற து, *neg. v. 3rd*
pers. n. from ஏ ண் ற கி ம து; it is not suitable;
it is not permitted, it must not be.

ஏ து ங் கி ம து—து ங் கி ணே ண்—து ங் கு யெ ண், *v. n.*
to retire, to crouch for concealment, to hide one's self;
Lat. ad secessum ire.

ஒத்த, *past part. from def. v.* ஒத்து, equal to, like, suitable, having relation to. A. G. Sect. 77.

ஒத்துக்கொள்ளுகிறது, *v. n.* to consent, to agree; to allow or grant; to engage; to relate to; *Fr.* avoir du rapport. A. G. Sect. 77.

ஒப்பாவு, *sub.* union, concord; evenness.

ஒரு, *num.* one; *marked thus,* க.

ஒருபாடாய், *adv. from* ஒரு, one, பாடம், a shower (ondée de pluie), *and* ஆய் *from* ஆகிறது, in a shower.

ஒருடக்க, *infin. from* ஒருடக்கிறது; *used adverbially,* together, at once. A. G. Part 4 of Sect. 100.

ஒவ்வொன்று, *pron. sub. from* ஒன்று, repeated, *as* एकैकं *in Sans.* each, one by one.

ஒழிகிறது—ழிந்தேன்—ழிவேன், *v. n.* to cease, to pass away as time; to be excepted; to die.

ஒழிய, *infin. from* ஒழிகிறது; *used as a conjunction,* except, unless. A. G. Part 3 of Sect. 100.

ஒழுக்கு, *sub.* a leak in the roof of a house, a dripping of water.

ஒழுங்கு, *sub.* order, regularity.

ஒழுங்குபட, *comp. of* ஒழுங்கு, *and* பட, *infin. of* படுகிறது, to undergo; *used adverbially,* in or according to order, regularly.

ஒளிக்கிறது—ளித்தேன்—ளிப்பேன், *v. a.* to hide, to conceal.

ஒற்றை, *adj.* single; generally implies one of a pair, where the other is wanting: as, ஒற்றைக்காது, a single ear.

ஒன்று, *sub.* one.

ஓ, *interj.* (ओ) of compassion.

ஓ ஓ, *interj.* of admiration.

ஓங்கி மது—கிணேன்—கிணேன், *v. a.* to raise over the head, to brandish.

ஓடுகி மது—டிரேன்—டுவேன், *v. n.* to run, to sail.

ஓட்டம், *sub.* a race, a flight.

ஓட்டுகி மது—டிரேன்—டுவேன், *v. a.* to make to run, to conduct, to drive, to chace.

ஓரம், *sub.* a border, a bank, a strand, a margin, an edge.

ஓர், *num.* one. A. G. Part 1 of Sect. 134.

ஓலை, *sub.* a Cadjan leaf; a leaf of the Palm kind, on which the Tamuls write; a letter or epistle written on such a leaf.

கசப்பு, *sub.* bitterness.

கழிபு, *sub.* excrement.

கடக்கி மது—கடக்கேன்—கடக்கேன், *v. a.* to pass (a river), to go over (a mountain), to go through (a town).

கடகி, *see* கறுகி.

கடவேன், *def. v.* that I may. A. G. Sect. 83 and 90.

கடன், *sub.* a debt.

கடக்கி மது—கடக்கேன்—கடக்கேன், *v. a.* to bite.

கடகி, *sub.* that which is hard, cruel.

கடவாஸம், *written also,* கடுவாஸம், *sub.* a bridle.

கடுக, *infin.* from கடுகிறது, *used adverbially*, quickly.

கடுகிறது—டுகிணைன்—டுபெண், *v. n.* to hasten.

கடூப, *sub.* a shop; *in a collective sense*, a market, a bazar.

கடூப, *sub.* an end, a termination, a limit; *used adjectively*, the last.

கடூபி, *see* கடூப.

கடூக்கோஸ்தவகிறது—கோண்டேபன்—ஸ்தவபெண், *v. a.* to embrace.

கடூச்சாது, *sub. comp. of* கடூ for கடூண, tied, and சாது (contracted from प्रसादनं), boiled rice; a bundle or cloth full of boiled rice, the usual viaticum on an Indian journey.

கடூயம், *sub.* (कथन?) the act of proclaiming the titles and sounding the praises of a Prince or other great personage.

கடூயங்கூகிறது—கூகிணைன்—கூபெண், *v. a.* to proclaim the titles and sound the praises of a Prince or other great personage.

கடூவக்கிறது—வத்தேன்—வப்பெண், *causal v.* to cause to bind; to cause to build.

கட்டுகிறது—டூகிணைன்—டூபெண், *v. a.* to tie, to bind; to build; *metaph.* to marry.

கட்டு, *sub.* a stump, a billet.

கணக்கு, *sub.* (गण) an account, a computation.

கண், *sub.* the eye.

கண்டம், *sub.* (खाण्डं) a piece or morsel of fish or flesh.

கண்டுடக்கிறது, *v. a. comp. of* கண்டு, *vineiyech.*

from கரண்கிரஹது, *q. v.* and ட்டரக்கிரஹது, to seize, *q. v.* to find or perceive, to comprehend, to understand.

கஹது, *sub.* (कथा) a story, a tale, a fable.

கபடு, *sub.* (कपटः) deceit, dissimulation.

கயஹ, *sub.* a rope, a cord; a fishing line.

கருக்கருவரஹ்த, *sub. comp. of* கருக்கு, the teeth of a sickle, *and* அருவரஹ்த, a sickle; a serrated sickle.

கருதுகிரஹது—கிரணேண—துவேபன், *v. n.* to imagine, to think; to estimate.

கருமம், *sub.* (कर्म) a business, a deed, an affair, an action, a work.

கருஹம், *sub.* blackness; *used adjectively* கரும், black.

கரும்பு, *sub.* sugar cane; *see* எரிகரும்பு.

கஹர, *sub.* a border, a bank, the shore.

கலப்பு, *sub.* mixture; *used adjectively*, mixed, adulterated.

கல்லஹம், *sub. comp. of* கல்லு, a stone, a rock, *and* அஹம், a chamber; an excavation in a rock used for sepulture, a grave, a sepulchre.

கல்லு, *sub.* a stone.

கபஹ, *sub.* sorrow, care, embarrassment.

கவ்வகிரஹது—வரணேண—வவேபன், *v. a.* to seize with the teeth, to snap at.

கழுவகிரஹது or கழுவகிரஹது—வரணேண—வேபன், *v. a.* to wash; to polish (gems).

கழிகிரஹது—கிரதேண—கிரவேபன், *v. n.* to pass (time); to glide away; to pass loosely by the bowels.

கழிக்கிறது—ழித்தேன்—ழிப்பேன், *v. a.* to make to pass away, to turn out, to remove, to abolish.

கழுதை, *sub.* an ass.

கழுவகிறது, *see* கழுவகிறது.

கல்குருகிறது—கருணை—கருவேன், *v. n.* *comp. of* கல்கு, joy, and கருகிறது, which, though used only in composition, is probably from the root கரு, a point, and may signify to be pricked or touched; to rejoice, to be much amused.

கல்தலன், *sub.* a robber, a rogue, whether by caste or profession.

கமடு, *sub.* a rocky steep, a knob, a clod.

கமறவை, *sub.* a milch cow, buffalo or goat.

கமறவைபசு, *sub. comp. of* கமறவை, an animal giving milk, and பசு, *q. v.* a milch cow.

கற, *sub.* any seasoned meat or sauce which is eaten as an accompaniment to boiled rice, a dish or mess; *Lat. ferculum.*

கறப்பு, *sub.* the colour black; *used adjectively,* black.

கட்டக்கிறது or கட்டக்கிறது—டத்தேன்—டப்பேன், *v. a.* (probably derived from कल्प) to order, to teach, to give instructions.

கனம், *sub.* (घनं) weight; *metaph.* honour, consideration: *as,* கனமுடையவன், a man of weight or consequence; *used adjectively,* heavy.

கனி, *sub.* a ripe fruit.

காக, *interj.* expressive of distress or lamentation.

காக்கி மது, *written also கார்க்கி மது—ர்க்கேதன்—ர்ப்பேன்*, *v. a.* to watch, to guard, to keep, to preserve.

காசு, *sub.* (काशीपण) a nominal money, the 80th part of a fanam (see பணம்). Also used for money in general. The English word *cash* remarkably resembles this word, both in sound and meaning.

காசுக்கி மது—சுனேன்—சுபேன், *v. a.* to make hot, to boil.

காடு, *sub.* a jungle, a forest, a heath, a common or waste.

காட்டுக்கி மது—டூனேன்—டூபேன், *v. a.* to shew, to point out.

காணிக்று, *sub.* an oblation, an offering, a present.

காண்கி மது—கண்டேன்—காண்டேன், *v. a.* to see, to find.

காண்டிக்கி மது—டக்கேன்—டப்பேன், *causal v.* to cause to see, *i. e.* to shew, to point out.

காது, *sub.* a measure of distance, varying in different parts, but equal to ten English miles in most of the Tamul countries.

காது, *sub.* the ear; the eye of a needle, a button hole.

காய், *sub.* an unripe fruit, *as opposed to பழம் or கனி*, a ripe fruit. In composition, however, this word is used with some ripe fruits; as cucumbers, cocoa nuts, &c.

காய்கி மது—யுநேன்—யுபேன், *v. n.* to burn, to scorch, to be hot, as the body with a fever.

காய்க்கிறதாய்க்கேள்—யப்பேன், *v. n.* to be in fruit, the fruit to form.

காயப்படுகிறது, *v. p.* to be dried, as damp linen.

காயப்படுகிறது, *or, to distinguish it from the preceding verb,* காயப்படுகிறது, to be wounded.

காரன் *or* காமன், *an affix borrowed from the Sanscrit कार, and signifying an agent or doer:* thus, வேலக்காரன், a servant, *from* வேலை, work, குதிரக்காரன், a groom, *from* குதிரை, a horse. A. G. Sect. 121.

காரியம், *sub.* (कार्यं) a business, an affair, a matter.

காலமே, *used adverbially,* (कालः) in the morning: *from* காலம், time, *and the emphatic affix* எ; thus bearing some analogy with our expression *betimes*.

கால், *sub.* the foot; the name of the sign ஈ, which renders the short *a* long, and assists in forming the vowel *o* when not initial.

கால்களூவுகிறது, *v. a. comp. of* கால், *q. v. and* களூவுகிறது, *q. v. literally,* to wash the feet; *by implication,* to perform ablution after answering the calls of nature.

காற்றம், *sub.* the wind.

காணல், *sub.* glare; the vibratory appearance over a fire, or over the surface of the ground in hot, clear weather.

கிடக்கிறதாய்க்கேள்—யப்பேன், *v. n.* to remain recumbent, to lie down; *Lat.* jacere.

கிடத்திறக்கிறதாய்க்கேள்—யப்பேன், *v. a.* to lay down.

கி ஹ ப க் கி ஹ து—ஹ ப த் தே ண்—கி ஹ ப ப் பே ண்,
v. n. to be obtained; to be found.

கி ட, *infin. from* கி ட்டு கி ஹ து, *used adverbially*, near.

கி ட்டு கி ஹ து—ட டே ண்—ட டே ன், *used imper-*
sonally, to be near, to be with, to approach, to be
 found: thus, உ ண க் கு க் கி ட்டு டே டா, tibi ne
 conveniet? Much used in this sense in Mysore. It
 would be more elegant to say உ ண க் கு க் கி ஹ ப க்
 கு டே டா.

கி டா, *interj.* expressive of silence, *hush*.

கி டே ஸ் த் து ண், *sub.* (गृहस्थः) a master of a family,
 a housekeeper, a goodman.

கி டே ஸ ச ட், *sub.* (क्लेशः) sorrow, affliction, sickness;
 pain.

கி ட்டம், *adj.* old; *whence*, கி ட்டவன், *sub.* an old man,
 கி ட்டவ, *sub.* an old woman.

கி ட்டி க் கி ஹ து—ட்டி த் தே ண்—ட்டி ப் பே ண், *v. a.* to
 tear, to pull in pieces, to scratch; to engrave.

கி ட்டம் ப் ப கி ஹ து—ட்டே ண்—ப் பே ண், *v. n.* to
 rise up, to stand forth. கி ட்டம் ட்டி ண டே ன், a
 piece of sculpture or carved work, with figures in
 relief.

கி ஹ டம், *sub.* (ग्रामः) a village.

கி ஹ டா, *sub.* colewort, greens, potherbs, grass.

கி ஹ டா த் து ண் டு, *sub. comp. of* கி ஹ டா, *q. v. and* து ண் டு,
 a stem or stalk; a kind of colewort which grows high.

கி ட்டே, *postposition*, beneath, under; *adv.* down, downwards.

கி ஹ கி ஹ து—ஹ டே ண்—ஹ டே ண், *v. a.* to split,
 to tear, to scratch, to lacerate; to carve

- குடல், *sub.* the inside, the entrails; see உடல்.
- குடியானவன், *deriv. noun, from* குடி, *with which it is synonymous*; an inhabitant, a countryman, a labourer.
- குடை, *sub.* an umbrella.
- குணம், *sub.* (गुणः) temper, disposition, natural quality; sometimes used for good disposition.
- குதிக்கிறது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.* to leap, to spring, to jump for joy.
- குதிரை, *sub.* a horse.
- குதிரைக்காரன், *sub. from* குதிரை, *q. v. and* காரன், *q. v.* a horseman, a groom.
- குத்துகிறது—தினைன்—துவேன், *v. a.* to prick, to pierce, to sting, to stab; to pound in a mortar.
- கும்பு, *sub.* a bow, a reverence.
- குரு, *sub.* (गुरुः) a religious instructor or director; *Lat.* sacerdos.
- குருபன், *sub.* a blind man; குருடி, a blind woman.
- குருகிறது—ருனைன்—டுவேன், *v. n.* to be blind.
- குருட்டு, *sub.* blindness; *used adjectively,* blind.
- குருவானவன், *see* குரு: ஆனவன் *redundant,* as ஆவது, A. G. Part 5 of Sect. 117.
- குர்ஹை, *sub.* a scream or cry expressing woe.
- குலம், *sub.* (कुलं) a caste, a race, a tribe, family or house.
- குழி, *sub.* a pit, a hole, a ditch, a grave.
- குளம், *spelt also,* கோளம், *sub.* a tank, a pond used for domestic purposes; whereas ஏரி is a much larger reservoir used for the irrigation of land.

குலா மகி மது—மூனே ன்—மூவேண், *v. n.* to speak inarticulately—confusedly, to stammer.

குலிருகி மது—லுர் ிநதே ன்—லுருவேண், *v. n.* to be cold; to be refreshed.

குலுர் ிக்கி மது—லுர் ித் தே ன்—லுர் ிப் பே ன், *v. a.* to make cold, to cool.

குலுர் ிச்சி, *or better*, குலுர் ித்தி, *sub.* cold.

குலுர் ிப்பாட்டுகி மது, *written also*, குலுர் ிப்பாட்டுகி மது and குலுர் ிப்பாட்டுகி மது—பாட்டுனே ன்—பாட்டுவேண், *v. a.* to bathe, to wash.

குலுநத, *corrupted for* குலுர் ிநத, *past part. from* குலுருகி மது, *q. v.*

குலுஹம், *sub.* cold; coolness.

குலுரம், *sub.* cruelty, obstinacy.

கூ, *interj.* (कू) of lamentation.

கூசகி மது—சூனே ன்—சூவேண், *v. n.* to fear, to be afraid, to be daunted, to be put to the blush.

கூட, *infin. from* கூடுகி மது, *q. v.* used adverbially, together. *Sometimes it merely strengthens an assertion*: as, கேட்டேன்கூடக்கேட்டேன், I have heard it, *indeed* I have heard it.

கூடு, *sub.* a nest, a cage.

கூடுகி மது—டூனே ன்—டூவேண், *v. n.* to unite, to club together; to be possible; *Fr.* se joindre, *etiam veneriè*, d' ou vient qu'il faut user de ce verbe et de ses composès avec circonspection. *M.S. Dict.*

கூடும், *impers. v. neut. fut. from* கூடுகி மது, *q. v.* it may be, it is possible.

கூட்டம், *sub.* a crowd, an assembly, a tribe, an association.

கூடாணி, *sub.* a companion, a colleague, an associate,
a partner.

கூட்டுகிறதென்றேன்—டுவேன், *v. a.* to unite,
to cause to associate, to conjoin; to add up.

கூட்டிகிறதென்பேன்—டடுவேன், *v. a.* and
n. to hail, to call to, to shout out.

கூலி, *sub.* hire, wages.

கூவகிறதென்றேன்—வவேன், *v. n.* to crow,
to coo as doves.

கேஞ்சுகிறதென்றேன்—சவேன், *v. n.* to beg
coaxingly, to entreat humbly and earnestly.

கேட்கிறதென or கேட்குகிறதென or கேட்குகிறதென—
கேட்டு—கேட்பேன், *v. a.* and *n.* to
hear, to obey; to ask.

கை *sub.* the hand, the arm; the sleeve of a coat. Like
χῆρ and *manus*, this word also signifies, by analogy,
an elephant's trunk.

கேசம், *adj.* small, little; *sub.* smallness; *adv.* little
by little.

கேட, *sub.* a parasitical plant; a flag or ensign.

கேடது or கேடயது, *neut. conj. deriv.* from
கேடுமை, cruelty; *literally*, it is a cruel thing,
what is cruel—horrible. A. G. Sect. 125 and 126.

கேடயாணி, *sub.* a Banian tree (*Ficus Indica*).

கேடுகிறதென்றேன்—டுப்பேன், *v. a.* to
give (to a third person). A. G. Part 1 of Sect. 110.

கோடுஹ, *sub.* fierceness, violence, tyranny, cruelty, hard-heartedness.

கோபஹ, *sub.* the stone of fruits.

கோண்டுபோகிறது, *v. a. comp. of* கோண்டு *from* கோவ்வகிறது, *q. v. and* போகிறது, *q. v. to take away, to remove, to carry along.*

கோண்டுவந்துவருகிறது, *v. a. comp. of* கோண்டு *from* கோவ்வகிறது, *q. v. வந்து from வருகிறது, q. v. and வருகிறது, q. v. to advance in argument, to adduce.*

கோத்து, *sub.* a bunch, a clump, a bush.

கோப்பலிக்கிறது or கோப்பலிக்கிறது—லித்தேன்—லிப்பேன், *v. a. and n. to rinse the mouth, to gargle; to rise in blisters.*

கோப்பு, *sub.* a branch.

கோம்பு, *sub.* a bough or branch; a horn of an animal; the sign ளே.

கோல்ஹ, *sub.* a back yard; corn or grain growing on high ground and not watered artificially.

கோவ்வகிறது, *sub. comp. of* கோவ்வு, a brand, *and* கஹ, a short stake; a firebrand made of wood; *Lat. teda.*

கோவ்வகிறது—கோண்டேன்—கோவ்வகிறது—வேன், *v. a. to take, to receive; to buy; to marry; to obtain (sleep). For its use in composition see A. G. Part 1 of Sect. 106.*

கோ, *interj.* expressive of grief.

கோபாஸ, *sub.* a hatchet.

கேரஹபநாஸ்த, *sub. comp. of* கேரஹப, the West wind, *and* நாஸ்த, a day; the summer season.

கேரணஹக, *sub.* cotton canvas—*called in India, from the Tamul name, gunny:* sacks made of such canvas.

கேரடக்கிஹகு—டத்தேண்—டப்பேண், *v. n. from the sub. கேரபம், which is from the Sanscrit कोपः, wrath; to grow angry, to be enraged.*

கேரட்க்கிஹகு—டத்தேண்—டப்பேண், *v. a. to run through, to transfix; to string or thread (beads).*

கேரஹல், *sub.* a temple or pagoda, a church.

கேரஹு, *sub.* a domestic fowl, whether cock or hen.

கேரஹஹகக்குதஹு, *sub.* a mare. The word கேரஹஹக designates also the female of the ass.

கஹ்ணம், *sub.* (क्षणः) an instant, a moment.

சககு, *sub.* (शदः) mud, a puddle.

சகல, *adj.* (सकल) all, the whole; *whence* சகலம், *neut. sub.* every thing; சகலர், *masc.* every body.

சஹஹககேடு, *sub. comp. of* சஹஹக, honour, *and* கேடு, destruction; a disgraceful action, turpitude.

சஹ்ஹலம், *sub.* (चञ्चलं) anxiety, embarrassment, wavering.

சஹ்ஹு, *sub.* a ceremony, whether of marriage, burial, religion, or of compliment.

சஹ்ஹு, *sub.* suddenness, quickness, surprise.

சஹ்ஹப, *sub.* a jacket, any sewn upper garment.

சஹ்ஹப, *sub.* a tumult, a quarrel, a battle.

சுறுகு, *sub.* flesh; also like the Greek word *σαρξ*, the pulp of a fruit.

சுஞ்சுடம், *sub.* (शब्दः) a sound; also as *φωνή* and *vox*, a voice, a word.

சுநகுடர், *sub.* a bustle, a noise made by a crowd; also like *ὄχλος* and *turba*, the crowd itself.

சுநகுக்கி மகு—சுஞ்சுடேசன்—சுட்புடேபன், *v. a.* (सन्धिः) to strike against, to come in contact with, to meet, to strike (the eye or ear).

சுநகுரன், *sub.* (चन्द्रः) the moon.

சுநகுேகடம். *sub.* (सन्देहः) doubt.

சுநகுறுகு, *sub.* a fair, a market where goods are sold on certain days.

சுநகுேரடம், *sub.* (सन्तोषः) joy, pleasure.

சுடரீஞ்சுஞ்சன், *sub.* (समर्थ) a capable or skilful man, an industrious man.

சுடன், *sub.* (सम) equality, the middle; the deity death; so called perhaps because "*æquo pulsat pede pauperum tabernas regumque tures;*" *adj.* level, even.

சுடரகு, *sub.* certain castes bury their dead in a sitting posture, the legs crossed; this word expresses that posture.

சுட்படம், *sub.* (समीपं) vicinity, nearness; *adj.* near, nigh.

சுறுடக்கி மகு—சுறுடஞ்சேசன்—சுறுடபுடேபன், *v. a.* to dress victuals, to cook.

சுறுடயடம், *sub.* (समयः) an occasion, a favourable moment, an opportunity; a general term for the sects of philosophy.

சம்பாதிக்கிறதென்பேன், *v. a.*
(सम्पादित) to get, to acquire, to attain ; to enjoy.

சம்பரம், *sub.* (सम्भारः) plenty, abundance, completeness.

சம்பவக்கிறதென்பேன், *v. a.*
to suffer or enjoy ; *Gr.* πάσχειν.

சம்மதி, *sub.* (सम्मतिः) consent, approbation.

சம்மதிக்கிறதென்பேன், *v. n.*
from the sub. to consent, to agree to.

சம்மந்தம், *sub.* (सम्बन्धः) connection, alliance.

சயக்கிண, *sub.* a sign, a wink, a beckoning.

சரசம், *sub.* a jest, raillery, pleasantry, banter.

சரம், *sub.* a row or arrangement in a line, a garland,
a string of precious stones.

சரி, *adj.* just, right, equal.

சரிபொனது, *phrase*, it is all right, it hath been adjusted.

சரிரம், *sub.* (शरीरं) form, the body, whether of man
or other animals.

சலசல, a natural word, representing the rippling of
water, or the whispering of wind through the foliage
of trees.

சலாகுக, *sub.* (शलाका) a spit, a probe, a
ramrod.

சலக்கிறதென்பேன், *v. n.* to be
sorrowful, to be dejected.

சலப்பு, *sub.* sorrow, dejection.

சவம், *sub.* (शव) a corpse.

சுபணம், *sub.* written also சுசுணம், (सवनं) a prophecy, an augury, deduced usually from the flight of birds.

சுமம், *spelt also,* சுக்கு, *adv.* a little; when used with the affix உம் and a negative it signifies not even a little, not at all.

சுணி, *sub.* (शनिः) Saturn; a devil.

சாகி மது—சேம்மேன்—சாபேன், *v. n.* to die.

சாறு, *sub.* a wink, a hint.

சாணகம், *spelt also,* சாணகம், *sub.* (probably from कृगणं) the dung of cattle.

சாணங்கி and சாணி, *see* சாணகம்.

சாண், *sub.* a span.

சாசம், *sub.* boiled rice.

சாதி, *sub.* (जातिः) a caste, a race, a kind, a sex.

சாதிக்கி மது—தித்தேன்—திப்பேன், *v. n.* to persevere, whether with constancy or obstinacy, to be obstinate.

சாதிக்குறி, *comp. of* சாதி, *q. v.* and குறி, *q. v.* a horse of caste, *i. e.* of good caste; as we say a man of family, *i. e.* of good family.

சாதி, *sub.* perseverance, constancy, obstinacy.

சாதிக்கி மது—தினேன்—துபேன், *v. a.* to apply (one thing to another); to shut, but without locking, to close; to put garlands on an image; to apply (ashes to the forehead).

சாப்பிடுகி மது—பிப்பேன்—பிடுபேன், *v. a.* to eat and drink (a meal).

சாமம், *sub.* (यामः) a watch or period of three hours.

சாம்பல், *sub.* ashes.

சாம்பல்பூசிக்காய், *sub. comp. of* சம்பல், *q. v.* and பூசிக்காய், a gourd; a gourd of an ash colour. Probably the same variety (*cucurbita hispida*) as the கலயாணப்பூசிக்காய், so called from the custom of serving it up at weddings. “Espece de longue citrouille, que les voleurs ne derobent jamais.” *M.S. Dict.*

சாயல், *sub.* a shadow, likeness, resemblance, image.

சாய்கிறகு—யநகேண்—யேண், *v. n.* (perhaps from *षै—सायति*) to bend, to decline, to go down (the sun).

சாயங்காலம், *sub.* (सायंकालः, *comp. of* साय, evening, and काल, time) the evening; *metaph.* the time of death.

சாய்வு, *sub.* a slope, a declivity; ardent desire; *Lat.* concubitus.

சால or சாலநேல்வ, *sub.* a sort of rice of superior quality.

சாவ, *sub.* (शव) death.

சாவகிறகு, *written better,* சாகிறகு, *q. v.*

சாஸ்திரம், *sub.* (शास्त्रं) a science, an art; sooth-saying.

சாஸ்திரி, *sub.* (शास्त्रिन्) one read in the sciences, a doctor.

சாஸ்திராங்கம், *sub.* (स,with,अष्टन्, eight, अङ्ग, a member) a reverence by the prostration of the eight members, *viz.* the hands, the feet, the shoulders, the breast and the forehead.

சீ க் கு, *a natural word*, expressive of force and rapidity.

சீ ற் க் கி று து—றி க் தே ண்—றி ப் பே ண், *v. n.* to laugh, to smile.

சீ லு, *adj.* some.

சீ லு வு, *sub.* expenditure, money for expenses; *Lat.* viaticum; permission or leave.

சீ லு ண், *proper name*, (शिवः) the deity Shivah.

சீ று து, *adj.* little, a few, some.

சீ ழு ண் க் கி று து, *spelt also*, சீ ழு ண் க் கி று து—ழு ண் க் தே ண் or ழு ண் க் தே ண்—ழு ண் க் பே ண் or ழு ண் க் பே ண், *v. n.* to be angry.

சீ க் கி று து, *sub.* (शीघ्रं) quickness, haste.

சீ ச் சீ, *interj.* fie! fie! “Ceux qui savent vivre, ne disent jamais ce mot devant les personnes de distinction, ni hors du discours familier.” *M.S. Dict.*

சீ கு து, *sub.* (शीतं) cold.

சீ ற் று டு, *sub.* (perhaps from सीमा) a country, a district.

சீ டு று ண், *sub.* (श्रीमान्) a goodman, a host; an opulent man.

சீ ழு ளு, *sub.* (चेल) a cloth, clothes.

சீ லு ண் து, *sub.* (जीवनं) life, a livelihood.

சீ று க் கி று து—று க் தே ண்—று ப் பே ண், *v. n.* to hiss, to puff.

சீ ழு ண், *sub.* (शिष्यः) a disciple, a pupil.

சீ டு க் கி று து—சீ டு க் பே ண்—சீ டு க் பே ண், *v. a.* to burn, to roast, to bake.

சீ கு து, *sub.* (शुद्धिः) purity, cleanness; *adj.* clean, pure.

சுத்திகரம், *sub.* (शुद्धिःकरण) purification.

சுமலா, *adj.* still, quiet, lazy; *generally used as an adv.* quietly, simply, only.

சுருங்கி மது—சுருங்கி னேன்—சுருங்கு வேன், *v. n.* to shrink, to shrivel.

சுருட்டு or சுறுட்டு, *sub.* a roll or scroll: hence the word *chooroot*, used by the English in India, to signify a roll of tobacco leaf, *i. e.* a segar.

சுவபம், *sub.* (सुलभं) facility, brevity; *as an adj.* easy, short.

சுழலுகி மது—சுழன் மேன்—சுழல வேன், *v. n.* to revolve, to whirl round; *Lat.* verti in gyrum.

சுழற்சுகி மது—சுழற்சு னேன்—சுழற்சு வேன், *v. a.* to cause to revolve, to whirl round, to turn.

சுஃதஃசு சுஃதஃசு, *a natural word*, expressing the sense of oppression or suffocation produced by heat.

சுஃர், *a natural word*, expressing rapidity of action; also, smarting pain.

சுஃகம் or சுஃகீ, *sub.* vivacity, fervour, activity; sharpness, haste.

சுஃறு, *sub.* a circuit, a round about way; *adj.* circuitous.

சுஃறுகி மது—சுஃறு னேன்—சுஃறு வேன், *v. a.* to surround, to envelope, to pass round.

சுஃநாஃ, *sub.* an unlucky day.

சுஃடி, *infin.* from சுஃடி கி மது, *q. v.* used adverbially, around.

சுஃடி கி மது—சுஃடி ந தேன்—சுஃடி வேன், *v. a.* to surround, to environ.

சேடி, *sub.* a shrub.

சேடி, *sub.* a merchant, one of the caste of merchants.

This word is not synonymous with வசியன், the third of the four orders of Hindoos; but denotes a certain subdivision of that order: a female of this caste is called சேடிச்சி.

செய்கிறது—செய்தேன்—செய்வேன், *v. a.* to do, to make.

செய்து, *sub.* news, intelligence.

செல்லுகிறது—சென்மேன்—செல்லவேன், *v. a.* and *n.* to receive; to pass (to a place), to pass (money), to pass (with regard to time); to stand good in law; to be expended. For one of its uses see A. G. Part 1 of Sect. 110.

சேவ, *sub.* the ear.

சேவ்வை, *adj.* straight, direct, right.

சேணம், *sub.* a saddle.

சேதம், *sub.* (हृद) loss, damage.

சேமம், *sub.* (क्षेम) interment, burial.

சேமிக்கிறது—மித்தேன்—மிப்பேன், *v. a.* to bury.

சேருகிறது—சேர்ந்தேன்—சேருவேன், *v. a.* and *n.* to be collected, to assemble, to approach, to arrive at.

சேறு, *sub.* mire, mud.

சையக்கிண, see சயக்கிண.

சேரிகிறது—ரிந்தேன்—ரிவேன், *v. n.* to glide down (as corn from a heap), to shower down, to trickle down.

சேராக் கி ம து—ரக் கே ண ண்—ரக் கே டே ன்; *v. a.* to sheath, to stick in (the bosom—a girdle—the pocket, &c.)

சேரல் லு கி ம து—சேர ண் ணே ண்—சேர ல் லு டே ன், *v. a.* to say, to speak, to tell.

சேரகி க் கி ம து—கி க் கே ண்—கி ப் டே ன், *v. a.* (शोधनं) to examine, to try.

சேரகி று டம், *sub.* (ज्योतिषं) astronomy, astrology.

சேரகி யம், *sub.* (स्वपन) a profound sleep, a lethargy.

சேரபம், *sub.* languor, faintness, a swoon; idleness.

சேரமன், *sub.* a cloth of eight cubits length, worn around the waist by men.

சேரலு, *sub.* a grove.

சேரமு, *sub.* boiled rice; the pith of certain palms of which a kind of sago is made.

ஸ்ரீ, *sub.* (स्त्री) like Γυνή, signifying a woman generally, or a wife in particular.

ஸ்ரீ க் கி ம து—கி க் கே ண்—கி ப் டே ன், *v. a.* (स्तुतिः) to praise, to flatter.

சுரகம், *sub.* memory, recollection, reason.

சுரயம், *sub.* (न्यायः) justice, reason, right, propriety.

சுரணம், *sub.* (ज्ञानं) wisdom, intelligence, spirituality.

சுகப்பன், *sub.* quasi சுகுமப்பன், in contradistinction to சிற்றப்பன், the father's younger brother, and பேரியப்பன், the father's elder brother; a father.

தகருகி மது—கர்நதேன்—கருவேன், *v. n.* to fall to pieces, to break in pieces.

தகுகி மது—தக்கேன்—தகவேன், *v. n.* to be fitting or proper; *Lat.* convenire. A. G. Sect. 84.

தறுகி மது—தறுகநதேன்—தறுகவேன், *v. a.* to hinder, to forbid, to stop.

தங்கப்பட்டு, *sub.* the girth of a saddle.

தங்கி மது—தங்கினைன்—தங்கவேன், *v. n.* to rest, to stay, to halt, to sojourn.

தங்குகி மது, *see* தங்கி மது.

தடவகி மது—டடனைன்—டடவேன், *v. a.* to touch, to rub, to stroke; *Lat.* palpare.

தடடி, *sub.* a stick, a cudgel.

தடடிர், *a natural word*, expressing suddenness.

This word, like all those of a similar nature, is used with the verb எண்கி மது, which seems to serve as a kind of introduction to what has of itself no regular meaning in the language. A. G. Part 1 of Sect. 99.

தறுபக்கி மது—றுபத்தேன்—றுபட்டு, *v. a.* to hinder, to obstruct.

தட்டுகி மது—ட்டனைன்—ட்டுவேன், *v. a.* to pat, to rap, to knock.

தண்ணல், *sub.* burning coal.

தண்ணீர், *sub. comp. of* தண், cold, *and* நீர், water; cold water, water generally. In common language பச்சுறுசுத்தண்ணீர் *is* cold, *literally*, green or raw water; so called because it has not been boiled.

தந்தாவணம், *sub. comp. of* दन्त, a tooth, *and* धावनं, cleansing; the act of cleaning the teeth.

தந்திரம், *sub.* (तन्त्रं) a trick, a stratagem, a device.

தப்புகிறதென்றேன், *v. causal from* தப்புகிறது, *q. v.* to cause to escape.

தப்புகிறதேன், *v. n.* to escape.

தம்பி, *sub.* a younger brother, a younger male first cousin; used also, in familiar discourse, by any person to one much his junior.

தயிறு, *spelt also,* தயிறு, *sub.* curdled milk.

தருகிறது—தந்தேன்—தருவேன், *v. a.* to give.
A. G. Part 1 of Sect. 110.

தலை, *sub.* the head, a principal.

தலைப்பாகை, *sub. comp. of* தலை, *q. v.* *and* பாகை, a cloth, *or properly* the warp before it is crossed by the woof; a turban. “Linge de trente coudées, dont on ceint la tête.” *M.S. Dict.*

தவம், *sub.* (तपः) penance.

தவகிறது—வறேன்—வறவேன், *v. n.*
to totter, to stumble, to make a false step, to err.

தவக்கிறது—வந்தேன்—வந்தேன், *v. n.* to be fatigued, to be sinking from weariness.

தவர, *infin. of* தவருகிறது, *used adverbially,* except, beside. A. G. Part 3 of Sect. 100.

தழுவகிறது—வளேன்—வளவேன், *v. a.* to encompass with the arms, to embrace.

தலுப்புகிறது—மடலேன்—மடலவேன், *v. n.*
to undulate, to shake (as water in a vessel which is moved).

த ஸா ரு கி ற து—ஸா ரீ ந தே ண்—ஸா ரு ளே லெ ண், *v. n.*
to be relaxed, to be infirm—feeble—decrepid.

த ஶா கி ற து—ஶா ந தே ண்—ஶா ளே லெ ண், *v. n.* to
be fettered.

த ஶா க் கி ற து—ஶா ச் தே ண்—ஶா ப் பே ண் *v. a.*
to fetter the legs of an animal when turned out to
feed, to fetter generally.

த ஶ லா ப், *sub.* a juncture, an opportunity, a time.

த ஶ் லம், *sub.* (धर्मि) charity, virtue, such as leads to
good works.

த ஶ் லி ஶ் டு ண், *sub.* (धर्मिष्ठ) a charitable person, a
man of good works.

த ஶி ச் த ஶி யா ப், *adv.* reduplication of த ஶி, alone;
one by one, separately.

த ஶ் ஶ லம், *sub.* mode or manner; *see* இ ச் த ஶ் ஶ லம்.

த ஶ க் கி ற து, *syncope for* த ஶ க் கு கி ற து—த ஶ க் கி
ணெ ண்—த ஶ க் கு ளே லெ ண், *v. a.* to combat; to
come against, to butt, to dash against; to attain.

த ஶ ஶ் கி ற து—த ஶ ஶ் கி ணெ ண்—த ஶ ஶ் கு ளே லெ ண்,
v. a. to support, to endure; to ward off; to lean
upon.

த ஶ ப் ப ணி ஶா ரீ, *written also,* த ஶ ப் ப ணி ஶா ரீ
and த ஶ ப் ப ணி ஶா ரீ, *sub.* a thong to fasten the
saddle to the bridle or halter; a bearing rein.

த ஶ ண் டு கி ற து—த ஶ ண் டு ளே ண்—த ஶ ண் டு
லே லெ ண், *v. a.* to jump over, to skip over, to
surmount.

த ஶ ஶ ஶ, *written also,* த ஶ ஶ ஶ, *sub.* an alleviation,
a melioration; *adj.* well.

குறன், *reflect. pron.* himself, herself, itself. A. G. Part 1 of Sect. 57.

குடர், *see* குடர்.

குட்டு, *sub.* abuse, scolding, imprecation.

குண்ணம், *sub.* a kind of bench made of brick or mud, and usually occupying the portico and outside of an Indian house.

குறையம், *sub.* (द्रयं) riches, money.

குறையவான், *sub.* (द्रयमान्) a rich man.

குறள், *sub.* abundance; *adj.* abundant, numerous, thick or in crowds.

குறணி, *spelt also* குறுணி, *sub.* strength, ability; possessions; dignity; talent.

குறிகுற—குறிகேள்—குறியேள், *v. n.* (तिर्यक्) to wander, to vacillate.

குறிகுற—குறிகேள்—குறியேள், *v. a.* to twist a rope, to turn a handmill.

குறிகுற—குறிகேள்—குறியேள், *v. a.* to steal.

குறிகுற, *sub.* a theft.

குறியேள், *infin. from* குறியேள், *q. v.* used adverbially, again. A. G. Part 6 of Sect. 96.

குறியேள்—குறியேள்—குறியேள், *v. n.* to turn, to return, to turn back.

குறியேள், *sub. comp. of* குறியேள், sacred, and உறியேள், mind; the will (of God—of a king—of any great personage).

குறியேள்—குறியேள்—குறியேள், *v. a.* to open.

தினம், *sub.* (दिनं) a day.

தினந்தினம், *adv.* (தினம் repeated) daily.

தின்கிமது—தினமென்—தின்பேன், *v. n.* to eat;
more commonly used with respect to animals than men.

தினனம், *sub.* evil; especially death.

தி, *sub.* fire. “*Au Maduré, ne se dit que du feu de l’incendie.*” *M.S. Dict.*

திட்டுகிமது—டினென்—ட்டுவேன், *v. a.* to sharpen; to beat rice from its husk.

திப்பனம், *sub.* evil.

திருகிமது—திருநதென்—திருவேன், *v. n.* to be settled or cleared up, to finish, to cease; to be cured.

திருக்கிமது—திருத்தென்—திருப்பேன், *v. a.* to finish, to settle (a dispute, an account), to expiate (an offence), to pay a debt; *Lat.* luere; to correct.

திருத்தம், *sub.* (तीर्थं) water, usually holy water.

திருப்பு, *v. sub.* from the verb திருக்கிமது; a decision, an award of arbitrators.

திருமொனம், *sub.* a decision, a decree.

திருஹை, *sub.* a judgment of condemnation or acquittal, a sentence of death.

திஹை, *sub.* an evil action, ill luck.

துக்கம், *sub.* (दुःखं) sorrow, grief, mourning.

துபங்கிமது—பங்கினென்—பங்குவேன், *v. a.* to begin.

துபருகிமது, or better, தோபருகிமது—பருநதென்—பருவேன், *v. a.* to follow, to pursue.

துடிக்கிமது—டித்தென்—டிப்பேன், *v. n.* to pant, to throb, to struggle, to twitch or be convulsed.

துறுப, *sub.* the thigh.

துறுபக்கி மது—துறுபத்தேன்—துறுபடேன், *v. a.*
to wipe.

துண்கி மது—துணிநதேன்—துணிவேன், *v. a.*
to dare, to venture to do.

துணுகு, *a natural word*, expressive of shuddering.

துண்பம், *sub.* a piece, a morsel.

துண்டு, *sub.* a piece, a morsel.

துரகம் *sub.* (तुरगः) a horse.

துரிகம், *sub.* (दुरितं) misfortune, evil, calamity.

துவக்கி மது, *sync. for* துவக்குகி மது—வக்கி
ணைன்—வக்குவேன், *v. a.* to begin.

துவலகி மது—வண்டேன்—வலவேன், *v. n.*
to yield, to warp, to shrink, to bend. “*Au Maduré,*
le debiteur, qui ne peut payer, être a la merci de
son creancier.” *M.S. Dict.*

துவ்வரி, *spelt usually*, துவ்வி, *sub.* a drop.

துவ்வரி மது—வ்விணைன்—வ்விவேன், *v. n.* to
leap, to skip, to jump for joy.

துவ்வசனம், *sub.* (दुर्वचनं, *particle implying ill*, वचनं,
speech) abuse, improper language.

துன்பம், *sub.* affliction, calamity, adversity.

துக்கம், *sub.* sleep.

துக்கி மது, *sync. for* துக்குகி மது—கிணைன்—கு
வேன், *v. a.* to lift, to weigh, to carry suspended,
to lend the hand to raise one who is fallen.

துங்கி மது—துங்கிணைன்—துங்கிவேன், *v. n.*
to sleep.

துண்டல், *sub.* a hook, a fishing hook.

தூரம், *adj.* (दूरं) far, distant.

தூவுகிற தூ—உணை—வெய்யென், *v. a.* to sprinkle, to strew lightly.

தேய்வம், *sub.* (देवः) a deity.

தேரிகிற தூ—நதேன்—நவேன், *v. n.* to see, to know, to understand; to select. *Frequently used impersonally in the future*: as, எனக்குத் தெரியும், it is known to me, *i. e.* I know.

தேரு, *sub.* a street.

தேருவ, *see* தேரு.

தேலிகிற தூ—லிநதேன்—லிவேன், *v. n.* to be clear, to grow clear.

தேலிக்கிற தூ—லித்தேன்—லிப்பேன், *v. a.* to sprinkle, to strew, to sow.

தேறக்கிற தூ—றத்தேன்—றப்பேன், *v. n.* to snap or break off; to splash about as water when beaten; to start (the eye out of the head), to break (water against rocks); *v. a.* to fire pellets from a bow: தேறவுல்லு, a pellet bow.

தேடுகிற தூ—டனென்—டுவேன், *v. a.* to seek.

தேய்க்கிற தூ—தேய்த்தேன்—தேய்ப்பேன், *v. a.* to scrub, to clean by rubbing.

தேவன், *sub.* (देवः) a deity.

தேவானம், *sub.* (देवादिन) the providence of God; *used adverbially, signifies by chance, or rather the Lat. divinitus.*

தேறகிற தூ—றனென்—றவேன், *v. n.* to be comforted, to take courage, to rally.

தே ம் ம கி ம து—ம னே ண்—ம லே ஷன், *v. a.* to con-
sole, to animate.

தே ண், *sub.* honey.

ஹ த க் கி ம து—ஹ த க் தே ண்—ஹ த ப் பே ண், *v. a.* to
prick, to sew, to penetrate, *both lit. and metaph.*

தோ ங் கி ம து—தோ ங் கி னே ண்—தோ ங் கு ஷே ண்,
v. n. to hang down.

தோ ப று கி ம து—ப ி ர் ந தே ண்—ப று ஷே ண், *v. a.*
to bind, to tie; to follow.

தோ டு கி ம து—தோ ப் பே ண்—தோ டு ஷே ண்,
v. a. to touch.

தோ டு க் கி ம து—தோ டு க் தே ண்—தோ டு ப் பே ண்,
v. a. to make to adhere; to string flowers.

தோ டு, *sub.* a large vase, a trough.

தோ ந த ஹ ர, *sub.* trouble, inconvenience, difficulty:
a Teloogoo word.

தோ ந தி, *sub.* the belly, the paunch.

தோ ப் ப, *a natural word* expressive of the noise which a heavy
body makes when falling on the ground or into water.

தோ ப் ப ண், *see* த க ப் ப ண்.

தோ ய் க் கி ம து—தோ ய் க் தே ண்—தோ ய் ப்
பே ண், *v. a.* to immerse.

தோ ல், *sub.* skin, leather, the pod or husk of seeds,
the peel of fruit, the skin of kernels; *Lat.* cutis.

தோ ண் ம கி ம து—தோ ண் ம னே ண்—தோ ண் ம
ஷே ண், *v. n.* to appear, to suggest itself (to the
judgment, imagination or senses).

தேரடி, *sub.* (दोषः) a sin, malignity, *whether*
physical or moral.

நக்கி மது, *sync. for* நக்குகி மது—நக்கி ணை—
நக்குவேன், *v. a.* to lick.

நச்சுநாகம், *sub. comp. of* நச்சு, *the adjective form of*
நஞ்சு, *poison, and* நாகம், (नागः) a snake; a
poisonous serpent.

நடக்கி மது—நடகை—நட்பேன், *v. n.* to go,
to walk, to take place, to be usual, to succeed.

நடு, *sub.* the middle.

நடை, *sub.* walk, gait, mien.

நடைகூடம், *sub.* a virandah; a porch, the entrance
of a house.

நதி, *sub.* (नदी) a river.

நமஸ்காரம், *sub.* (नमस्कारः) salutation, re-
verence, adoration.

நயம்பயம், *sub. comp. of* நயம், *kindness, and*
பயம், *fear; coaxing and threatening.*

நல்ல, *adj.* good.

நல்லாண்மை, *sub. comp. of* நல், *good, and* லாண்மை,
temper; good fortune, happiness, good conduct.

நவம், *sub.* (नवं) newness; *adj.* new; the number
nine, *marked thus,* கூ.

நன்மலம், *sub.* a good, a benefit, happiness.

நன்றாய், *adv. from* நன்றாய், *good; well.*

நாசம், *sub.* (नाशः) destruction, extinction.

நாடோடியும், *adv.* daily.

நாடாண், *deriv. noun*, from நாடு, a country; an inhabitant, the head of a village or district.

நாய், *sub.* a dog.

நாலு, *num.* four; marked thus, ஈ; often used indefinitely for several.

நாழிகை, *sub.* an Indian hour of twenty-four minutes, used sometimes for the distance walked in that time.

நாள், *sub.* a natural day of twenty-four hours.

நாளுக்குநாள், *adv.* daily, from day to day.

நாமகிறுது—நாமுணை—நாமுபேண், *v. n.* to stink.

நாற்பது, *num.* forty; marked thus ஈய.

நாற்பத்துக்கு, *num. comp.* of நாற்பது, *q. v.* and அது, *q. v.*

நானுதம், from நானு for நாலு, four, and உதம், a sort; different kinds, all sorts, in all ways.

நிச்சயம், *sub.* (निश्चयः) certainty, ascertainment.

நிச்சயக்கிறுது—யுத்தேண்—யுப்பேண், *v. a.* to ascertain, to verify, to be convinced of.

நித்தம் or நித்தியம், *adv.* (नित्यं) always; as an *adj.* eternal, continual.

நித்திரை, *sub.* (निद्रा) sleep.

நிமசம், or better, நிமஉம், *sub.* (निमिषः) a moment.

நிமத்தம், *sub.* (निमित्तं) cause, sake, a motive; an augury.

நிமஉம், see நிமசம்.

நிரம்புகிறுது—ம்புணை—ம்புபேண், *v. n.* to grow full.

நிறு, *sub.* a row, an arrangement in a line.

நிலம், *sub.* a place, the ground, the soil, the land.

நிலைகொண்டவகிமது, *v. n.* from நிலை, station;
and கொண்டவகிமது, *q. v.* to be firm or settled,
to be established.

நிலுவகிமது or நிற்கிமது—நின்றேன்—நிலு
வேன், *v. n.* to stand, to stay, to be durable.

நிழல், *sub.* a shade or shadow; *metaph.* protection.

நிறம், *sub.* colour.

நிறத்துகிமது—நிறுத்தினைன்—நிறுத்துவேன்,
v. a. to make to stand, to stop; to place or set up.

நிறமொண்டம், *sub.* (निमीनं) nakedness.

நிறைகிமது—நிறைநகேன்—நிறைவேன், *v. n.* to
be full; *the infin.* நிறைய is used as an adverb, fully.

நிறைவேறுகிமது—வேறுவேன்—வேறு
வேன், *v. n.* to be accomplished or fulfilled (sa-
crifice or prayer).

நிற்கிமது, *see* நிலுவகிமது.

நினைக்கிமது—நினைத்தேன்—நினைப்பேன், *v. n.*
to think.

நின்ற, *vineiyech.* from நிற்கிமது, used with nouns of
place in the local ablative to express motus à loco: as,
கொண்டவகிமது, I came from
the church. A. G. Part 2 of Sect. 49.

நீக்கிமது, *sync.* for நீக்குகிமது—நீக்கினைன்—
நீக்குவேன், *v. a.* to reject, to remove, to leave
out, to do away, to subtract.

நிங்கிமது—நிங்கினைன்—நிங்கிவேன், *v. n.* to
retire; to wear off, to come off.

நீட்டுகிறதும்—நீட்டினை—நீட்டுவேன், *v. a.* to stretch forth, to protract.

நீதி, *sub.* (नीति) justice, truth.

நீத்தம், *see* நீத்தம்.

நீந்துகிறது, *written vulgarly* நீச்சுகிறது—நீச்சினை—நீச்சினை, *v. n.* to swim.

நீய், *pers. pron.* thou. A. G. Part 1 of Sect. 57.

நீர், *sub.* water, urine.

நீளம், *sub.* length.

நுழுகிறது—நுழுகினை—நுழுகினை, *v. a.* to enter crouching, to creep in.

நுண், *sub.* an end, extremity, tip.

நூறு, *num.* a hundred; *marked thus*, ழ.

நூற்றம்பது, *num.* a hundred and fifty; *marked thus*, ழருய்.

நெஞ்சம், *written also* நெஞ்சு, *sub.* the heart; *metaph.* the mind, the soul, the will, the conscience.

நெடும, *sub.* length; *adj.* நெடு, long.

நெய், *sub.* ghee, melted butter.

நெரிக்கிறது—நெரிக்கினை—நெரிப்பேன், *v. a.* to break down with noise, to crush, to pound, to crack (the fingers).

நெருங்கிறது—நெருங்கினை—நெருங்கினை, *v. n.* to be squeezed, to be crowded.

நெருப்பு, *sub.* fire.

நெல்லு, *sub.* rice, before it is freed from the husk, in India called by the English Paddy.

நேரிகீ மது—நேரிகீ ந தே சன்—நேரிகீ வேண்,
v. n. to wriggle, to writhe.

நேர்ட்டுடம், *sub.* (निष्ठुरं) cruelty; *adj.* cruel.

நேசம், *sub.* affection; virtuous love.

நேச்சி, *spelt also* நேம்மு, *sub.* beauty, neatness,
 elegance; *adj.* beautiful, neat, elegant.

நேரம், *sub.* time, occasion; lateness; a crime or fault.

நேம்மு, *sub.* a vow.

நேம்மு, *sub.* yesterday.

நேராண்டி, *vineiyech.* from நேராண்டிகீ மது, to be
 lame; *used adjectively,* lame.

நேரிகீ மது—நேரிகீ ந தே சன்—நேரிகீ வேண், *v. n.*
 to ache or smart; to be sick; *Lat.* dolere.

நேரவு, *sub.* sickness, pain.

பகல், *sub.* day, *correlative with* ரா, night.

பக்கம், *sub.* (पक्षः) the side.

பசு, *sub.* hunger.

பசு, *sub.* (पशुः) *in Sanscrit* this word signifies an animal
in general, but in Tamul by antonomasia, an ox, or,
more commonly, a cow: thus in Italian the word
animale is used colloquially for a hog.

பசுமம், *sub.* greenness; *adj.* பசும் or பச்சு or
 பச்சுசு, green, raw.

பச்சுமம்—பச்சுமம் ந தே சன்—பச்சுமம் வேண், *v. n.*
 to be dim or overcast, as the countenance or eyes of
 a dying man.

பஞ்சா஠ம், *sub.* the age of a horse or bullock.

பஞ்சு, *sub.* cotton, wool.

பபருகி ஠து—பபரி ந தேன்—பபரு வேன், *v. n.*
to spread.

பபடி, *sub.* a measure, a manner, degree; the step of
a door. A. G. Sect. 153.

பபடிக்கி ஠து—பபடித் தேன்—பபடிப் பேன், *v. a.*
to learn; to read, to chant, to recite.

பபடிப்பகி ஠து—பபடித் தேன்—பபடிப் பேன், *v. causal*,
to cause to learn, to teach. *Governs two Accusatives.*

பபடுகி ஠து—பபடுதேன்—பபடுவேன், *v. a.* to suffer;
to be the patient in an action. A. G. Sect. 76 and 107.

பபடுக்கை, *sub.* a bed, a couch.

பபடுக்கி ஠து—பபடுத் தேன்—பபடுப் பேன், *v. n.* to
lie down.

பபடுத்துகி ஠து—பபடுதேன்—பபடுவேன், *v. causal*, to
cause to suffer. A. G. Sect. 107.

பபடுபயாச்சி, *sub.* one of a particular caste of
Soodras or cultivators; *synonymous with* பபடுபயாச்சி.

பபடுச்சம், *written also* பபடுக்கம், *sub.* (पक्षः) love, affec-
tion, partiality; the side.

பபடுக்காடு, *sub.* a hamlet, a woodland village: “பபடு-
பபடுக்காடு வேண்டுகி ஠து, aller vendre par les
villages.” *M.S. Dict.*

பபடுணி, *sub.* the state of fasting, *or rather*, of subsisting
on very light diet; regimen.

பபடுணம், *sub.* (पण) a fanam; a silver coin of which
forty-five make a Star Pagoda (பபடுபயாச்சம்).
The fanam varies in value in different parts; at

Madras it is equal to about $2\frac{1}{8}d$. There are likewise gold fanams, chiefly in use on the Western side of the Peninsula: the word is also used, like the *Lat. nummus*, for money in general.

பணிக் க ம து—பணிக் க ந தே ச்—பணிக் க லே ஷ ண், *v. n.*
to stoop, to lower or humble one's self.

பணியா ர ம், *sub.* a cake, a fritter.

பண்பா ர ம், *sub.* one of a peculiar sect of Shaivas, who, though not Brahmans, devote their lives to religion and subsist on charity.

பண்ணு க் க ம து—பண்ணிக் க ண ண்—பண்ணு
லே ஷ ண், *v. a.* to make, to do.

பதலம், *written also* பதனம், caution, care, circumspection.

பத ம் க் க ம து—பத ம் லே ண ண்—பத ம் லே ஷ ண், *v. n.*
to be in a hurry, to be over hasty.

பது ங் க் க ம து—பது ங் க் க லே ண ண்—பது ங் க் க லே ஷ ண்,
v. n. to crouch, to skulk for the purpose of concealment.

பதிக் க் க ம து—பதிக் க் க லே ண ண்—பதிக் க் க லே ஷ ண்,
v. n. to palpitate, to pant.

பத் தி, *sub.* (भक्तिः) piety, faith.

பத் து, *num.* ten; *marked thus*, ப: *sometimes used in-*
definitely, as பத் துப் பே ர், a number of persons.

பத் து க் க ம து, *see* பத் து க் க ம து.

பயணம், *sub.* (प्रयाणं) a journey.

பயந தே ச், *def. v.* *when used separately*, it has only
the past tense; but it is generally employed in conjunction
with the auxiliary verb இருக்கி ம து, *or the verb* படு
கி ம து; I feared.

பயம், *sub.* (भयं) fear.

பயிர், *sub.* grain of various sorts, as growing in the fields, legumes or pulse.

பரம, *adj.* (परम) great, grand; *never used but in composition.*

பரமாயுசன், *sub.* a simpleton.

பராக்ஷ, *sub.* inattention, careless gaping, absence of manner.

பரிசாசம், *written also* பரியாசம், *sub.* (परिहासः) a joke, drollery, pleasantry, mockery.

பரிசேதம், *sub.* (परिहृद) total destruction; *used adverbially, with a negative, it denotes positive refusal, and may be rendered absolutely not, positively not.*

பரிமலம், *sub.* (परिमलः) a pleasing odour.

பரியந்தம், *sub.* (पर्यन्तं) a boundary, a measure; *adv.* until.

பல, *adj.* different, several, many.

பலன், *spelt also* பலம், profit, advantage, reward.

பழம், *adj.* old, *from* பருமை, age.

பழம், *sub.* a ripe fruit.

பருமை, *sub.* a hay or straw band.

பருப்பு, *sub.* a brown colour, *properly* the colour of dead leaves.

பருபயகு, *vineikoorrippoo or conjugated derivative, from* பருமை; what is old, not recent, ancient; cold rice boiled the preceding night and usually forming the morning meal.

புலபுல, *a natural word, expressing the glimmer of twilight, the glitter of a spangle.*

புலுபுலம், *sub.* a hollow, a valley, a depth, a hole.

பறக்கிறதும்—பறந்தேன்—பறப்பேன், *v.n.* to fly.

பறக்கிறதும்—பறத்தேன்—பறப்பேன், *v. a.*

to obtain possession by seizure; to pillage; to cull;
to pounce on.

பற்றவைக்கிறதும்—பற்றத்தேன்—பற்றப்பேன்,

v. a. to light, to set fire to.

பற்றுகிறதும்—பற்றினேன்—பற்றவேன், *v. a.*

to seize, to take; to overtake; to kindle, to excite; to
attach one's self to; to consider, to take into account.

பாடு, *sub.* a turban; see குழைப்பாடு.

பாக்கியம், *sub.* (भाग्यं) happiness, good fortune.

பாக்கு, *sub.* betel nut, the fruit of the கருகு or
Areca (Areca Catechu).

பாடு, *sub.* suffering, pain, misfortune.

பாடுகிறதும்—பாடினேன்—பாடுவேன், *v. a.*
to sing.

பாடிப்பாடிமாய்ப்பேய்க்கிறதும், to rain in
intermitting showers.

பாடீன், *sub.* a grandfather.

பாதி, *sub.* a part, the half.

பாய், *sub.* a mat; a sail, which in India is frequently
made of matting.

பாய்க்கிறதும்—பாய்ந்தேன்—பாய்வேன், *v. a.*
and *n.* to strike upon, to play upon (as a water
engine on a fire), to leap upon (as a tiger on his
prey); to flow; to be mixed or shot (as one colour
with another in a cloth).

பாடம், *sub.* (भारः) a weight of twenty தூலம்;
weight in general, importance.

பாரசம், *sub.* (पार्श्वः) the side; வலதுபாரசம்,
the right side.

பார்க்கிறதும்—பார்க்கேன்—பார்க்பேன்,
v. a. to see, to notice, to examine.

பாலை, *sub.* a kind of parasitical plant (*Asclepias
volubilis*).

பால், *sub.* milk.

பிச்சை, *sub.* (भिक्ष) alms.

பிடிக்கிறதும்—பிடிக்கேன்—பிடிப்பேன், *v. a.*
to seize, to lay hold of, to catch.

பிடுக்கிறதும்—பிடுக்கினைன்—பிடுக்குவேன்,
v. a. to pluck out, to depose, to turn out.

பிணம், *sub.* a corpse.

பிதற்றுகிறது, *spelt also* பிதற்குகிறது—பிதற்
முனைன்—பிதற்றவேன், *v. n.* to talk in-
coherently (as one in a delirium).

பிதா, *sub.* (पिता) a father.

பிந்துகிறது—பிந்தினைன்—பிந்துவேன், *v. n.*
to be behind.

பிரமிக்கிறதும்—பிரமிக்கேன்—பிரமிப்பேன்,
v. a. to astonish, to astound, to amaze.

பிராமணன், *sub.* (ब्राह्मणः) a brahman.

பிசுக்கு, *a natural word*, expressive of the sound and
force of a blow; whack!

பிழைக்கிறதும்—பிழைக்கேன்—பிழைப்பேன்,
v. n. to gain a livelihood, to subsist; to recover from
sickness.

பிழை, *sub.* the after part; *used adverbially*, behind,
afterwards.

பிறக்கிறதும்—பிறந்தேன்—பிறப்பேன், *v. n.*
to be born, to spring, to proceed, to arise.

பிறப்பும், *sub.* (प्रपञ्च) the world, all nature.

பிறப்புகிறதும்—பிறப்பேன்—பிறப்படு
வேன், *v. n.* to set out on a journey.

பிறயாசம் or பிறயாசம், *sub.* (प्रयासः) labour,
trouble, pains.

பிறப்பு, *sub.* birth, nativity.

பிற்பாடு, *postposition*, governs a *dat.* after, since.

பிறமாண்பம், *sub.* (ब्रह्माण्ड) mightiness, grandeur.

பிறம், *sub.* a rent or fissure.

பின், *postposition*, behind, after; governs a *genitive or dative*.

பின்பு, *sub.* what is after or behind; often used *adverbially*.

பின்பாங்கிறதும், *comp. of பின், and பாங்கிறதும்,*
q. v. to retract, to intermit, to recede.

பின்பாடுவாரி, *sub.* a crupper.

பின்னும், *adv.* moreover; often used in conversation as an
expletive.

பிறக்கிறதும்—பிறவேன்—பிறவேன், *v. a.* to
tear, to rend.

புகழுகிறதும், *written also புகழுகிறதும்—புகழ்ந்தேன்—புகழ்வேன்,* *v. a.* to praise.

புகழ், *sub.* praise.

புகை, *sub.* smoke.

புகைக்கிறதும்—புகைந்தேன்—புகைவேன், *v. n.*
to smoke or emit smoke.

புகைக்கிறதும்—புகைந்தேன்—புகைப்பேன்,
v. causal, to cause to smoke, to expose to smoke.

புதைக்கிறதும்—புதைக்கேன்—புதைப்பேன்,
v. a. to bury, whether a corpse or treasure.

புதைக்கடிசை, *sub. comp. of* புதைக, *q. v.* and இசை, a
 leaf; tobacco.

புண்ணியம், *sub.* (पुण्यं) virtue, a good action.

புது, *adj.* new.

புத்தி, *sub.* (बुद्धिः) sense, wisdom, understanding.

புத்திமான், *sub.* (बुद्धिमान्) a wise or sensible man.

புரளுகிறது—புரண்டு போகும்—புரளுகேன்,
v. n. to roll about, to wallow, to burst its banks
 (a river).

புருஷன், *sub.* (पुरुषः) a husband.

புரோகிதம், *sub.* a prophecy or thing predicted.

புரோகிதன், *sub.* (पुरोहितः) a family priest, or an
 astrologer who predicts lucky and unlucky days,
 and details the circumstances contained in the
 புஞ்சாங்கம் or almanack.

புல, *sub.* a tiger, any animal of the tiger kind.

புல் or புல்லு, *sub.* grass.

புறக்காரணம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
 and காரணம், कारणं, a cause; an extraneous
 cause.

புறச்சொலயம், *sub. comp. of* புறம், the exterior,
 and சொலயம், समयं, established custom; a certain
 sect. “Ordinairement on distingue deux sortes de
 சொலயம் sans qu’ on sache bien sur quoi se fonde
 cette distinction. Les six interieures sont, &c. see
 the word உட்சொலயம். Les six sectes ex-

terieures sont, 1. லோகாயுதம், peu connue. 2. பஞ்சநீ, secte de Buddha. 3. சமணநீ, secte, aujourd'hui fort odieuse, qui adore உருகண் : c'est de cette secte que sont sortis la plûpart des livres de sciences. 4. லோகாங்குடம். 5. பஞ்சநாஞ்சுநீ, secte de la cinquième nuit, parceque, lors qu'il y a cinq vendredis a un mois, ils celebrent la nuit du cinquieme avec de grandes abominations. 6. லோகாயுதமதம், secte des phantastiques qui n'admettent rien de réel, excepté peut-être Dieu." *M.S. Dict.*

புறத்தி or புறத்தி, *sub.* the outward side, abroad, not in doors; *used adverbially*, elsewhere.

புறமுகநாதம், *sub. comp. of* புறம், *q. v.* and முகநாதம், *q. v.* an extraneous origin.

புறம், *sub.* a side, the outside.

புணல், *sub.* water.

பூ, *sub.* a flower.

பூங்காவனம், *sub. comp. of* பூங்கா, a flower garden, and வனம், *वनं*, a grove; a garden in a grove.

பூசணக்காய், *sub.* a gourd, a pumpkin (*Cucurbita hispida. Thnmb.*).

பூசுகிறதும்—பூசுணை—பூசுவேண், *v. a.* to smear, to daub, to anoint.

பூசு, *sub.* (पूजा) worship; which, as performed in a Hindoo temple, consists in decorating, anointing and making offerings to the idol. Sacred music accompanies this ceremony; the officiating Brahmans chant appropriate Hymns to the Deity, and the Courtezans attached to the establishment propitiate his favour by a solemn dance.

புச்சியம், *sub.* (पूज्यं) veneration, respect ; *as an adj.*
venerable ; *Gr.* Σεμνός.

புண்டு, *sub.* a shrub, a bush, a plant.

புந்தேர், *comp. of* பு, *q. v.* and தேர், a car ; a car or
litter adorned with flowers for removing the dead.

புரிக்கிறது—புரித்தேன்—புரிப்பேன், *v. a.*
and *n.* (पूर) to fill ; to rejoice.

பேண், *sub.* a damsel, a woman ; the female of quadrupeds.

பேண்டு, *sub.* a woman.

பேய்கிறது—பேய்தேன்—பேய்வேன், *v. n.* to
shower down ; மழைபேய்கிறது, to rain ;
பனிபேய்கிறது, the dew to fall ; மூத்திரம்
பேய்கிறது, *Lat.* mingere.

பேயர், *sub.* a name ; *also frequently used for a person ;*
though, when it has this meaning, it is more correct
to spell it பேர்.

பேரிக or பேரிகு, *vineik.* what is great, *from* பேரு
ஹம், *sub.* greatness ; *adj.* பேரிய, great.

பேருக்கிறது, *sync. for* பேருக்குக்கிறது—பேருக்
கிணைன்—பேருக்குவேன், *v. a.* to multiply
(in arithmetic) ; to sweep.

பேருமம், *sub.* greatness, bigness ; *adj.* பேரும்.

பேருமூச்சு, *sub. comp. of* பேரும், *q. v.* and மூச்சு,
an inspiration ; a sigh.

பேலம், *sub.* (बलं) force, power, strength.

பேய்கிறது—பேய்மேன்—பேய்வேன், *v. a.*
to obtain, to beget ; to bear (a child) ; to be worth ;
adj. வலுபெறும், valuable.

பேசு or பேச்சு, *sub.* a word, a speech, a rumour.

பேசுகிறது—பேசுணைன்—பேசுவேன், *v. a.* to speak, to talk.

பேண்டை, *sub.* the suburb of a fort, a bazar, a village.

பேணுகிறது—பேணுணைன்—பேணுவேன், *v. a.* to cherish, to nurture.

பேதை, *sub.* an idiot, a fool.

பேதைமை, *sub.* folly, simplicity, idiotism.

பேர், *sub.* a person.

பை, *sub.* a bag, a sack, a purse.

பொது, *sub.* a bullock-bag; an ox-load. “A Mysore, c'est une mesure de grains qui contient trois சலக் ஹக.” *M.S. Dict.*

பொய், *sub.* a lie, a falsehood.

பொரிக்கிறது—பொரித்தேன்—பொரிப்பேன், *v. a.* to hatch, to sit on eggs; to fry.

பொருநததிறது—பொருந்தினேன்—பொருந்துவேன், *v. n.* to agree (respecting wages); to consent.

பொல்லாப்பு, *sub.* evil, a mishap.

பொழுது, *sub.* the sun; time.

பொறுக்கிறது—பொறுத்தேன்—பொறுப்பேன், *v. a.* to brook, to endure; to pardon.

பொன், *sub.* gold, a gold piece, a Pagoda.

பொகிறது—பொனென்—பொவேன், *v. n.* to go. A. G. Part 2 of Sect. 109.

பேரக்கண், *sub.* a traveller.

பேரக்கிறகு—க்கிணை—க்குவேண், *v. causal*,
to make to go, to make to pass (time).

பேரக்கு, *sub.* an excuse, a frivolous excuse, an evasion.

பேரசனம், *sub.* (भोजनं) food, a meal.

பேரடுகிறகு—பேரட்பேண்—பேரடுவேண்,
v. a. to throw; to place. A. G. Part 1 of Sect. 106.

பேரகு, *sub.* time; used chiefly in composition. A. G.
Sect. 152.

பேரகும், *v. def.* 3rd pers. neut. fut. it is enough.
A. G. Sect. 82.

பேரமய்யா, *phrase*, go to, friend; *Lat.* agedum.

பேரகுகிறகு—பேரநகு—பேரகும், *v. impers.*
to be sufficient.

பேரஹை, *sub.* a covering, a cloak, a cloth, the
end of a cloth.

பேரல்—பேரல்—பேரலை, *infin.* used adverbially,
from the obsolete verb பேரலுகிறகு, to be like;
like.

மகண், *sub.* a son; மகல்த, a daughter.

மகா, *adj.* (महान् or महा) great, grand, mighty.

மகஹை, *sub.* (महिमा) dignity, grandeur, glory.

மகிழுகிறகு or மகிழுகிறகு—மகிழ்நதேண்—
மகிழுவேண், *v. n.* to rejoice.

மகிழ்ச்சி, *sub.* delight, pleasure.

மடப்பல்தலி, *sub.* the kitchen of a Pagoda or
Choultry.

மடம், *sub.* (मठः) a sort of convent, where holy men dwell together retired from the world.

மடி, *sub.* the lap, the bosom; *Lat.* gremium.

மடிக் கி ம து—மடி ந தே ண்—மடி வே ண், *v. n.* to die, to perish.

மஹபயன், *sub.* a dunce, an idiot.

மடி, *sub.* a simpleton.

மட்டு, *sub.* a limit, a bound, a measure. A. G. Sect. 150.

மணக் கி ம து—மண ந தே ண்—மண ப் பே ண், *v. n.* to smell sweetly, to emit a sweet odour.

மணம், *sub.* an agreeable odour.

மண், *sub.* earth, ground.

மதிக்கி ம து—மதித் தே ண்—மதிப் பே ண், *v. a.* to estimate, to appraise.

மத்தியாணம், *sub.* (मध्याह्नः) noon.

மந்திரம், *sub.* (मन्त्रः) a spell, an incantation; a prayer.

மயக்கம், *sub.* a swoon; a reverie, a bewildered or bewitched state.

மரம், *sub.* a tree, timber, wood.

மலவு, *sub.* cheapness, an easy rate.

மல்லாக்க, or better மல்லா ரீக்க, *infin.* used adverbially, from மல்லா ரீக்கி ம து, to throw on the back; supinely, thrown on one's back.

மழை, *sub.* rain.

மறக்கி து—மற ந தே ண்—மறப் பே ண், *v. a.* to forget.

மஹ, *sub.* a foal; also the young of certain other animals when affixed to their respective names, as ஆட்டு மஹ, a lamb.

மறக்கிறது—மறத்தேன்—மறப்பேன், *v. a.*
to arrest, to stop, to detain.

மறபல், *verbal sub.* an arrest, a detention.

மற, *adj.* another, the next.

மறக்கிறது—மறத்தேன்—மறப்பேன், *v. a.*
to oppose, to disobey, to contradict, to reject, to refute.

மறத்து, *vineiyech. used adverbially, from மறக்கிறது,*
q. v. anew, over again.

மறமொழி, *sub. comp. of மற, q. v. and மொழி,*
a word; an answer.

மறவத்தரம், *sub. comp. of மற, q. v. and உத்தரம்,*
उत्तरं; an answer.

மறமக்கிறது—மறமத்தேன்—மறமப்பேன்,
v. a. to conceal, to hide.

மறமவு, *verbal sub.* shelter, concealment.

மற்ற, *adj.* other, the other.

மறந்திரங்கிறது, *see மிரங்கிறது.*

மறம், *written also மறக or மறகு, sub. (मनः) the*
mind.

மறமுன், *written also மறகுன் or மறமுன்,*
(मनुष्यः) a man.

மறமயாடி, *sub. from மறம், a house; the woman*
of the house, a housewife, a wife.

மறமடி, *sub. from மறம், a house; a housewife,*
a wife.

மறமுடுகிறது—மறமுடிகேள்—மறமுடு
பேன், *v. a.* to beseech, to entreat.

மறங்கிறம், *sub. (मांस) flesh, meat; applied also to*
the flesh of fish.

மாடு, *sub.* an ox, a cow.

மாட்டுக்கி றது—மாட்டிணைண்—மாட்டுவேண், *v. n.* to be entangled, to adhere, to catch.

மாட்டேபண், *neg. v. 1st pers. sing. from* மாட்டுக்கி றது, to be able and willing; I will not. A. G. Sect. 79, and Note in Page 89.

மாத்திரம், *adv.* (मात्रं) only. A. G. Part 1 and 2 of Sect. 151.

மாம்பசம், *sub.* (मांसं) flesh, meat; *applied also to the* flesh of fish.

மாய்கி றது—மாய்நதேண்—மாய்வேண், *v. n.* to languish, to die.

மாந்தி, *spelt also* மாந்தி, *sub.* the breast, the chest.

மிகவும், *infin. with the particle உம், used adverbially, from* மிகுகி றது, to increase; greatly.

மிகுக்கி றது—மிகுக்கிணைண்—மிகுக்கிவேண், *v. n.* to increase, to exceed; to grow proud.

மிகக்கி றது—மிகநதேண்—மிகப்பேண், *v. n.* to float (as a raft).

மிகக்கி றது—மிகித்தேண்—மிகிப்பேண், *v. a.* to tread under foot, to stamp on.

மிககம் *spelt also* மிககம், *sub.* (मृगः) a beast, a wild animal.

மிகுச்சண், *spelt also* மிகுச்சண், *sub.* (मूर्खः) a fool, one who wants common sense.

மீண்டு, *vineiyech. and* மீண்டுவம், *infin. both used adverbially, from* மீண்டுகி றது, *q. v.* again.

மூலகம் மது—மூலகம் மது—மூலகம் மது, *v. n.*
to turn, to take a turn, to change.

மூலகம், *sub.* a fish.

மூலகம் மது, *sub. comp. of* மூலகம், *q. v.* and மது, *q. v.* a bridle.

மூலகம், *sub.* (मुखं) the face, the visage, the countenance.

மூலகம் மது, *written also* மூலகம் மது—மூலகம் மது
மூலகம் மது, *v. a.* to smell.

மூலகம் மது. *sub.* an origin, a motive, a cause:
மூலகம் மது, by his means.

மூலகம் மது—மூலகம் மது—மூலகம் மது, *v. n.* to
be complete, to terminate: மூலகம் மது, the
time of ending, *i. e.* of death.

மூலகம் மது, *spelt also* மூலகம் மது, *sub.* (मुहूर्तं) a
fortunate time (for any purpose).

மூலகம், *spelt also* மூலகம், *sub.* a hare.

மூலகம் or மூலகம், *sub.* an end; also a crown; the hair
fastened in a tuft at the top of the head.

மூலகம் மது—மூலகம் மது—மூலகம் மது, *v. n.*
to finish, to terminate; also to be platted or
knotted.

மூலகம், *sub.* a lane, an alley without a thoroughfare.

மூலகம் or மூலகம், *infin. used adverbially, from* மூலகம்
மூலகம்; to the end, entirely.

மூலகம், *verbal adj.* cutting or knocking (one leg against
another), limping.

மூலகம், *sub.* an egg.

முண்ணு, *natural word*, expressive of mumbling or muttering.

முதல், *sub.* the commencement; the principal (of a sum of money); stock in trade; *adj.* the first; முதலாய், *adv.* even; முதற்கொண்டு, beginning with, from: *as*, இன்றும்க்கு முதற்கொண்டு, beginning with to-day, *i. e.* from henceforth.

முதுகு, *sub.* the back.

முண்தாடி, *sub.* a turban; a word in use among Mahrattas and Musselmans.

முந்தி, *vineiyech.* from முந்திகிறது, to go before; used adverbially, before.

முப்பது, *num.* thirty; marked thus, முப்ப.

முடி, *sub.* a cubit. This word signifies also the elbow or the knee, according as it may be prefixed to the word ஹக, the arm, or கால், the leg.

முழு, *adj.* whole, entire; முழுதம் or முழுதாய், *adv.* all, altogether, wholly.

முண்டுகிறது—முண்டுகேன்—முண்டிப்பேன், *v. n.* to spring up, to shoot up, to grow.

முண்டி, *sub.* a thorn, a spur, a fish-bone.

முடபன், *sub.* an obstinate or stubborn person.

முறுகிறது—முறுகேன்—முறுவேன், *v. n.* to break.

முறுக்கிறது—முறுகேன்—முறுப்பேன், *v. a.* to break.

முறுக்கிறது, *sync. for* முறுக்குகிறது—முறுக்கினைன்—முறுக்குவேன், *v. a.* to twist; *v. n.* to grumble, to mutter.

மே ம, *sub.* a time; *Fr.* fois; a turn or alternation; a custom, a rite; a relationship.

மே ம ப் ப ர டு, *sub.* a complaint, representation of injuries.

மே ம ம், *sub.* the open court in an Indian house.

மே ன், மே ன் ப், மே ன் ப ர க், *postposition,* before; *whether* as respects time or place.

மே ன் னே ர், *sub. pl.* forefathers, ancestors.

மே ன் கி ப் ப், *sub.* apparatus, furniture.

மே க் கு, *sub.* the nose; *also used for* the beak of birds, the mouth-piece of a trumpet, the lip of a lamp.

மே ச் ச, *sub.* an inspiration or inhalement.

மே ப ன், *sub.* a blockhead, a fool.

மே டு கி ம து—மே டு னே ன்—மே டு லே ன், *v. a.* to cover up, to shut, to close, to conceal.

மே த் தி ர ம், *sub.* (मूत्रं) urine.

மே ர் த் தி, *sub.* (मूर्तिः) a body, a person, a god.

மே ழு, *sub.* a corner (of a room or building); a quarter or Rhumb.

மே ழு, *sub.* deprived of an ear; with a broken neck (a bottle).

மே ன் ம், *num.* three; *marked thus* ம்.

மே த் த, *adj.* much, very.

மே ய், *sub.* truth.

மே ல் ட ல், *adv.* gently.

மே டு, *sub.* a hillock, a rising ground.

மே ய் கி ம து—மே ய் ந தே ன்—மே ய் லே ன், *v. n.* to feed, to graze.

மேய்க்கிறதும்—மேய்க்கேன்—மேய்ப்பேன்,
v. a. to feed (a flock).

மேல், *sub.* the upper part; used as a postposition, above,
 upon, after. A. G. Sect. 147.

மோய்க்கிறதும்—மோய்க்கேன்—மோய்ப்பேன்,
v. n. to crowd together, to swarm as bees.

மோசல், *sub.* difficulty, danger; deceit.

மோடு, written also மூடு, *sub.* the roof of a house.

மோது, *sub.* a stump, a block: மோதுமோடு,
 an ox without horns, or with only the stumps of the
 horns remaining.

யக்கி, *sub.* (युक्तिः) sense, wit, attention.

யோகம், *sub.* (योगः) union, conjunction of the stars.

யோக்கியம், *sub.* (योग्यं) worthiness, propriety,
 decorum.

ராசா, *sub.* (राजा) a king.

ரா, ராவு, ராத்திரம், *sub.* (रात्रिः) night.

ரூபம், *sub.* (रूप) figure, form, shape; hence beauty:
 as, ரூபமொழிவொழி, a beautiful woman.

ஸாயம், *sub.* a stable.

லேச்ஹசக் கேடு, *sub. comp. of* லேச்ஹச, लज्जा, modesty, *and* கேடு, loss ; disgrace, shame, a shameful action.

லேத்தி *or* லத்தி, *sub. dung.*

லோகாத்தியந்தம், *sub. comp. of* लोक, the world, आदि, first, *and* अन्त, final ; from one end of the world to the other, universally.

வனக, *sub.* a manner, a mode ; a kind, a species.

வசனம், *sub.* (वचनं) speech. “Paroles qui font un sens.” *M.S. Dict.*

வனச, *spelt also* னவனச, abuse, scolding.

வடிகிறது—வடிகிறதேன்—வடிகேவன், *v. n.* to transude, to drip down.

வணங்கிறது—வணங்கிறேன்—வணங்குவேன், *v. a.* to revere, to adore, to salute with respect.

வயது *or* வயசு, *sub.* age, years (as indicating age) : *as*, அவனுகேத்தணவயசு, what age is he? பத்துவயசு, ten years old.

வயல், *sub.* meadow land, fit for the cultivation of rice.

வயறு, *sub.* the belly.

வர, வர, *infin. repeated, of the verb* வருகிறது, *q. v.* used adverbially, in the sequel, in the course of time ; continually.

வரவு, *sub.* an income, receipt, revenue.

வரி, *sub.* tribute.

வரிசை, *sub.* order, arrangement, rule, regulation, a row.

வருகிறது—வருதேன்—வருவேன், *v. n.* to come; to be attainable. A. G. Part 1 of Sect. 110, and Part 2 of Sect. 106.

வருஷம், *sub.* (वर्षः) a year.

வலம், *sub.* the right side; *adj.* right (not left).

வல, *sub.* pain, spasm.

வழக்கு, *sub.* a dispute, a quarrel, a law-suit.

வழி, *sub.* a way, a road; *metaph.* the manner of doing any thing.

வழிச்சாலை, *sub.* a public road, a beaten path.

வளர்க்கிறது, *written also* வளர்க்கிறது—வளர்க்குதேன்—வளர்ப்பேன் *v. a.* to rear, to bring up, to educate.

வளவ, *sub.* a house, a house or houses in one enclosure.

வளவன், *sub.* one of a certain caste; the priests of the Pariars, who, though considered vile by the other castes, have various gradations of rank among themselves.

வறவகிறது—வறண்டேன்—வறவேன், *v. n.* to be parched or dried up, by fire—the sun—a fever, &c.

வகம், *sub.* (वर्गः) a sort or kind.

வகமானம், *sub.* (वक्त्रिमान्) intelligence, news, business.

வற்றுகிறது—வற்றுகேன்—வற்றவேன், *v. n.* to grow dry, to be dried up.

வாகனம், *sub.* (वाहनं) a vehicle, a conveyance.

Usually applied to the cars and animals on which

idols are placed, and on which the Deities which they represent are supposed to ride.

பாங்கி மது—பாங்கி னேன்—பாங்குபேன்,
v. a. to receive from another's hand ; to buy. A.G.
 Part 1 of Sect. 110.

பாசல், *sub.* a doorway, a gateway.

பாசண, *sub.* an odour.

பாசுக்கி மது—பாசுத்தேன்—பாசுப்பேன்,
v. a. to read ; to play on stringed instruments.

பாடலக *or* பாடல, *sub.* hire, the letting out to hire.

பாடல, *sub.* (बाधा) pain, torment.

பாடல், *sub.* the mouth ; the opening of a bag—of a wound, &c.

பாடல், *sub.* a thong, reins ; those enumerated as belonging to a saddle horse are டுகத்துவாடல், இறக்குவாடல் and தாம்புணிவாடல், *q. v.*

பாடல், *sub.* the tail, a train.

பாடித்துக்கி மது—பாடித்தினைன்—பாடித்துபேன், *v. a.* to praise, to wish prosperity to.

பாடிவ, *sub.* pleasure, prosperity.

பாடி, *sub.* a way, a manner ; *never used alone ; generally in composition with the demonstrative pronoun.*

பாடினக, *spelt also* பாடீத்தக, *sub.* a word, a speech.

வசுக்கி மகம், *sub.* (विग्रहः) a statue, an idol.

வசுசாரண, *sub.* (विचारणा) consideration.

வசுசாரம், *sub.* (विषादः) sadness, thoughtfulness, solicitude.

உசாநீக்கி மது—உசாநீக் தேன்—உசாநீப்
பேன், *v. a.* to think of, to care for; to provide
respecting; to enquire into.

உசுருகி மது or உசுமுகி மது—உசு மூனேன்
—உசு மூபேன், *v. a.* to fan.

உசேஉம், *sub.* (विशेषः) an especial thing; *adj.*
especial.

உதுசு, *sub.* a time or bout; a blow; a spring.

உடகி மது—உடந தேன்—உடவேன், *v. n.*
to rise (*as the sun*), to break forth (*as the dawn*).

உடுகி மது—உட்பேன்—உடு வேன், *v. a.* to
quit, to leave, to abandon; to open (the mouth).
A. G. Part 2 of Sect. 109.

உடுதி, *sub.* a caravansary, an inn.

உட்டுஉடுகி மது, *v. a.* the verb உடுகி மது fol-
lowing its own vineiyech. to abandon entirely, to set
at liberty.

உதம், *sub.* (विधः) a kind, a sort, a manner.

உதி, *sub.* (विधिः) destiny, fate.

உதுது, *sub.* (विद्या) an art or science; a craft, leger-
demain.

உநதுது, *sub.* an ornament, a specimen of art, a
curiosity; உநதுதுயாண், ornamental, curious,
elegant.

உபரம், *sub.* a detail, a particular account.

உயாபாரம், *sub.* (बापारः) commerce, traffic,
merchandize.

உயாபாரி, *sub.* (बापारी) a merchant.

உரல், *sub.* a finger, a thumb, a toe.

விரிக்கிறதது—விரித்தேன்—விரிப்பேன், *v. a.*
to spread, to stretch, to extend; *metaph.* to amplify
or relate at large.

விரிவு, *sub.* extension; *metaph.* detail.

விரும்புகிறதது—விரும்பினேன்—விரும்பு
வேன், *v. a.* to desire.

விரைக்கிறதது—விரைத்தேன்—விரைப்
பேன், *v. a.* from விரை, seed; to sow seed.

விலகிறதது, *sync. for* விலகுகிறதது—விலகி
னேன்—விலகுவேன், *v. a.* to turn from, to
avoid, to flee from.

விலை, *sub.* a price, a value.

விரித்தடுக்கிறதது—விரித்தடுவேன்,
v. a. comp of விரித்தடுக்கிறதது, *q. v. and* தடுக்கிறதது,
to knock; to dash out of another's hand.

விரித்தடுக்கிறதது or விரித்தடுக்கிறதது—விரித்தடு
வேன், *v. n.* to open one's eyes, to
awake.

விரிப்பு, *sub.* a wild stare of alarm; விரிப்பாட
மாட, *adv.* staringly, in a staring manner.

விரித்தடுக்கிறதது—விரித்தடுக்கிறதது—விரித்தடு
வேன், *v. n.*
to fall.

விரித்தடுக்கிறதது, *written also* விரித்தடுக்கிறதது—விரித்தடு
க்கிறதது—விரித்தடுக்கிறதது, *v. a.* to devour,
to swallow up: only applied to animals, or inanimate
objects personified.

விரித்தடுக்கிறதது, *written better* விரித்தடுக்கிறதது—
விரித்தடுக்கிறதது—விரித்தடுக்கிறதது, *v. a.* to
desire.

வஹக் கி ம து—வஹக் தே ண்—வஹப்
பேன், *v. n.* to grow stiff or erect (as the ears of
a hare).

வஹ, *sub.* a question, an interrogation.

வஶக் கி ம து—வஶக் கே ண்—வஶக் கே பன், *v. n.* to
strike or dart (as rays); to blow (as the wind); to stream
forth (as an odour).

வஶக், *sub.* a blow, a stroke, a throw.

வஶ, *sub.* a house; the squares on a chess board.

வேகு, *adj.* (बहु) many, much, very.

வேகுமான், *sub.* (बहुमानं) an honour, a present
from a superior.

வேகுஸி, *sub.* rage.

வேகுஷக் கி ம து—வேகு ண் கே பன்—வேகுஷ
வேன், *v. n.* to grow angry.

வேடரிவாஸ்த, *sub. comp.* of வேட்டு, *root*, or *in-*
definite part. of வேட்டுக் கி ம து, to hew, and
அரிவாஸ்த, *q. v.* a chopper or bill.

வேடவேஸி, *sub.* an open field or plain; வேட
வேஸியாய், *adv.* openly, publicly.

வேட்டுக் கி ம து—வேடி கே ண்—வேட்டு வேன்,
v. a. to cut, to hew, to dig, to engrave.

வேநநீர், *sub. comp.* of வேம், *contracted for* வேகம்,
from வேக் கி ம து, *q. v.* and நீர், *q. v.* hot water.

வேயஸ், *spelt also* வேய்யஸ், *sub.* heat of the sun,
glare, sunshine.

வேஸி, *sub.* an open space, a field; *adj.* open,
public.

வேஸீஷ்டுகீஹது, *v. a. comp. of* வேஸீ, *q. v.*
and ஷ்டுகீஹது, *q. v.* to divulge, to make
manifest.

வேஷ்டப்ப, *sub.* whiteness, the colour white.

வேஹமனே, *adv.* in vain, emptily, without ad-
vantage, without foundation.

வேஹ்ஹிஷ்ட or வேத்திஷ்ட, *sub.* Betel leaf, (Piper
Betel).

வேகம், *sub.* (वेगः) swiftmess, impetuosity, haste, heat,
anger.

வேகீஹது—வேநதேன்—வேகுவேன், *v. n.* to
be hot, to burn.

வேஹ்ஹக, *sub.* a royal tiger.

வேஹ்ஹடி, *sub.* (वेष्ट) a cloth of four cubits.

வேணும், or more properly வேண்டும், *used imper-*
sonally, from வேண்டுகீஹது, *q. v.* it is necessary,
it is desired. A. G. Sect. 78.

வேண்டாம், *neg. impers. verb,* it need not be, it must
not be, it is not desired.

வேண்டிய, *contracted for* வேண்டின, *past part.*
from வேண்டுகீஹது, *q. v.* wanted, desired.

வேண்டுகீஹது—வேண்டினேன்—வேண்டு
வேன், *v. a.* to wish, to desire, to pray.

வேஹ்ஹவ, *sub.* sweat.

வேஷ்ட, *sub.* work, labour, a business.

வேஷ்டா, *sub.* a time, an opportunity, an occasion.

வேஹ, *adj.* separate, different, other.

வேஹப்ப, *infin. used adverbially, from* வேஹப்படு
கீஹது, to change; separately.

வேணற்காலம் *or* வேணற்காலம், *comp.*
of வேணல், heat, *and* காலம், *q. v.* the hot
 season.

ஹவக்கி றது—ஹவத்தேன்—ஹவப்பேன், *v. a.*
 to keep; to place, to lay, to put, to set.

ஹவத்துக்கோல்தனகி றது, *v. a. comp. of* ஹவத்து,
vineiyech. from ஹவக்கி றது, *q. v. and* கோல்த
 னகி றது, *q. v.* to suppose; to grant or admit (for
 the sake of argument).

ANALYSIS.

CONTRACTIONS USED IN THE ANALYSIS.

Abl.	Ablative Case.	Pagh.	Paghupadam or Derivative Noun.
Acc.	Accusative Case.		
Adj.	Adjective.	Part.	Participle.
Adv.	Adverb.	Past.	Past Tense.
A. G.	Anderson's Grammar.	Pers.	Person or Personal.
C. Abl.	Causal Ablative Case.	P.Dem.Pron.	Proximate Demonstrative Pronoun.
Comp.	Compound.		
Conj.	Conjunction.	Pl.	Plural Number.
Cop. Conj.	Copulative Conjunction.	P. N.	Proper Name.
Dat.	Dative Case.	Pres.	Present Tense.
Defect.	Defective.	Reflect.	Reflective.
Der.	Derived from.	R.Dem.Pron.	Remote Demonstrative Pronoun.
Deriv.	Derivative.		
Fem.	Feminine.	S.	Section in Anderson's Grammar.
Fin.	Final.		
Fut.	Future Tense.	S. Abl.	Social Ablative Case.
Gov.	Governed by.	Sing.	Singular.
Hon.	Honorific Form.	Sub.	Substantive.
I. Abl.	Instrumental Ablative.	V.	Verb.
I. C. W.	In Construction with.	Vett.	Vett-ttoomeiporool, or Noun, with the form of the Nominative Case and the signification of the Oblique or Genitive. A. G. S. 26.
Imp.	Imperative Mood.		
Impers.	Impersonal Verb.		
In.	Initial.		
Ind.	Indicative Mood.		
Infin.	Infinitive Mood.		
Interj.	Interjection.	Vett.Togh.	Vett-ttoomeittoghei, the Oblique, or Aorist, Case. A. G. S. 43.
Interrog.	Interrogative.		
L. Abl.	Local Ablative.		
Masc.	Masculine.	Vin.	Vineiyechcham of the past tense, sometimes called Gerund. A. G. S. 72.
Neg.	Negative.		
Neut.	Neuter.		
Nom.	Nominative Case.		
Ord.	Ordinal.	Vineik.	Vineikkoorippoor or Conjugated Derivative. A. G. S. 126.
P.	Part of a Section in Anderson's Grammar.		
P. Adj.	Pronoun Adjective.	Voc.	Vocative Case.

The *numeral letters* followed by *figures* mark a reference to the *sentences* and *words* of the Analysis: thus, “see II. 7,” signifies, see the *seventh word* of the *second sentence*.

The dependence of Adjectives and Participles on the Substantives which they qualify, is not always stated: and, in like manner, I have not deemed it necessary to notice obvious cases of grammatical concord.

When one word depends on, or qualifies another, and yet is undeclined, I have called the former *in construction with* the latter, to distinguish this case from that wherein there is a conformity of gender, number, &c. which I have expressed by the word *agreement*.

ANALYSIS

OF

THE FIRST STORY.

I.

There was⁵ a³ Gooroo⁴ called² Paramārtan.¹

¹ பரமார்தன், *p. n. sing. nom.* coupled by the *connective vin.* என்மு, with குருவானவர், with which word it may therefore be considered in apposition.

² என்மு, from என்குமு, *connective vin.* A. G. P. 1 and 2 of S. 103; the fin. உ cut off,* A. G. S. 13.

³ ஒரு, *num. adj.* A. G. P. 1 of S. 134. ⁴ குருவானவர், *sub. comp. of sub. குரு,* and ஆனவர்;† *past*

---

* For the sake of brevity, the elision of the letter உ, according to A. G. S. 13, and the interposition of the letter ய or வ, according to A. G. S. 14, will not again be noticed. A comparison of the words connected together, as in the Tamul text, with the same words separated, as in the Analysis, will plainly shew the application of these rules, which are so frequently used as to make it worth while to dispose of them once for all.

† The verbal pagh. ஆனவன், ஆனவன், ஆனது, are frequently added by a pleonasm to nouns substantive: thus, குருவானவன், *literally*, he who is the Gooroo, *i. e.* the Gooroo.

verbal pagh. masc. from உகி மது, A. G. P. 1 of S. 113, *sing. nom. hon.* before the *v.* இருநதாரர். ⁵ இருநதாரர், from இருக்கி மது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.* A. G. Note in Page 42, and P. 2 of S. 66.

II.

Five persons,⁷ called⁶ Matti, Madeiyan, Pēdei, Mileichan and Mōōdan,⁵ were⁹ as disciples,⁸ to do⁴ service³ at his¹ commanding.²

¹ அவர், *r. dem. pron.* A. G. S. 43, and Note in Page 37, *vett. hon. i. c. w.* the *verbal noun* ஏனைதுக்கு. ² ஏனைதுக்கு, from ஏவகி மது, *past verbal pagh. neut.* A. G. P. 2 of S. 113, *sing. dat. case.* ³ உடையம், *sub. sing. nom.* put for *acc. gov.* by the *v.* செய்ய; the *fin. ம்* changed to ன், A. G. S. 31. ⁴ செய்ய, from செய்கி மது, *v. infin. gov.* by the *v.* இருநதாரர்கல். ⁵ மடியம், மடையனம், பேரையம், மீசைச்சனம், மூடனம்; the five foregoing *sub.* here used as *p. n.* are connected by the *cop. conj.* உம், which follows each; they are placed in apposition with அவர், through the medium of the *connective vin.* என்ஹ. ⁶ என்ஹ, see I. 2. ⁷ அவர், *num. deriv.* A. G. P. 2 of S. 136, *pl. nom.* to the *v.* இருநதாரர்கல். ⁸ சீராக்கலாக, from சீரன், *sub. pl. nom.* rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ⁹ இருநதாரர்கல், from இருக்கி மது, *v. past. 3rd pers. pl.* the letter *வ* precedes this word,* A. G. S. 14.

---

* See Note in the Preceding Page.

III.

These¹ all six,² having gone⁹ on foot³ in the ways⁸ of the villages,⁷ to enquire for⁶ other⁴ disciples,⁵ in coming¹² again¹⁰ to the Mattam,¹¹ one¹³ day,¹⁴ in the time¹⁷ of the third¹⁵ watch,¹⁶ arrived²¹ at a¹⁸ river¹⁹ bank.²⁰

¹ இவர்களுள், from இவன், *p. dem. pron. pl. nom.* to the *v.* கேள்வியுடையவர்களுள். ² ஆறாயிரம், *num. deriv.* see II. 7, *pl. nom.* in apposition with இவர்களுள், the particle உம் is added to imply totality, A. G. P. 4 of S. 140, the *fin. ம்* changed to ன், A. G. S. 31. ³ காணாது, from காணாது, *sub. comp.* of காண், and நாது, united, A. G. S. 37, and rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ஆக, see II. 8. ⁴ மற், *adj.* ⁵ கேள்வியுடையவர்களுள், from கேள்வி, *sub. pl. acc. gov.* by the *v.* கேள்வியுடையவர்களுள். ⁶ கேள்வியுடையவர்களுள், from கேள்வி, *v. infin. gov.* by கேள்வியுடையவர்களுள். ⁷ கேள்வியுடையவர்களுள், from கேள்வி, *sub. pl. nom. vett.* A. G. S. 26, i. c. w. the *sub.* பற்றி, the *in.* க doubled, A. G. S. 22. ⁸ பற்றி, *sub. sing. nom.* for *l. abl.* ⁹ போய், from போகிறது, *vin.* i. c. w. இவர்களுள். ¹⁰ திரும்பி, from திரும்புகிறது, *vin.* i. c. w. இவர்களுள்; this word *literally* signifies, “having turned,” but generally corresponds with the English “again;” the *in.* த is doubled, because the preceding word is considered as a *vin.* in இ, of which, in fact, it is a contracted form, A. G. S. 21. ¹¹ மடத்துக்கு, from மடம், *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ¹² வருகையால், *l. abl.* of வருகை, *a verbal* in இ, A. G. P. 1 of S. 114, from வருகிறது.

¹³ ஏரு, *num. adj.* ¹⁴ நரஃ, *sub. sing. nom.* used elliptically for the *l. abl.* the fin. ஃ might have been changed to ண், A. G. S. 37. ¹⁵ ஞ்ஃ, *ord. adj.* A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ஃ changed to ஞ், A. G. S. 31. ¹⁶ சரஃ, *sub. sing. vett. i. c. w.* நரஃ, the fin. ஃ is dropped, A. G. S. 32. ¹⁷ நரஃ, from நரஃ, *sub. sing. l. abl.* A. G. P. 4 of S. 49. ¹⁸ ஏர், *num. adj.* the in. ஏ is lengthened, and the fin. ஃ cut off, A. G. P. 2 of S. 134. ¹⁹ ஆஃ, *adj.* formed from the *sub.* ஆஃ, the fin. ஃ changed to ஃ, A. G. S. 31. ²⁰ கஃ, from கஃ, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ²¹ சேஃ, from சேஃ, *v. past. 3rd pers. pl.* agreeing with இஃ, the in. ச is doubled, A. G. S. 19.

IV.

The Gooroo⁹ thinking thus:⁸ “This¹ river² is cruel;³ therefore,⁴ at the time⁶ that it is awake,⁵ it cannot be passed;”⁷ having commanded¹¹ Mileichan,¹⁰ sent (him)¹⁵ to examine¹⁴ the river’s¹² sleep.¹³

¹ இஃ, *p. adj.* A. G. P. 1 of S. 60. ² நஃ, *sub. sing. nom.* ³ கோஃ, from கோஃ, *vineik.* A. G. S. 125 and 126, *3rd pers. sing. neut.* as a verb, agreeing with நஃ. ⁴ ஆஃ, *sing. c. abl* of ஆஃ, *verbal in ஃ*, from ஆஃ, A. G. P. 1 of S. 118. ⁵ ஃ, consisting of ஃ, *vin.* from ஃ, and இஃ, *fut. part.* from இஃ; *comp. part. fut.* used for the *pres.* A. G. P. 1 of S. 92, *i. c. w.* வேஃ. ⁶ வேஃ, from வேஃ, *sub.*

sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49, the fin. ஸ் changed to ஁, A. G. S. 36. ⁷ கபக்கப்பபாது, *passive voice* of the *neg. v.* A. G. S. 76, comp. of கபக்க, *infin.* from கபக்கி மது, and பபாது, *neg. v. 3rd pers. neut.* from படுகி மது. ⁸ என்ஹ, see I. 2. ⁹ குருவானவர், see I. 4, *nom.* to the *v.* வடாரர். ¹⁰ டிஹைச்சுஹை, from டிஹைச்சுன், *p. n. acc.* ¹¹ ஏஹை, from ஏவுகி மது, *vin. i. c. w.* குருவானவர். ¹² ஆ஁ஹை, from ஆஹை, *sub. sing. vett. togh.* A. G. Note to Page 37, *i. c. w.* றுறுறுறுறு. ¹³ றுறுறுறுறு, *sub. nom.* for *acc. gov.* by the *v.* றுறுறுறுறு, the in. று is dropped, A. G. S. 35. ¹⁴ றுறுறுறுறு, from றுறுறுறுறுறு, *v. infin. gov.* by வடாரர். ¹⁵ வடாரர், from வடுகி மது, *v. past 3rd pers. sing. masc. hon.* agreeing with குருவானவர்.

V.

For this purpose,¹ when he had kindled⁶ fire⁵ in a tobacco leaf³ chooroot,⁴ carrying along¹⁰ the firebrand,⁹ which he bore⁸ in his hand,⁷ without approaching¹³ the river,¹² standing¹⁵ afar off,¹⁴ stretching (it) forth,¹⁶ he² immersed¹⁸ it¹¹ into the water.¹⁷

¹ அறு஁று, from அது, *r. dem. pron. sing. neut. dat.* A. G. P. 5 of S. 47. ² இஹை, see III. 1, *sing. masc. nom.* to றுறுறுறுறுறு. ³ பறுறுறுறுறு, *sub. sing. vett. i. c. w.* றுறுறுறுறு. ⁴ றுறுறுறுறு, from றுறுறுறுறு, *sub. sing. l. abl.* the in. று doubled, A. G. S. 26, the fin. ஸ் changed to ஁, A. G. S. 36. ⁵ று, *sub. sing. nom.* for *acc.* the று changed to ஁, A. G. S. 36. ⁶ ப஁றுறுறுறுறு, from ப஁றுறுறுறுறுறு, *v. infin. or vin. of the pres.*

used for *vin.* of the *past.* A. G. Note in Page 120, the in. ப is doubled, A. G. S. 18. ⁷ னுகயல், from னுக, *sub. l. abl.* the in. க is doubled, A. G. S. 22. ⁸ ஏநதீன, from ஏநதுகிமது, *past. part. i. c. w.* கோவ்வரிக் கட்டுபைய, A. G. P. 1 of S. 92. ⁹ கோவ்வரிக் கட்டுபைய, from கோவ்வரிக் கட்டுப, *sub. sing. acc.* ¹⁰ கோண்டுபைய, from கோண்டுபைய, *vin.* கோண்டு, from கோவ்வரிகிமது, and *vin.* பைய, from பைய, *comp. vin. i. c. w.* இவன். ¹¹ அநது, see V. 1, *acc. gov. by* தேய்த்தான். ¹² ஆய்நது, see IV. 12, *acc.:* in this instance, as the rule A. G. S. 14 is not observed, the vowel ஆ is written in its initial form. ¹³ அண்டுகிமது, from அண்டுகிமது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, *i. c. w.* இவன். ¹⁴ தாய், *sub. used adverbially,* the fin. ம் is dropped, A. G. S. 32. ¹⁵ நின்ம, from நின்ம, *vin. i. c. w.* இவன். ¹⁶ எய், from எய், *vin.* also *i. c. w.* இவன். ¹⁷ தண்ணீரே, from தண்ணீர், *sub. sing. l. abl.* ¹⁸ தேய்த்தான், from தேய்த்துகிமது, *v. past. 3rd pers. sing. masc. agreeing with* இவன்.

VI.

He who was called⁹ Mileichan,⁸ perceiving that⁷ as soon as² he immersed it,¹ the water³ smoked⁶ with a hissing noise,^{4 5} hurrying,¹⁰ stumbling,¹¹ falling¹² (and) running,¹³ exclaimed,⁴¹ “Sir! Sir!¹⁴ it is not¹⁹ now¹⁷ the time¹⁸ to pass¹⁶ the river:¹⁵ it²⁰ being awake,²¹ as soon as²⁴ I²² touched it,²³ hissing²⁸ like²⁷ a poisonous²⁵ serpent,²⁶ smoking³⁰ in fierce rage²⁹ (and) leaping,³¹ it is indeed⁴⁰ a wonder,³⁹ that saving³⁷ (my) life,³⁶ I³⁵ escaped³⁸ from the fury with which³⁴ it opposed³³ me.”³²

¹ தோய்து, see V. 18, *past part.* i. c. w. உபன்.
² உபன், *sing. nom.* used elliptically, for the *l. abl.* to denote celerity, A. G. P. 3 of S. 149. ³ தண்ணீர், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* புறகநகது, A. G. S. 117, the in. த changed to ம, A. G. S. 33. ⁴ சுறூர், a natural, indeclinable word, A. G. Note to Page 85.
⁵ என்ம, *connective vin.* see I. 2. ⁶ புறகநகது, from புறககிமது, *past verbal pagh.* agreeing, in its capacity of *v.* with தண்ணீர், and, as a *noun, nom.* for *acc. gov.* by கண்டு, A. G. P. 1 and 2 of S. 117. ⁷ கண்டு, from காண்கிமது, *vin. i. c. w.* டிஊச்சன். ⁸ டிஊச்சன், see IV. 10, *nom.* to என்மன். ⁹ என்பவன், from என்கிமது, *fut. verbal pagh. sing. nom. masc.* in apposition with டிஊச்சன், A. G. P. 5 of S. 117. ¹⁰ பதம, from பதமகிமது, *vin. i. c. w.* டிஊச்சன்.
¹¹ தவம, from தவமகிமது, *vin.* also i. c. w. டிஊச்சன், the in. த doubled, A. G. S. 21. ¹² வடநகது, from வடநககிமது, *vin.* also i. c. w. டிஊச்சன்.
¹³ ஓடி, from ஓடகிமது, *vin.* also i. c. w. டிஊச்சன்.
¹⁴ ஜயாவயயா, *sub. sing. voc.* in the reiterative form, from ஜயன் and அயயன், which two modes of spelling are used indifferently. ¹⁵ நதிஊய, see IV. 2, *acc. gov.* by the *v.* கபக்க. ¹⁶ கபக்க, from கபக்கிமது, *v. infin.* gov. by the *sub.* தமவாய், the in. க doubled, A. G. S. 20.
¹⁷ இப்போ, *adv.* A. G. P. 2 of S. 152. ¹⁸ தமவாய், *sub. sing. nom.* to அன்ம. ¹⁹ அன்ம, *defect. v. 3rd pers.* A. G. S. 80, agreeing with தமவாய். ²⁰ அது, see V. 1, *nom.* to the *part.* எதிர்த்து, which, with the following *noun*, has a *verbal* capacity, according to a peculiar

construction, whereby the force of the *relative*, otherwise wanting in this language, is conveyed: thus, நான் பார்த்த ஓட்டுக்கு, “to the house which I saw;” அதே ஊண் யே திர்த்த வேடுவர்க்கு, “to (or from) the rage which it opposed to me.” ²¹ ஓட்டிக்கு வருது, see IV. 5, *comp. vin. of the past. i. c. w. அது.* ²² நான், *pers. pron. sing. nom.* ²³ தோட, from தோடுகிறது, *past part. being*, as to its *verbal capacity*, in regimen with நான், and in its *adj. character i. c. w.* உடனே. ²⁴ உடனே, see VI. 2. ²⁵ நச்சு, *adj* from நஞ்சு. ²⁶ நாகம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by the *particle* போலே. ²⁷ போலே, properly the root of the *v.* போலுகிறது, here used as a *particle* of similitude, A. G. P. 2 of S. 100. ²⁸ சூழ்ந்து, from சூழ்க்கிறது, *vin. i. c. w. அது.* ²⁹ எரிகோபத்தில், from எரிகோபம், *l. abl.* the fin. ல் changed to ட், A. G. S. 36. ³⁰ புகருது, see VI. 6, *vin. i. c. w. அது.* ³¹ பாய்ந்து, from பாய்கிறது, *vin. also i. c. w. அது.* ³² என்னை, see VI. 22, *acc.* ³³ எதிர்த்து, from எதிர்த்துகிறது, *past part.* in its *verbal capacity* agreeing with அது, and as an *adj.* qualifying the following word. ³⁴ வேடுவர்க்கும், from வேடுவர், *sub. sing. dat. gov.* by the *verbal* தட்டினதே. ³⁵ நான், see VI. 22, *nom.* in regimen with தட்டினதே. ³⁶ உயர், *sub. nom.* for *acc. gov.* by ட்டிழந்து. ³⁷ ட்டிழந்து, from ட்டிழக்கிறது, *vin. i. c. w. நான்.* ³⁸ தட்டினதே, from தட்டுகிறது, *past verbal pagh.* as a *verbal*, in regimen with நான், and, as a *noun, sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood; the

emphatic particle எ is added, A. G. S. 144. ³⁹ அஞ்சேயம், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood, the fin. ம் is changed to ந், A. G. S. 31. ⁴⁰ தான், *emphatic particle*. ⁴¹ என்முன், from என்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with ஹ் ஊச்சன்.

VII.

To that¹ the Gooroo,² saying,¹⁰ “What⁵ can we⁴ do⁶ against the divine mind,³ we will wait⁹ a little⁷ time;”⁸ they sat down¹⁷ in a flowery grove¹⁶ in the vicinity,¹¹ which spread,¹⁵ making¹⁴ a dark¹² shade.¹³

¹ அதுக்கு, see V. 1. ² குருவானவர், see I. 4, i. c. w. என்மு. ³ தேவதீருவனம், *sub. comp.* of தேவன், and தீருவனம், *sing. dat.* ⁴ நாம், see VI. 22, *pl. nom.* A. G. P. 1 of S. 57. ⁵ என்ன, *interrog. pron.* used absolutely, A. G. P. 2 of S. 62. ⁶ செய்வோம், from செய்கிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், the fin. ம் changed to ஞ், A. G. S. 31. ⁷ சற்று, *adj.* ⁸ நேரம், *sub. sing. nom. absolute*, the fin. ம் changed to ன், A. G. S. 31. ⁹ காத்திருப்போம், *vin.* காத்து, from காக்கிறது, and இருப்போம், from இருக்கிறது, *comp. v. fut. 1st pers. pl.* ¹⁰ என்மு, used for என, from என்கிறது, A. G. Note to Page 120, *vin.* placed absolutely with குருவானவர். ¹¹ அண்டையல், from அண்டை, *sub. sing. l. abl.* ¹² இருண்ட, from இருந்தை, *past part.* i. c. w. நிழல். ¹³ நிழல், from நிழல், *sub. sing. acc.* ¹⁴ செய்து, see VII. 6, *vin.* i. c. w. பஞ்சேரையல். ¹⁵ பரந்த, from பரந்தை, *past part.*

past part. ¹⁶ பூஞ்சேரையல், from பூஞ்சேரைய, *sub. comp.* of பூ, and சேரைய, *sing. l. abl.* ¹⁷ உலகக் காரீந்தாரீகல், from உலகக்காரிகுறுது, *v. past 3rd pers. pl. gov.* by அவரீகல், understood.

VIII.

To pass³ the time² there,¹ while¹⁰ each⁸ was relating⁹ various⁶ particulars⁷ of this⁴ river,⁵ he who was called Matti¹¹ spoke as follows.¹²

¹ அங்கே, *adv.* ² போகுது, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by போக்க. ³ போக்க, from போக்கிறது, *v. infin.* A. G. P. 3 and 4 of S. 73. ⁴ இநது, see IV. 1. ⁵ நதியன், see IV. 2, *vett. togh.* in regimen with உசே உங்கல். ⁶ பல, *adj.* ⁷ உசேஉங்கல், from உசேஉம், *sub. pl. acc.* ⁸ அவனவன், *r. dem. pron.* repeated in a distributive sense. ⁹ சோல்லக்கோண் டுவரும், *comp. of vin.* சோல்ல, from சோல்லுகிறது, *vin.* கோண்டு, from கோல்தலுகிறது, and *fut. part.* வரும், from வருகிறது, A. G. P. 2 of S. 106, *comp. part.* in its *verbal* capacity, agreeing with அவனவன், and, as an *adj.* in regimen with அவன். ¹⁰ அவன், from அவன், *l. abl.* A. G. Note in Page 136. ¹¹ மடியேன்பவன், see VI. 8 and 9. ¹² சோன்னதாவது, has the same force as சோன்னது, the termination அவது being redundant, A. G. P. 5 of S. 117, from சோல்லுகிறது, *past verbal pagh. neut.* as to its *verbal* capacity, i. c. w. மடியேன்பவன், and, as a *substantive, nom.* to the *sub. v.* understood.

IX.

“I have heard¹² my⁹ Grandfather,¹⁰ many, many⁷ times⁸ relate,¹¹ both⁴ the cruelty³ and⁶ artfulness⁵ of this¹ river.²

¹ இந்நத, see IV. 1. ² நதிகுயன், see VIII. 5. ³ குமா
ரம், *sub.* ⁴ உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ந, A. G.
S. 31. ⁵ தநதிரம், *sub.* ⁶ உம், *cop. conj.* குமா
ரம் and தநதிரம், used in *nom.* for *acc.* under
gov. of சேரல். ⁷ பம்பல, *adj.* ⁸ ஹை, *sub.*
sing. nom. used elliptically for *pl. l. abl.* ⁹ என், from
நான், see VI. 22, *vett. togh.* ¹⁰ பாயன், *sub. sing.*
nom. placed absolutely with the *infin.* சேரல்.
¹¹ சேரல், from சேரல்குறு, *v. infin.* or *vin.*
of the *pres.* A. G. P. 1 of S. 94. ¹² கேட்குக்கேன்,
comp. of vin. கேட்டு, from கேட்குறு, and the *sub.*
v. pres. 1st pers. sing.

X.

“My¹ Grandfather,² it may be,⁵ (was) a great³ Merchant.⁴

¹ என், see IX. 9. ² பாயன், see IX. 10, subject
of the *sub. v.* understood. ³ வேகு, *adj.* ⁴ வையா
பாய, *sub. nom.* predicate of the *sub. v.* understood.
⁵ ஆக்கும், from ஆக்குறு, *fut. 3rd pers. neut.* used
intransitively, A. G. P. 1 of S. 104.

XI.

“One day,² as both⁹ he¹ himself³ and¹² his¹⁰ companion,¹¹
driving¹³ two⁶ asses⁷ laden with⁵ salt³ bags,⁴ (and) descend-

ing¹⁶ into the mid¹⁴-river,¹⁵ were coming along;¹⁷ in order to relieve fatigue²⁷ a little,²⁶ as it was²⁵ the summer²³ season,²⁴ they themselves²⁸ bathed²⁹ in the cool²¹ water,²² which was running²⁰ up to¹⁹ (their) middles,¹⁸ and having halted³² the asses³⁰ also,³¹ they washed (them).³³

¹ அவர், *r. dem. pron. masc. sing. nom. hon.* ² ஒரு நாள், see III. 13 and 14. ³ உப்பு, *sub. vett.* ⁴ போது, *sub. nom. for acc. gov. by ஏற்றின*, the in. ப is doubled, A. G. S. 19 and 26. ⁵ ஏற்றின, from ஏற்றுகிறது, *past part. i. c. w. கடுகுதகலா*. ⁶ இரண்டு, *num. adj.* ⁷ கடுகுதகலா, from கடுகு, *sub. pl. acc. gov. by ஒட்டக்கொண்டு*. ⁸ தான், *reflect. pron. in apposition with அவர்*. ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ தன், from தான், *vett. togh.* ¹¹ கூடாள், *sub. sing. nom.* ¹² உம், *cop. conj.* அவர், தான் and கூடாள் are conjointly *nom.* to குளிப்பாட்டினார்கள். ¹³ ஒட்டக்கொண்டு, *comp. of vin. ஒட்ட*, from ஒட்டுகிறது, and *vin. கொண்டு*, i. c. w. அவர்தானுநதன்கூடாள்யும். ¹⁴ நடு, *adj. the fin.* உ followed by வ், A. G. S. 14. ¹⁵ ஆற்றில், see IV. 12, *l. abl.* ¹⁶ இறங்கி, from இறங்குகிறது, *vin. same construction as ஒட்டக்கொண்டு*. ¹⁷ வருகையல், *l. abl. of வருக*, *verbal* from வருகிறது. ¹⁸ இடை, *sub. sing. nom. gov. by மட்டும்*. ¹⁹ மட்டும், properly a *sub.* here used as a *postposition*, A. G. S. 150. ²⁰ ஒடுகிற, from ஒடுகிறது, *pres. part. i. c. w. தண்ணீரில்*. ²¹ குளிந்தது, from குளிர்கிறது, *past part.* ²² தண்ணீரில், from தண்ணீர், *l. abl.* ²³ கோடை, *sub. vett.* ²⁴ நாள், *sub. sing. nom. placed absolutely*

with the *infin.* ஆகக்கோல்தல. ²⁵ ஆகக்கோல்தல, from ஆகி மது, and கோல்தல ஆகி மது, *comp. infin.* or *vin.* of the *pres.* used absolutely. ²⁶ சம்ம, *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁷ இலாப்பா ம, from இலாப்பா மகி மது, *infin.* gov. by இலி தது. ²⁸ தாங்கலம், from தான், *reflect. pron. pl. nom.* coupled by the *conj.* உம், with the *nom.* to இலிப்பா ம னு ரீ கல்த, the in. த doubled, A. G. S. 22, the *fin.* ம் changed to ங், A. G. S. 31. ²⁹ இலி தது, from இலி க்கி மது, *vin. i. c. w.* தாங்கல்த. ³⁰ கலாச கலா, see XI. 7. ³¹ உம், *cop. conj.* the ம் dropped; it ought rather to have been changed to ன் A. G. S. 32, but it seems to be considered as a syllable of the preceding word. ³² இலி தது, from இலி தது கி மது, *vin. i. c. w.* தாங்கல்த. ³³ இலிப்பா ம னு ரீ கல்த, from இலிப்பா ம் னு கி மது, *past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 21.

XII.

“Afterwards,¹ when they passed^{3,4} to the further bank,² they perceived,²³ that²² the river⁷ had eaten⁸ all⁶ the salt,⁵ and,⁹ moreover,¹⁰ (that) it had²⁰ miraculously¹⁷ drawn out²⁰ and stolen²¹ all¹⁹ the salt,¹⁸ without opening¹⁶ in the least¹⁵ the mouths¹⁴ of the gunny bags¹³ which were well¹¹ sewed.¹²

¹ டீ ண் டு, *adv.* ² அக் க னு ர க் கு, *comp.* of அ for அநது, and க னு ர க் கு, from க னு ர, *sub. sing. dat.* ³ சே ண் டு, from சே ல் லு கி மது, *past part. i. c. w.* இலி த்தில், the in. ச doubled, A. G. S. 19. ⁴ இலி த்தில், from இலி த், *sub. sing. l. abl.* A. G. Note in Page 163.

⁵ உப்பு, *sub. vett.* ⁶ எல்லாத்தையம், from எல்லாம், *sub. sing. acc. gov. by தின்து*; for the addition of the particle உம், see A. G. Note in Page 29. ⁷ ஆறு, see IV. 12, *nom. to verbal pagh.* தின்து, and திருடன்து. ⁸ தின்து, from தின்கின்து, *past verbal pagh. neut.* ⁹ உம், *cop. conj.* ¹⁰ அல்லாமல், from *defect. v.* அல்ல, *vin. used adverbially*, the fin. ல் changed to ன், A. G. S. 37. ¹¹ நன்றாய், *sub. நன்றாய்*, rendered *adverbial* by the addition of the *vin.* ஆய், A. G. P. 4 of S. 104, the in. ந dropped, A. G. S. 37. ¹² தத்திருந்த, *part. comp. of vin.* தத்து, from தத்தின்து, and the *part.* of the *sub. v.* the in. த doubled, ஆய் being properly a *vin.* in இ, A. G. S. 21. ¹³ கோண்து, *sub. vett.* ¹⁴ வாய், from வாய், *sub. sing. acc.* ¹⁵ சற்றாய், *adv.* the in. ச doubled, A. G. S. 20, the fin. ம் changed to ந், A. G. S. 31. ¹⁶ தவாய், from தத்தின்து, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ஆறு. ¹⁷ அப்பதாய், *sub. அப்பதாய்*, rendered *adverbial* by the addition of ஆய், see XII. 11. ¹⁸ உப்பு, *sub. vett.* ¹⁹ எல்லாம், *sub. nom. for acc.* the fin. ம் changed to த், A. G. S. 31. ²⁰ சோரின்துடன், *vin.* சோரின்து, from சோரின்து, and *vin.* டன், from டன்து, *comp. vin.* i. c. w. ஆறு. ²¹ திருடன்து, from திருடன்து, *past verbal pagh. neut.* agreeing, as a *v.* with ஆறு. ²² ஆக from ஆகின்து, *infin.* joined to திருடன்து, with the same force as the *connective vin.* என்றாய், A. G. P. 2 of S. 117. ²³ கண்பாரீகன், from கண்கின்து, *v. past. 3rd pers. pl. masc.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIII.

They¹³ rejoiced,¹⁴ saying,¹² ‘Ha, ha,¹ since it has seized⁴ this² salt,³ indeed it is⁵ (*lit.* is it not?) a great¹⁰ blessing¹¹ that the river⁷ has left,⁹ without swallowing,⁸ us:’”⁶ thus¹⁵ spoke¹⁷ Matti.¹⁶

¹ ஆஆ, *interj.* ² இருத, see IV. 1. ³ உப்பை, see XII. 5 ⁴ டுடுங்கிக்கோண்டிருந்ததிலே, *comp. vin.* டுடுங்கி, from டுடுங்கிமது, *vin.* கோண்டு, and இருந்ததிலே, from இருக்கிமது, *comp. past. verbal pagh. c. abl.* ⁵ அல்லோ, *defect. v.* அல், with the particle ஓ, having the force of an *emphatic interj.* A. G. P. 4 of S. 142. ⁶ எங்கண், see VI. 22, *pl. acc. gov. by டுடது.* ⁷ ஆறு, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh. டுடது.* ⁸ டுடுங்காமல், from டுடுங்கிமது, *neg. vin. i. c. w. ஆறு.* ⁹ டுடது, see IV. 15, *verbal pagh.* as a *v.* agreeing with ஆறு, as a *noun*, subject of the *sub. v.* understood. ¹⁰ மகா *adj.* ¹¹ நன்னடை, *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹² என்மு, see I. 2. ¹³ அவர்கண், see XI. 1, *pl. nom.* ¹⁴ சநதோஉப்படார்கண், from சநதோஉப்படுகிமது, *v. past. 3rd pers. pl.* ¹⁵ என்மு, see I. 2. ¹⁶ மட்டி, *p. n. sing. nom.* ¹⁷ சோன்னன், from சோல்வகிமது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.*

XIV.

Upon that¹ Pēdei² began⁵ another³ anecdote.⁴

¹ அதற்கு, see V. 1. ² பேதையானவன். *p. n.* see I. 4, *nom.* to துவக்கினன், the *in.* ப doubled,

A. G. S. 19. ³மய்யேரு, *adj. comp.* of the *adj.* மய்ய, and the *num. adj.* ஏரு: in this compound we find an exception to the general rules of connection. ⁴சேய்தி, *sub. nom.* for *acc.* ⁵துவக்கினுன், from துவக்கிற்று, *v. past. 3rd pers. sing.* agreeing with பேரூதயானவன்.

XV.

“The stratagems, tricks and deceits⁴ which belong³ to this¹ river,² have happened⁸ numerous⁵ in my⁶ day:⁷ pray listen.⁹”

¹இருகு, see IV. 1. ²ஆய்யுக்கு, see IV. 12, *dat.* gov. by உ஁஁, used as in *Lat.* “est pro habeo,” A. G. S. 47. ³உ஁஁, from the *defect. v.* உ஁஁, *past part.* ⁴உபாயநதிநதிருக்க஁, *subs.* of which the last alone has the *pl.* termination, *nom.* to நதிநதி. ⁵மேத்த, *adv.* ⁶என், see IX. 9. ⁷நா஁லே, see III. 14, *l. abl.* the in. ந is changed to ஁, A. G. S. 35. ⁸நதிநதி, from நதிக்கிற்று, *v. past. 3rd pers. neut.* ⁹கேக்க, from கேக்கிற்று, *infin.* put for *imp.* A. G. P. 2 of S. 96.

XVI.

“Whilst⁹ a¹ dog,² having snapped up⁵ a morsel of mutton,⁴ which he had stolen,³ (was) swimming⁸ in the mid⁶-stream,⁷ the river¹¹ deceitfully¹⁰ exhibited^{15, 16} in the water¹⁴ another¹² piece of flesh.¹³”

¹ஏரு, see III. 13. ²நாய், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* பேரூதயான். ³திருடின, from திருடுகிற்று, *past part.* ⁴ஆடுக்க஁க்கண்டிற்று, *v. past. 3rd pers. neut.*

sub. comp. of ஆட்டு, *vett. togh.* from ஆடு, கற, *vett.* and கண்டத்தூது, from கண்டம், *sing. acc. gov.* by the *vin.* கவ்வைக்கோண்டு. ⁵ கவ்வைக்கோண்டு, *comp. of vin.* கவ்வை, from கவ்வகிறது, and கோண்டு, see VIII. 9, i. c. w. நாபு. ⁶ see XI. 14. ⁷ ஆற்றலே, see XI. 15. ⁸ நூநதி, from நூநதிகிறது, *vin. i. c. w.* நாபு. ⁹ போனாகயல், *sing. l. abl.* (A. G. Note to Page 117) of போனாக, *verbal in ஐ,* from போகிறது, as a *v.* in regimen with நாபு, the *in.* ப doubled, A. G. S. 21, the *fin.* ல் changed to ற், A. G. S. 36. ¹⁰ கபடாக, from கபடு, *sub.* rendered *adverbial* by the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ¹¹ ஆறு, *nom.* to காட்டினது. ¹² வேறேரு, *adj. comp.* of வேறு, and ஒரு. ¹³ மரம் சத்துண்டு, *sub. comp.* of மரம்சம், and துண்டு, *nom.* for *acc. gov.* by காட்டினது. ¹⁴ தண்ணீரிலே, see XI. 22. ¹⁵ காட்டினது, from காட்டுகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with ஆறு. ¹⁶ ஆம், contracted form of ஆகும், *v. fut. 3rd pers. neut.* here used *expletively.*

XVII.

“With respect to² the dog,¹ from its appearing,⁹ that⁸ what he saw⁶ was,⁷ without⁵ any³ deceit,⁴ the larger;⁷ having quitted¹² the piece¹¹ which he had snapped up,¹⁰ when he dived^{16, 15} to snap at¹⁴ the larger one,¹³ both that and this¹⁷ disappeared,¹⁸ and²⁰ the dog¹⁹ went²³ home²² empty :”²¹ (thus) he spoke.²⁴

¹ நாபு, *sub. sing. nom.* to the *part.* அடிறநதின, which, with the following *sub.* போது, has the force of a *verb.* ² வேறன்றல், *comp. of the particle* வே, and the *conj. mood* என்றல், from என்கிறது,

A. G. P. 3 of S. 142. ³ ஒரு, see I. 3. ⁴ கபடு, *sub. sing. nom.* gov. by the *postposition* இல்லாமல், A. G. P. 3 of S. 102. ⁵ இல்லாமல், from *defect. v.* இல், *neg. vin.* used as a *postposition*, the *fin.* ல் changed to ட், A. G. S. 36. ⁶ கண்டது, see VI. 7, *past verbal pagh. nom.* to the *vineik.* பேரயது. ⁷ பேரயது, from பேருடை, A. G. S. 125 and 126, in its *verbal capacity* gov. by கண்டது. ⁸ என்மு, see I. 2. ⁹ தோன்றினதுலை, *l. abl.* (A. G. P. 2 of S. 117) of தோன்றினது, *past verbal pagh.* from தோன்றுகிறது, here used impersonally. ¹⁰ கவடியருந்த, from கவடி, see XVI. 5, and இருந்த, *past part.* of the *sub. v.*; *comp. part.* i. c. w. துண்டித்தது. ¹¹ துண்டித்தது, from துண்டி, *sub. sing. acc.* ¹² வட்டு, from வடுகிறது, *vin. i. c. w.* நாய். ¹³ பேரயத்து, from பேரயது, see XVII. 7, *acc. gov.* by கவடி, the *in.* ப doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ கவடி, see XVI. 5, *infin. gov.* by அறிந்தின்போது, the *in.* க doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ அறிந்தின, from அறிந்ததுகிறது, *past part.* as a *v.* agreeing with the *sub.* நாய், as an *adj. i. c. w.* போது. ¹⁶ போது, *sub. nom.* put for *l. abl.* used with the *part.* அறிந்தின, to denote time; it is more usually employed with the *pres.* or *fut. part.* in this sense, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁷ அதுவடிவம், *r. and p. dem. pron. sing. neut.* united by the *conj.* உம், repeated. ¹⁸ போய்மறு, contracted for போயினது, A. G. P. 4 of S. 66, from போகிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with the *pron.* அதுவடிவம். ¹⁹ நாய், see XVI. 2, *nom.* to சேர்மது.

²⁰ உம், *cop. conj.* ²¹ வேறுமனே, *adv.* ²² ஊரில், from ஊர், *sub. sing. l. abl.* the fin. ல் changed to ம், A. G. S. 36. ²³ சேன்மது, from சேல்லுகிமது, *v. past. 3rd pers. neut.* ²⁴ என்முன், see VI. 41.

XVIII.

Whilst discoursing² thus,¹ they saw⁷ a⁴ horseman⁵ come⁶ from the other side.³

¹ இப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² பேசிக் கோண்டிருக்கையல், *v. comp. of vin.* பேசு, from பேசுகிமது, *vin.* கோண்டு, see VIII. 9, and இருக்கையல், *l. abl.* of இருக்க, *verbal* in இ, from இருக்கிமது. ³ அக்கரையலருநது, *l. abl.* from அக்கர, for அருக்கர, and *vin.* இருநது, from இருக்கிமது; a phrase, denoting “motus a loco,” A. G. P. 2 of S. 49. ⁴ ஒரு, see I. 3. ⁵ குதிரைக்காரன், from குதிரைக்காரன், *deriv. sub.* from குதிரை, A. G. S. 121, *acc. gov.* by the *v.* கண்டார் கல். ⁶ வர, from வருகிமது, *infin.* placed absolutely. ⁷ கண்டார் கல், see VI. 7, *v. past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 22.

XIX.

As⁷ only⁴ one¹ span² water³ came⁷ running⁶ in the river,⁵ he,⁸ remaining¹¹ on¹⁰ the horse,⁹ without fearing¹³ in the least,¹² came¹⁶, hastening,¹⁵ making the noise jala-jala.¹⁴

¹ ஒரு, see I. 3. ² ஈரன், *sub. vett. i. c. w.* குண்ணார். ³ குண்ணார், see XI. 22, *nom.* to the *verbal pagh.* வருகிமது. ⁴ மாதிரி, *adv.* ⁵ ஆடி

யலே, see XVI. 7. ⁶ஒடி, from ஒடுகிறது, *vin.* i. c. w. குண்ணீர். ⁷பருகிமதினால், see XVIII. 6, *verbal pagh. c. abl.* A. G. P. 2 of S. 117, as a *v.* agreeing with the *sub.* குண்ணீர். ⁸அவன், see XI. 1, *nom.* to வருதான். ⁹குதிரை, *sub. vett. gov.* by the *postposition* மேல். ¹⁰மேல், *postposition*, A. G. P. 2 of S. 147, the *fin.* ல் and the *in.* று of the following word coalesce, to form ன், A. G. S. 35. ¹¹நின்ம, from நில்லுகிறது, *vin.* i. c. w. அவன். ¹²சம்மம், see XII. 15. ¹³கூசாமல், from கூசுகிறது, *neg. vin.* also i. c. w. அவன், the *fin.* ல் changed to ம், A. G. S. 36. ¹⁴சலசலவேன்ம, a natural, indeclinable word, coupled with the *connective vin.* என்ம, A. G. Note to Page 85. ¹⁵கடுகி, from கடுகிறது, *vin.* i. c. w. அவன். ¹⁶வருதான், see XVIII. 6, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XX.

Perceiving² this,¹ they³ began²⁸ to intreat,²⁷ saying,²⁶ “Alack!⁴ if there were⁹ a horse⁸ to our⁵ Gooroo⁶ also,⁷ both¹¹ he,¹⁰ and¹⁵ we¹⁴ approaching¹³ him¹² (*i. e.* with him), might descend¹⁹ into the river¹⁸ without¹⁷ fear:¹⁶ Sir,²⁵ you must,²⁴ by whatever means,²⁰ buy²³ a²¹ horse.²²

¹ஓது, from ஓது, *p. dem. pron. sing. neut. acc.*
²கண்டு, see VI. 7, i. c. w. இவர்கட்கு, the *in.* க doubled, A. G. S. 20. ³இவர்கட்கு, see III. 1, *nom.* to the *v.* துவக்கினர்கட்கு. ⁴ஐயயே, *interj.*
⁵எங்கட்கு, see VI. 22. *pl. vett. togh.* ⁶குருக்களுக்கீ, see I. 4, *pl. hon. for sing. dat.* ⁷உம், see IX. 4.

⁸ சூதிரா, see XIX. 9, *sing. nom.* before the *conj. mood* இருந்தால். ⁹ இருந்தால், from இருக்கிறது, *conj. mood*, A. G. S. 91. ¹⁰ அவர், see XI. 1, *nom.* to the *verbal* இறங்கலாம். ¹¹ உம், *cop. conj.* ¹² அவரை, see XI. 1, *acc. hon. gov.* by the *vin.* அண்டி. ¹³ அண்டி, from அண்டுக்கிறது, *vin. i. c. w.* நாங்கல்த. ¹⁴ நாங்கல்த, see VI. 22, *pl. nom.* coupled with அவர், by the *conj.* உம் repeated. ¹⁵ உம், *cop. conj.* ¹⁶ பயம், *sub. sing. nom.* gov. by இல்லாமல். ¹⁷ இல்லாமல், see XVII. 5. ¹⁸ ஆற்றல், see XVI. 7. ¹⁹ இறங்கலாமே, see XI. 16, *verbal* in ல் coupled with the *neut. fut.* ஆமே, from ஆகிறது, A. G. P. 1 of S. 119, the *particle* எ is added for the sake of emphasis, A. G. P. 1 of S. 144. ²⁰ எப்படையாகிலும், *comp.* of the *adv.* of *interrog.* எப்படி, and the *conj.* form of the *v.* ஆகிறது, coupled with the *conj.* உம், having an indefinitely disjunctive signification, A. G. P. 5 of S. 104. ²¹ ஒரு, see I. 3. ²² சூதிரா, XIX. 9, *nom.* for *acc.* ²³ வாங்க, from வாங்கிறது, *infin.* gov. by வேணும். ²⁴ வேணும், from the *defect. v.* வேண்டு, *impers. fut. 3rd pers. neut.* A. G. S. 78. ²⁵ ஐயா, from ஐயன், *sub. sing. voc.* ²⁶ என்ற, see I. 2. ²⁷ மன்றம், from மன்றக்கிறது, *infin.* ²⁸ துவக்கினார் கல்த, see XIV. 5, *3rd pers. pl.* gov. by இவர்கல்த.

XXI.

The Gooroo Paramārtan,¹ however,² saying ⁷ “ We will speak⁶ of this³ matter⁴ hereafter,”⁵ on account of the approach¹¹ of the

eventide,¹⁰ the day⁸ having declined,⁹ sent¹⁶ again¹² to examine¹⁵ the river's¹³ sleep.¹⁴

¹ பரமாம்தகு, *sub. comp.* of பரமாம்தன், see I. 1, and கு, see I. 4, *nom.* to அனுப்பினார்.
² அனுல், from அகிறகு, *conjunctive mood*, used as a *disjunctive conj.* ³ இநகு, see IV. 1. ⁴ சேய்து, see XIV. 4. ⁵ மேலாக்கு, from மேல், *sub. sing. dat.* A. G. P. 4 of S. 47. ⁶ பேசுபொம், see XVIII. 2, *v. fut. 1st pers. pl.* ⁷ என்று, see I. 2. ⁸ பொருகு, *sub. nom.* ⁹ சாய்நகு, from சாய்கிறகு, *vin. of the past*, used absolutely with the *sub. பொருகு*, for *vin. of the pres. or infin.* ¹⁰ அங்கமான்நேரம், *sub. comp.* of அங்கமான்ம், and நேரம், *nom.* to the *verbal pagh.* கிடனதிலே, the *fin. ம்* changed to ன், A. G. S. 31. ¹¹ கிடனதிலே, *c. abl.* of கிடனகு, *past neut. verbal pagh.* from கிடுகிறகு, governed, in its *verbal capacity*, by அங்கமான்நேரம். ¹² திரும்பு, see III. 10, *infin.* used *adverbially.* ¹³ அம்று, from அறு, see IV. 12. ¹⁴ நித்திரை, see IV. 13. ¹⁵ சேர்திக்க, see IV. 14. ¹⁶ அனுப்பினார், from அனுப்புகிறகு, *v. past. 3rd pers. sing. hon.*

XXII.

So¹ when¹⁰ Madeiyan,⁵ carrying along⁶ that² very⁴ firebrand,³ (and) plunging it⁸ in,⁷ examined;⁹ perceiving¹⁶ that it did not spirt up¹⁵ in the least,¹⁴ because¹³ the fire¹² had been¹³ before¹¹ extinguished,¹³ greatly rejoicing¹⁷ and running,¹⁸ he exclaimed,³⁶ “An opportunity! an opportunity!¹⁹ without opening²¹ the

mouth²⁰ and without uttering a sound,²² come²⁴ quickly:²³ a sound²⁶ sleeping time²⁷ hath arrived²⁸ to the river;²⁵ there is no³⁵ necessity³⁴ now,²⁹ either³¹ to fear³⁰ or³³ to be alarmed.”³²

¹ அப்படியே, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153, the *particle* ன added, A. G. P. 1 of S. 144. ² அநகு, *r. pron. adj.* ³ கோஸ்தஸிக் கட்டையாய், see V. 9. ⁴ தானே, an *emphatic affix*, the in. து doubled, A. G. S. 20. ⁵ மறையன், see II. 5, *nom.* to என்முன். ⁶ கோண்டோய், see V. 10. ⁷ உஸ்தோ, *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 3 of S. 148. ⁸ கோய்து, see V. 18, *vin. i. c. w.* மறையன். ⁹ சோதிக்கும், see IV. 14, *part. fut. i. c. w.* இத்தில், the in. ச doubled, A. G. S. 19. ¹⁰ இத்திலே, see XII. 4. ¹¹ முன், *adv.* ¹² து, see V. 5, *nom.* to the *verbal pagh.* அநகுதிலே, the in. து changed to மு, A. G. S. 33. ¹³ அநகுதிலே, *c. abl.* of the *past verbal pagh.* அநகு, from அநகமு. ¹⁴ சம்மம், see XII. 15. ¹⁵ கஸ்தம்பாநகு, *acc. sing.* of கஸ்தம்பாநகு, from கஸ்தம்பகமு, *neg. verbal pagh.* A. G. S. 113, gov. by கண்டு. ¹⁶ கண்டு, see VI. 7; *i. c. w.* மறையன். ¹⁷ கஸ்தம்பாநகு, from கஸ்தம்பாநகமு, *vin. i. c. w.* மறையன். ¹⁸ ஓடி, see VI. 13, *i. c. w.* மறையன். ¹⁹ சமமயஞ்சமமயம், *reiterative comp.* of exclamation, the in. ச doubled, A. G. S. 21. ²⁰ வாய், *sub. nom.* for *acc.* gov. by வாய். ²¹ வாய், see IV. 15, *neg. vin. i. c. w.* நீங்கல், understood. ²² சத்தப்பாநகு, from சத்தப்படுகமு, *comp.* of சத்தம், and படுகமு, *neg. vin. i. c. w.* நீங்கல், understood. ²³ சமக்காய், from சமக்கு, *sub. ren-*

dered *adverbial* by the *vin.* ஆய், see XII. 11. ²⁴ பாராந்
கோல்த, see XVIII. 6, *imp.* 2nd pers. pl. A. G. P. 1
of S. 68. ²⁵ ஆய்ஹக்து, see XV. 2. ²⁶ நல்ல, *adj.*
²⁷ சோத்தியநெய், *sub. comp.* of சோத்தியம்,
and நெய், *nom.* to ஆய்ஹ. ²⁸ ஆய்ஹ, from
ஆகஹது, *v. past.* 3rd pers. sing. neut. ²⁹ இப்போது,
adv. ³⁰ அஞ்ச, from அஞ்சுகஹது, *v. infin.* gov. by the
sub. தேவை. ³¹ உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to
ந், A. G. S. 31. ³² கூச, XIX. 13, *infin.* coupled, by the
conj. உம் repeated, with the *infin.* அஞ்ச. ³³ உம்,
cop. conj. ³⁴ தேவை, *sub. sing. nom. i. c. w. defect. v.*
இல்ல. ³⁵ இல்ல, *defect. v.* A. G. S. 80. ³⁶ என்
ஹன், see VI. 41.

XXIII.

Madeiyan³ shouting forth^{4,5} this¹ good news,² the whole six,¹²
having⁸ all⁶ quickly⁷ arisen,⁸ without¹¹ saying¹⁰ kima,⁹ carefully¹³
descended¹⁵ into the river.¹⁴

¹ இநது, see IV. 1. ² நன்னலைய, from நன்னல, *sub. sing. acc.* gov. by சோல்ல. ³ மலையன், see
XXII. 5, placed absolutely, with the *infin.* கூட்ட. ⁴ சோல்ல, VIII. 9, *vin. i. c. w.* மலையன். ⁵ கூட்ட,
from கூட்டகஹது, *v. infin. absolute*, the in. க
doubled, A. G. S. 21. ⁶ எல்லாரும், *deriv. noun*,
A. G. Note in Page 29, *pl. nom.* to இமங்கிறகல்த,
the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ⁷ சிறேன்ஹ,
natural word, with the *connective vin.* என்ஹ, see XIX. 14.
⁸ எழுநது, from எழுகஹது, *vin. i. c. w.* எல்லாரும்.
⁹ கிமா, *natural word.* ¹⁰ என்பார், from என்கஹது,

neut. verbal pagh. A. G. S. 113, *masc. pl. nom.* in apposition with எல்லாரும். ¹¹ இன்ற, from the *defect. v.* இல், *vin.* here used as a *particle of negation.* ¹² அந்
வரும், see III. 2, *nom. pl.* in apposition with எல்லாரும்.
¹³ பதலமாக, from *sub.* பதலம், with *infin.* ஆக, see II. 8. ¹⁴ ஆற்றல், XI. 15. ¹⁵ இறங்கினார்
கர், see XI. 16, *v. past. 3rd pers. pl.*

XXIV.

At each¹¹ footstep¹²—which was placed¹⁰ in such a manner, that⁹ even⁴ the waves³ which were beaten up² by the feet¹ gave forth no⁸ sound,⁷ as it were⁶ *jala-jala*⁵—having taken¹⁶ and lifted¹⁷ (their) legs¹³ over¹⁵ the water,¹⁴ and having planted¹⁹ and pressed them down²⁰ beyond,¹⁸ with hearts beating,^{22, 23} as it were *toonookoo*,²¹ tripping along,²⁴ they passed²⁶ the river.²⁵

¹ காலால், from கால், *sub. sing.* for *pl. i. abl.*
² அடிபட, from அடிபடுகிறது, *past part. nominal comp.v.* A. G. S. 107. ³ அலைகர், from அலை, *sub. nom. pl.* to the *part.* இடாக. ⁴ அந், *sub.* அந், with ஆய், see XII. 11. ⁵ சலசல, see XIX. 14, the *in.* ச doubled, A. G. S. 21. ⁶ என்னும், from என்கிறது, *part. fut. i. c. w.* சத்தம், the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ⁷ சத்தம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by இடாக. ⁸ இடாக, from இடுகிறது, *neg. part. i. c. w.* படிக், as a *v. gov.* by the *sub.* அலைகர். ⁹ படிக், from பட, *sub. sing. dat.* expressive of the end, A. G. P. 2 of S. 153. ¹⁰ வைத்த, from வைக்கிறது, *past part. i. c. w.* அடிக். ¹¹ ஒவ்வொரு, *adj.* ஒரு repeated in a distributive sense, A. G. S. 135. ¹² அடிக்,

from அடர், *sub. sing. dat.* ¹³ கர உஸ், see XXIV. 1, *acc. gov.* by எடுக்கு, the *in.* க doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ தண்ணீர், see XI. 22, *nom. gov.* by the *postposition*, மேல், the *in.* த doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ மேல், *postposition*, A. G. S. 147. ¹⁶ எடுக்கு, from எடுக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கட்கு, understood. ¹⁷ தூக்கி, from தூக்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கட்கு, understood, the *in.* த doubled, A. G. S. 19. ¹⁸ அப்பால், *adv.* A. G. S. 154, the *fin.* ல் is changed to டு, A. G. S. 36. ¹⁹ பேர்க்கு, from பேர்க்கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கட்கு, understood. ²⁰ உன்மு, from உன்மு கிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கட்கு, understood. ²¹ துணக்கேன, the *natural word* துணக்கு used *adverbially*, with the *infin.* என, A. G. S. 99. ²² நேச்சம், *sub. sing. nom.* placed absolutely, with the *infin.* பறக்க. ²³ பறக்க, from பறக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with the *sub.* நேச்சம். ²⁴ தாண்டித்தாண்டி, from தாண்டுகிறது, *vin.* repeated *i. c. w.* அவர்கட்கு, understood, the *in.* த doubled, A. G. S. 22. ²⁵ நதினய, see IV. 2, *acc.* ²⁶ கபந்துபொனர்கட்கு, *v. comp.* of *vin.* கபந்து, from கபக்கிறது, and பொனர்கட்கு, from பொகிறது, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அவர்கட்கு, understood, the *in.* க doubled, A. G. S. 20.

XXV.

As soon as they mounted,³ on reaching (or, having reached)² the bank,¹ whilst⁹ they were jumping about⁸ rejoicing⁷ in proportion⁶ to the sorrow⁵ suffered,⁴ he named¹³ Mōōdan,¹² who

stood¹¹ in the rear,¹⁰ without including¹⁵ himself,¹⁴ counted¹⁷ the others.¹⁶

¹ கனா, see III. 20, *nom.* for *acc.* ² சேன்ம, see III. 21, *vin.* i. c. w. உபரீகஸ்த, understood. ³ ஏறான வடனே, comp. of ஏறான, *past part.* from ஏறகிறது, and உடனே, see VI. 1 and 2. ⁴ பட, from படுகிறது, *past part.* ⁵ சஞ்சலத்துக்கு, from சஞ்சலம், *sub. sing. dat. gov.* by the *postposition* உளவாக். ⁶ உளவாக, *sub.* உளவு, with *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 151. ⁷ மகிழ்ந்தது, from மகிழ்கிறது, *vin.* i. c. w. உபரீகஸ்த, understood. ⁸ துள்ளிக்கொண்டிருக்கிற, *part. comp.* of *vin.* துள்ளி, from துள்ளுகிறது, *vin.* கொண்டு, and the *pres. part.* of the *sub. v.* i. c. w. போது. ⁹ போது, see XVII. 16, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁰ டீந்தி, from டீந்துகிறது, *vin.* i. c. w. டீபன். ¹¹ நின்று, from நிற்கிறது, *past part.* ¹² டீபன், see II. 5, *nom.* to எண்ணினான். ¹³ என்பவன், see VI. 9. ¹⁴ தன்னை, see XI. 8, *acc.* the in. த changed to ம, A. G. S. 33. ¹⁵ கூட்பாடல், from கூட்டுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. டீபன், the in. க doubled, A. G. S. 20, the fin. ல் might have been changed to ன், A. G. S. 37. ¹⁶ மஹவர்களை, from மஹவன், *derivative* from the *adj.* மஹ, *pl. acc.* ¹⁷ எண்ணினான், from எண்ணுகிறது, *v. past.* 3rd pers. *sing. masc.* agreeing with டீபன்.

XXVI.

From perceiving,⁴ as he counted,¹ only³ five persons,² he gave¹⁷ a cry,¹⁶ saying,¹⁵ “ Alas! alas!⁵ one person⁶ is gone⁸ with the stream ;⁷ behold,⁹ we remain¹³ only¹² five¹⁰ persons,¹¹ Sir.”¹⁴

¹ எண்ணினைடைத்தல், see XII. 3 and 4.
² ஐயர், see II. 7, *nom.* for *acc.* gov. by கண்டதினலே. ³ மாதிரும், *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 2 of S. 151, the *fin.* டு changed to ற், A. G. S. 31.
⁴ கண்டதினால், *c. abl.* of கண்டது, see XVII. 6, as a *v.* gov. by டுடன், understood. ⁵ அப்பா அப்பா, *interj.* repeated. ⁶ ஒருவன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *nom.* to பேரானே. ⁷ ஆம்மேடே, see IV. 12, *sub. s. abl.* ⁸ பேரானே, from பேர்கிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* the *particle* எ *emphatic*. ⁹ இதோ, *interj.* ¹⁰ ஐந்து, *num. adj.* ¹¹ பேர், *sub. sing. nom.* in apposition with நாம், understood. ¹² மாதிரும், see XXVI. 3, the final டு might have been dropped, according to A. G. S. 32. ¹³ நம்கேடும், XXV. 11, *v. pres. 1st pers. pl.* agreeing with நாம், understood. ¹⁴ ஐயா, see XX. 25. ¹⁵ என்ம, see II. 1. ¹⁶ அடியம், *sub. nom.* for *acc.* gov. by இடாண். ¹⁷ இடாண், from இடுகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XXVII.

Having placed³ them all¹ in order,² the Gooroo⁸ himself,⁹ on examining¹¹ the account¹⁰ two⁴ times,⁵ (or) three⁶ times,⁷ since he¹⁷ always¹² added¹⁶ the account,¹⁵ omitting¹⁴ himself,¹³ pronounced,²⁰ “ We remain but¹⁹ five persons.”¹⁸

¹ எல்லாநாயம், see XXIII. 6, *acc.* gov. by நமத்தி. ² வானசயாயம், *sub.* வானச, with *vin.* ஆயம், see XII. 11. ³ நமத்தி, see XI. 32, i. c. w. குரு. ⁴ குரு, *num. adj.* A. G. P. 3 of S. 134. ⁵ ஹைம, *sub. sing.* for *pl. nom.* implying time. ⁶ ஹ, *num. adj.* A. G. P. 4 of S. 134. ⁷ ஹைம, see XXVII. 5. ⁸ குரு, see I. 4, *nom.* to என்முர். ⁹ தானே, see XI. 8, *nom.* in apposition with the *sub.* குரு. ¹⁰ கணக்கு, *sub. sing. nom.* for *acc.* ¹¹ பாரீக்க, from பாரீக்கிமது, *infin.* or *vin.* of the *pres.* here used for *vin.* of the *past*, i. c. w. குரு. the in. ப doubled, A. G. S. 19. ¹² எப்போதும், *adv.* A. G. P. 2 of S. 152, also P. 6 of S. 140, the *fin.* ம் is changed to ந, A. G. S. 31. ¹³ தன்னை, see XXV. 14. ¹⁴ நக்க, from நக்கிமது, *vin.* i. c. w. குரு. ¹⁵ கணக்கு, see XXVII. 10, *nom.* for *acc.* in. க doubled, A. G. S. 21. ¹⁶ ஏம்முன, from ஏம்முகிமது, *past part.* i. c. w. படடியை. ¹⁷ படடியை, from படடி, *sub. sing. c. abl.* A. G. P. 3 of S. 153. ¹⁸ இவர், see XXVI. 2, *pl. nom.* in apposition with நாயம், understood. ¹⁹ மாதிரிநிற்கிறேன், see XXVI. 12 and 13. ²⁰ என்முர், see VI. 41, *hon.*

XXVIII.

Thus,¹ as⁸ each² leaving out⁴ (and) omitting⁵ himself,³ added together⁸ only⁷ the others,⁶ that¹¹ the river¹⁰ had swallowed¹¹ one,⁹ became¹⁵ a certainty¹⁴ among¹³ them.¹²

¹ அப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² அவன், see VIII. 8. ³ தன்னை, see XXV. 14. ⁴ விட்டு, see IV. 15, i. c. w. அவன். ⁵ ஒழிந்து, from

ஒழுகிறது, *vin. i. c. w.* உபனவன். ⁶ உபநவன்
கண், see XIII. 13, *acc. gov. by* கூடனகுலை.
⁷ மாதிரி, see XXVI. 3. ⁸ கூடனகுலை,
c. abl. of கூடனகு, *past verbal pagh. neut.* from கூட
குறுகு, as a *v. gov. by* உபனவன். ⁹ ஒரு
குண, from ஒருகுண், *num. deriv*, A. G. P. 1 of S. 136,
acc. gov. by ஒழுகினது. ¹⁰ ஆறு, see IV. 12,
nom. ¹¹ ஒழுகினது, see XIII. 8, *past neut. verbal*
pagh. as a *v. agreeing with* ஆறு, as a *noun, nom. subject*
to the *sub. v.* ஆய்மறு. ¹² தங்களுக்கு, see XI. 28,
dat. gov. by the postposition, உள்தே. ¹³ உள்தே,
postposition, A. G. P. 2 of S. 148. ¹⁴ நிச்சயம், *sub.*
nom. attribute to the sub. v. ஆய்மறு. ¹⁵ ஆய்மறு,
see XXII. 28.

XXIX.

Upon this¹ bewailing,⁴ as it were *koo-koo*,³ (and) weeping,⁶
as it were *gho*,⁵ among⁸ themselves,⁷ one⁹ embracing¹¹ another,¹⁰
they² exclaimed,⁸¹ “ O cruel¹² river:¹³ more obdurate¹⁵ than a
block,¹⁴ more fierce¹⁷ than a tiger;¹⁶ wretch,²⁹ hast thou not
feared,²⁸ even a little,²⁷ to swallow²⁶ the disciple²⁵ of the Gooroo
Paramārtan,²⁴ who is saluted,¹⁹ respected,²⁰ worshipped²¹ and
praised^{22, 23} from the beginning to the end of the world?¹⁸ Is
there³³ such a³¹ mighty³² heart³³ to you,³⁰ son³⁶ of a black³⁴
block,³⁵ offspring³⁹ of a cruel³⁷ tiger?³⁸ Shalt thou⁴⁰ exist⁴² in a
future world;⁴¹ hereafter⁴³ shalt thou roll along^{46, 47} cool⁴⁴ water?⁴⁵
May thy⁴⁸ source⁴⁹ be totally⁵⁰ dried up⁵¹ and scorched!⁵² may
the glare⁵⁶ dart⁵⁷ upon the sand⁵⁵ of thy bed!^{53, 54} may fire⁶⁰
devour⁶¹ thy⁵⁸ waves!⁵⁹ may thy⁶² meadows⁶³ be parched⁶⁴ and
withered!⁶⁵ may thy⁶⁶ depths⁶⁷ be filled⁶⁹ with thorns!⁶⁸ Here-

after,⁷⁰ without⁷² moisture,⁷¹ without⁷⁴ coolness,⁷³ without⁷⁸ a vestige⁷⁷ of the place⁷⁶ where thou didst exist,⁷⁵ mayest thou be consumed away."^{79, 80}

¹ அதுக்கு, see VII. 1. ² அவர்கொ, see XIII. 13, *nom.* to என்ருர்கொ. ³ கூகூபென்று, a *natural word*, with என்று, see XIX. 14. ⁴ அலறு, from அலறுகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கொ. ⁵ கோபென்று, see XXIX. 3. ⁶ அருது, from அருகிறது, *vin. i. c. w.* அவர்கொ. ⁷ தம், from தான், *reflect. pron. pl. vett. togh. gov.* by the *postposition*, உொ, the *fin.* ம் doubled, A. G. S. 16. ⁸ உொ, *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148, the *fin.* ற் is doubled, A. G. S. 16. ⁹ ஒருவன், see XXVI. 6, *sing. nom.* placed absolutely with கடிக்கொண்டு. ¹⁰ ஒருவன், *acc.* ¹¹ கடிக்கொண்டு, *comp. of vin.* கடி, from கட்டுகிறது, and கொண்டு, see XI. 13, *past*, put for *pres. vin.* or *infin.* placed absolutely with ஒருவன். ¹² நெடிட்டு, *adj.* ¹³ நதியே, see IV. 2, *voc.* ¹⁴ கடினும, from கடு, *sub. vett. togh.* with the *particle* உம் affixed, which is a usual mode of expressing comparison, the *fin.* ம் changed to ன், A. G. S. 31. ¹⁵ கடிதே, from கடுனும, *vineik.* A. G. P. 1 of S. 122. *voc.* ¹⁶ புலனும, from புல, see XXIX. 14. ¹⁷ கொடிதே, from கொடுனும, see XXIX. 15. ¹⁸ லொகாத்தியநதம், *sub.* used *adverbially.* ¹⁹ வணங்கி, *vin.* from வணங்கிறது. ²⁰ வாழ்த்தி, *vin.* from வாழ்த்துகிறது. ²¹ பண்ணுநது, *vin.* from பண்கிறது, the *in.* ப் doubled, A. G. S. 21: these three *vineiyechchams*, according to the usual method of forming a *comp. verb* in *Tamul*, are

united with the following *part.* பகழ்ப்படும். ^{22, 23} பக
 ழ்ப்படும், *fut. part. passive voice*, comp. of பகழ்,
infin. from பகடுகிறது, and படும், *fut. part.* from
 படுகிறது, A. G. S. 76, i. c. w. பரமாம்கடுவன்,
 the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁴ பரமாம்கடு
 வன், *sub. vett. togh.* i. c. w. சீஉண்ண. ²⁵ சீஉண்ண,
 see III. 5, *sing. acc.* ²⁶ வடுங்க, see XIII. 8, *v. infin.*
 i. c. w. அஞ்சாதேபோனயோ. ²⁷ சம்மம், see
 XII. 15. the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁸ அஞ்சாதே
 போனயோ, *neg. v. comp. of neg. vin.* அஞ்சாதே,
 from அஞ்சுகிறது, A. G. P. 3 of S. 101, and *v.* போ
 னயோ, from போகிறது, *past. 2nd pers. sing.* the
particle ஓ is added, to denote doubtful interrogation, A. G.
 P. 1 of S. 142. ²⁹ அபா, *interj.* ³⁰ உனக்கு, from
 from நீய், *pers. pron. sing. dat.* ³¹ அத்தனை, *adj.*
³² பேராய், *adj.* ³³ நெஞ்சோ, *sub.* நெஞ்சு, with the
part. of interrog. ஓ, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood,
 A. G. S. 87. ³⁴ கரும், from கருமை, *adj.* the fin. ம்
 changed to ங், A. G. S. 31. ³⁵ கறட்டு, from கறடு,
vett. togh. i. c. w. மகனே. ³⁶ மகனே, from மகன்,
sub. sing. voc. ³⁷ கோடும், from கோடுமை, *adj.*
³⁸ வேண்டுக, *sub. vett.* i. c. w. டமப்பே. ³⁹ டமப்
 பே, from டமப்பு, *sub. sing. voc.* ⁴⁰ நீய், see XXIX. 30,
nom. to ஆவாயோ. ⁴¹ இனிலோகத்தில், from
 இனிலோகம், *sub. sing. l. abl.* ⁴² ஆவாயோ, from
 ஆகிறது, *v. fut. 2nd pers. sing.* the *particle* of *interrog.* ஓ
 is added. ⁴³ இனி, *adv.* ⁴⁴ குவடம், from குவடமை,
adj. ⁴⁵ புணலை, from புணல், *sub. sing. acc.* ⁴⁶ உருடம்,
 from உருட்டுகிறது, *vin.* i. c. w. நீய், understood.

⁴⁷ பேரவாயே, from பேரகீறது, see XXIX. 41, the in. ப doubled, A. G. S. 21. ⁴⁸ உண், see XXIX, 30, *vett.* i. c. w. உளம், the fin. ண் doubled, A. G. S. 16. ⁴⁹ உளம், *sub. sing. nom.* placed absolutely with the *infin.* காய, in an imprecative sense. ⁵⁰ ஓடிதும், *adv.* ⁵¹ வம், from வம்மகீறது, *vin.* i. c. w. உளம். ⁵² காய, from காய்கீறது, *v. infin.* placed absolutely with உளம், the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁵³ உண், see XXIX. 48. ⁵⁴ அடி, *sub. vett.* i. c. w. மணலே. ⁵⁵ மணலே, from மணல், *l. abl.* ⁵⁶ கானல், *sub. nom.* see XXIX. 49. ⁵⁷ பாய, *infin.* from பாய்கீறது. ⁵⁸ உண். ⁵⁹ அசைகை, see XXIV. 3, *pl. acc.* ⁶⁰ அக்கிணி, *sub. nom.* ⁶¹ டேய, *infin.* from டேய்கீறது. ⁶² உண். ⁶³ வயம், *sub. sing.* ⁶⁴ அழன், from அழவுகீறது, *vin.* i. c. w. வயம். ⁶⁵ வறவ, *infin.* from வறவுகீறது. ⁶⁶ உண். ⁶⁷ பவ்வம், *sub. nom.* ⁶⁸ ஓவ்வாவே, from ஓவ்வவு, *c. abl.* ⁶⁹ நரம்ப, *infin.* from நரம்புகீறது. ⁷⁰ இனி, see XXIX. 43. ⁷¹ னரம், *sub. nom.* gov. by the *postposition* இன். ⁷² இன், *vin.* used as a *postposition*, A. G. P. 3 of S. 102. ⁷³ குவஹம், *sub. nom.* the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁷⁴ இன், see XXIX. 72. ⁷⁵ நின், see XXV. 11. ⁷⁶ இடக்கு, see XII. 4, *vett. togh.* ⁷⁷ அஹாயாவம், *sub. nom.* ⁷⁸ இன். ⁷⁹ வேறது, from வேகீறது, *vin.* i. c. w. நீய், understood. ⁸⁰ கிடக்க, from கிடக்கீறது, *v. infin.* placed absolutely, in an imprecative sense, with நீய், understood. ⁸¹ என்முக்கவ், see VI. 41. *pl.* agreeing with அவ்முக்கவ்.

XXX.

Thus¹ did they chatter⁸ all sorts of² abuse and railing,³ stretching forth⁵ (their) hands⁴ and cracking⁷ (their) fingers.⁶

¹ இப்படி, see XVIII. 1. ² பல்பல, see IX. 7.
³ வெறுசயநதிட்டுங், *subs. sing. nom.* for *acc.* united by the *cop. conj.* உம், repeated, and gov. by டதம்ஹக் கோண்டருநதாரீகல்த; the usual change of the nasals, A. G. S. 31. ⁴ ஹக, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁵ நேஹத்த, from நேஹக்கஹது, *vin. i. c. w.* அவர்கல்த, understood. ⁶ ஹலல், *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*
⁷ ஹஹக்க, *vin.* from ஹஹக்கஹது, *i. c. w.* அவர்கல்த, understood. ⁸ டதம்ஹக்கோண்டருநதாரீகல்த, *v. comp.* of *vin.* டதம்ஹ, from டதம்ஹகஹது, *vin.* கோண்டு, and *sub. v. past. 3rd pers. pl.*

XXXI.

Nevertheless,¹ from hasty² stupidity,³ no one knew,^{11, 12} up to⁵ that time,⁴ that¹⁰ such a one⁹ among them⁶ had gone⁸ with the river,⁷ nor enquired¹⁶ as to¹⁵ who¹⁴ that¹³ (person might be).

¹ ஆகிலும், from ஆகஹது, *conjunctive mood*, with the *particle* உம், here used as a *disjunctive conj.* A. G. P. 5 of S. 104. ² பதஹன, from பதஹகஹது, *past part.* ³ ஹலல்சத்தனத்திலல், from ஹலல்சத்தனம், *sub. sing. c. abl.* the affix தனம், has an abstractive force; as ஹலல்சன், “a fool,” ஹலல்சத்தனம், “folly:” also, like the English affix *ness*, it changes *adjs.* into *subs.* denoting state or quality; as

சீ ண் ண, “little or mean,” சீ ண் ண க் கு ண ட், “little-ness or meanness.” ⁴ அந்நேரம், *sub. comp.* of the *ind.* letter அ and நேரம், A. G. P. 1 of S. 60, *sing. nom.* gov. by the following *postposition*, the *fin.* ட் is dropped, A. G. S. 32. ⁵ மட்டு, *sub.* used as a *postposition*, A. G. S. 150, the *fin.* ட் changed to ந், A. G. S. 31. ⁶ தங்க ளைக் கு ண், see XXVIII. 12 and 13, the *fin.* ண் doubled, A. G. S. 16. ⁷ ஆம்மேலே, see XXVI. 7. ⁸ பேர ண்பன், from பேரகமது, *past verbal pagh. masc.* A. G. P. 1 of S. 113, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ⁹ இன்னுன், from the *pron. adj.* இன் ண, *nominal pagh.* A. G. P. 1 of S. 122, *sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood. ¹⁰ என் று, see II. 1. ¹¹ ஒருபன், see XXVI. 6. ¹² அஹயவடல் லு, *def. v.* இல் லு, used with the *infin.* அஹய, from அஹகமது, to form a general *neg.* applicable according to the context, to any *tense, person, gender or number*, A. G. P. 1 of S. 102, the *cop. conj.* உ ட் is interposed. ¹³ அவன், see XIX. 8, *nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹⁴ எபன், *interrog. pron. masc.* A. G. P. 1 of S. 59, *sing. nom.* predicate to the *sub. v.* understood. ¹⁵ என் று, see II. 1. ¹⁶ ஓசாரிக் கவடல் லு, from ஓசாரிக் கமது, same analysis as XXXI. 12.

XXXII.

At that juncture,¹ one,⁴ a sensible person,³ who was a traveller,² approaching⁵ and feeling compassion,⁶ asked¹⁵ thus:¹⁴ “How!⁷ Sir,⁸ how!⁹ what¹² (is) the misfortune¹¹ which has happened?¹⁰ say (ye).¹³

¹ உத்தமவாயலே, from உத்தமவாய், comp. of the *ind.* letter உ, A. G. P. 1 of S. 60, and the *sub.* தமவாய், *l. abl.* implying time, A. G. P. 4 of S. 49. ² வழிப்போக்கனாக, comp. of *sub.* வழி, and *sub.* போக்கன், with the *infin.* ஆக, see II. 8. ³ புத்திமான், *sub. sing. nom.* to கேடான், the in. ப doubled, A. G. S. 22. ⁴ ஒருவன், see XXVI. 6, in apposition with புத்திமான் ⁵ சேன்ம, see XXV. 2, i. c. w. புத்திமான். ⁶ மனதிரங்கி, from மனதிரங்கிமது, *nominal v.* comp. of *sub.* மனது, and *v.* இரங்கிமது, *vin.* i. c. w. புத்திமான். ⁷ ஏது, *adv.* ⁸ ஜயா, see XX. 25. ⁹ ஏது, *adv.* ¹⁰ பந்த, see III. 12, *past part.* ¹¹ தூதம், *sub. sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹² என்ன, *interrog. pron. adj.* used absolutely, as the predicate of the *sub. v.* understood. ¹³ சேரல் லுங்கேரல், see VIII. 12, *v. imp. mood, 2nd pers. pl.* A. G. P. 1 of S. 68. ¹⁴ என்ம, see II. 1. ¹⁵ கேட்பான், see XV. 9, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with புத்திமான்.

XXXIII.

And as they related^{1, 4} in order² what had happened,³ he⁵ perfectly⁸ perceiving⁹ their⁶ folly,⁷ said,³⁰ “All¹² that hath taken place¹¹ heretofore¹⁰ hath happened;¹³ if¹⁹ ye¹⁴ will make¹⁸ me¹⁵ a suitable¹⁶ recompense,¹⁷ there is²⁶ power²⁵ to me²⁴ to call²³ hither²² him who is gone²¹ with the river;²⁰ rest assured,²⁹ (I am) very²⁷ learned in arts.²⁸

¹ அவர்களுடம், see XIII. 13, *nom.* placed absolutely with the *infin.* சேரல், the *cop. conj.* உடம் is added.

² ஏடுங்குபட, the *sub.* ஏடுங்கு, rendered *adverbial* by the *infin.* பட, from படுகிறது, A. G. P. 6 of S. 96.

³ நடந்ததை, *sing. acc.* of நடந்தது, *neut. past. verbal pagh.* from நடக்கிறது. ⁴ சோல்ல, see VIII. 12, *v. infin.* placed absolutely with அவர்கடா, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ⁵ அவன், see XIX. 8, *nom.* to என்முன். ⁶ இவர்கடா, see XX. 3, *vett. i. c. w.* the following word. ⁷ முஹூச்சுத்தனத்ததை, see XXXI. 3, *acc. gov.* by கண்டுகொண்டு. ⁸ நன்முய், see XII. 11. ⁹ கண்டுகொண்டு, *comp. of vin.* கண்டு, see VI. 7, and கொண்டு, see XI. 13 and XVI. 5, *vin. i. c. w.* அவன். ¹⁰ முன், *adv.* the *fin.* ன் doubled, A. G. S. 16. ¹¹ ஆனது, from ஆகிறது, *neut. past verbal pagh. nom.* to ஆய்முய். ¹² எல்லாம், see XII. 19, *nom.* in apposition with ஆனது, A. G. Note in Page 29. ¹³ ஆய்முய், XXII. 28. ¹⁴ நீங்கடா, see XXIX. 40, *pl. nom.* to செய்வர்கடா. ¹⁵ எனக்கு, see VI. 22, *dat.* ¹⁶ ஏத்த, from *def. v.* ஏக்கும், *past part.* ¹⁷ வேகுமான்த்ததை, from வேகுமான்ம், *sub. sing. acc.* ¹⁸ செய்வர்கடா, see II. 4, *v. fut. 2nd pers. pl.* agreeing with நீங்கடா, the *in.* ச doubled, A. G. S. 20. ¹⁹ ஆனால், from ஆகிறது, *conjunctive form* of the *v.* A. G. P. 1 of S. 91. ²⁰ ஆய்முயேடே, see XXVI. 7. ²¹ போனவண், see XXXI. 8, *acc. gov.* by அழைப்பக்க. ²² இங்கே, *adv.* ²³ அழைப்பக்க, from அழைப்பக்கிறது, *v. infin. gov.* by திராணி யுண்டு. ²⁴ எனக்கு, see XXXIII. 15, *gov.* by உண்டு, see XV. 2. ²⁵ திராணி, *sub. sing. nom.* to உண்டு, the *in.* து doubled, A. G. S. 19. ²⁶ உண்டு, from the root

உண், *v. def.* ²⁷ வேடு, *adj.* ²⁸ வந்தை படிக்
 தவண், *comp. of the sub.* வந்தை, and படிக் தவண்,
past verbal pagh. masc. from படிக் கிறது, *sing. nom.*
 to the *sub. v.* understood. ²⁹ ஆக்கும், see X. 5. ³⁰ எண்
 றுண், see XVII. 24.

XXXIV.

To that,¹ the Gooroo² rejoicing,³ replied,¹³ “If⁶ thou⁴ wilt do⁶
 thus,⁵ we will give¹² thee¹¹ forty-five⁹ fanams,¹⁰ which were
 kept⁸ for the journey.”⁷

¹ உதுக்கு, see VII. 1. ² குருவானவர், *nom.* to
 the *v.* எண் றுண், see VII. 2. ³ சந்தோடிப்பட்டு,
 see XIII. 14, *vin. i. c. w.* குருவானவர். ⁴ நுய், see
 XXIX. 40, *nom.* to the *conjunctive* form சேய்தால்.
⁵ இப்படி, see XVIII. 1. ⁶ சேய்தால், see II. 4,
conjunctive form, A. G. P. 1 of S. 91. ⁷ வழக்கு, see
 III. 8, *dat.* ⁸ வைத்திருந்த, *part. comp. of vin.*
 வைத்து, from வைக்கிறது, and the *past part.*
 இருந்த, from இருக்கிறது, *i. c. w.* பணம். ⁹ நாற்ப
 பத்தஞ்சு, *num. adj.* ¹⁰ பணமும், *sub. sing.* for *pl.*
nom. for *acc. gov.* by தருவோம்; *neuter nouns* are
 always placed in the *sing.* instead of the *pl.* when pre-
 ceded by a *num. adj.*; the *particle* உம் added to denote
 totality. ¹¹ உணக்கே, see XXIX. 30, the *particle* ஏ
 is added for the sake of emphasis. ¹² தருவோம்,
 from தருகிறது, *v. fut. 1st pers. pl.* A. G. S. 110, the in-
 து doubled, A. G. S. 18. ¹³ எண் றுண், see XXVII. 20.

XXXV.

And² he,¹ brandishing⁵ a stick⁴ which he bore in (his) hand,³ said,²⁹ “In this⁶ to be sure⁷ this⁸ art⁹ is contained;¹⁰ if²⁴ ye,¹¹ having placed yourselves¹³ in a row,¹² on receiving¹⁹ by this¹⁴ stick¹⁵ a¹⁷ blow¹⁸ upon the back,¹⁶ each²⁰ telling²³ his²¹ name,²² will continue counting,²⁴ I will cause²⁸ all six persons²⁵ to be arrived²⁷ here.”²⁶

¹ உபண், see XXXIII. 5. ² உம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ஁, A. G. S. 31. ³ ஹகமலேநதின, see V. 7 and 8. ⁴ தடைய, from தட, *sub. sing. acc.* ⁵ ஓங்கி, from ஓங்கி மது, *vin. i. c. w.* உபண். ⁶ இதலே, see XX. 1, *l. abl.* ⁷ ஆக்கும், A. G. P. 1 of S. 104. ⁸ இநது, see IV. 1. ⁹ ஷத்தது, *sub. sing. nom.* to ஒடியருக்குது. ¹⁰ ஒடியருக்குது, *comp.* of the *vin.* ஒடி, from ஒட்டுகி மது, and the *sub. v. pres. 3rd pers. neut.* ¹¹ நீங்கல், see XXXIII. 14. ¹² நிறநிறையாய், *sub.* நிற repeated, with the *vin.* ஆய், see XII. 11. ¹³ இருநது, from இருக்கி மது, *vin. i. c. w.* நீங்கல். ¹⁴ இநது, see IV. 1. ¹⁵ தடையால், see XXXV. 4, *c. abl.* the in. த doubled, A. G. S. 24. ¹⁶ ஹதுகில், from ஹதுகு, *sub. sing. l. abl.* ¹⁷ ஓர், see III. 18. ¹⁸ உடி, *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by பபவே. ¹⁹ பபவே, from படுகி மது, *v. infin.* placed absolutely with நீங்கல், the *particle* ஏ is added for the sake of emphasis. ²⁰ உபணவண், see VIII. 8, *nom.* to the *conjunctive* form எண்ணிக்கொண்டு வந்தால். ²¹ தன், see XI. 10, the in. த changed to ம, A. G. S. 33. ²² பேயஹ, from பேயர், *sub. sing. acc.* ²³ சோல்ல, see

XXIII. 4, i. c. w. உபணவன், the in. ஈ doubled, A. G. S. 20. ²⁴ எண்ணிக்கோண்டுபந்தால், v. comp. of the *vin.* எண்ணி, see XXV. 17, *vin.* கோண்டு, and the *conjunctive* form பந்தால், from பருகி மது, A. G. P. 1 of S. 91; the several *tenses* of the *comp.* v. கோண்டுபருகி மது added to the *vin.* of any other *verb*, give the force of continuance to the action, A. G. P. 2 of S. 106. ²⁵ உய்பரும், see III. 2, *nom.* before the *infin.* பந்திக்க. ²⁶ இங்கே, *adv.* see XXXIII. 22. ²⁷ பந்திக்க, v. *infin.* comp. of *vin.* பந்து, see III. 12, and the *infin.* of the *sub.* v. gov. by உய்பரும். ²⁸ பண்ணுவன், from பண்ணுகி மது, v. *fut.* 1st pers. *sing.* the in. ப doubled, A. G. S. 22. ²⁹ என்முன், see XVII. 24, agrees with உபன்.

XXXVI.

Having placed³ them² thus;¹ first⁴ planting¹⁰ a blow⁹ whack!⁸ upon⁷ the Gooroo's⁵ back,⁶ and¹² he¹¹ saying,¹⁷ "Holloa!¹³ I,¹⁴ myself,¹⁵ the Gooroo;"¹⁶ he¹⁸ pronounced,²⁰ one.^{19*}

¹ இப்படி, *adv.* see XVIII. 1. ² உபரீகம்த, see XXVIII. 6. ³ நயத்தி, see XI. 32, i. c. w. உபன், understood. ⁴ முந்திமுந்தி, from முந்துகி மது, *vin.* repeated, and here used *adverbially*, A. G. Note to Page 157. ⁵ குருவன், see XXVII. 8, *vett. togh.* i. c. w. முதுகின், the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁶ முது

---

* The Pronoun No. 11 is honorific, while the pronoun No. 18 is not so; which, in the original, clearly indicates that the former refers to the Gooroo, and the latter to the traveller.

கீண், see XXXV. 16, *vett. togh.* gov. by the *postposition* மேலே. ⁷ மேலே, *postposition*, A. G. S. 147. ⁸ ப லக்க, *a natural word*. ⁹ ஒருடி, see XXXV. 17 and 18. ¹⁰ போட, from போடுகிறது, *infin.* placed absolutely with the *pron.* அவன், understood. ¹¹ அவர், see XXXIII. 5, *hon.* placed absolutely with the *infin.* எண்ண. ¹² உம், *cop. conj.* ¹³ அப்பாடா, *interj.* ¹⁴ நாண், see VI. 35, *nom.* to *sub. v.* understood. ¹⁵ தான், see VI. 40, the *in.* த changed to ட, A. G. S. 33. ¹⁶ குரு, see XXVII. 8, in apposition with நாண். ¹⁷ எண்ண, from என்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர். ¹⁸ அவன், see XXXV. 1. ¹⁹ ஏன்ஹு, *noun of number*, used absolutely, A. G. P. 1 of S. 133. ²⁰ என்ஹுண், see XVII. 24.

XXXVII.

In this manner,¹ he² striking⁶ all³ a⁴ stroke,⁵ and they,⁷ separately,¹⁰ both¹² pronouncing¹¹ their⁸ names⁹ and¹⁵ adding¹⁴ the account,¹³ they agreed²¹ in perceiving,²⁰ that¹⁹ even one¹⁸ was not missing¹⁹ of the six¹⁶ persons.¹⁷

¹ இவ்வாறு, comp. of the *ind.* letter இ, A. G. P. 1 of S. 60, and வாறு, *sub. sing. nom.* put for *l. abl.* ² இவன், see V. 2, placed absolutely with the *infin.* ஷேஷே. ³ எல்லாஹுயும், see XXVII. 1, *acc.* gov. by ஷேஷே. ⁴ ஒரு, *num. adj.* ⁵ ஷேசு, *sub. sing. nom.* for *acc.* gov. by ஷேஷே, which therefore virtually governs two *accusatives*, A. G. S. 48. ⁶ ஷேஷே, from ஷேசுகிறது, *v. infin.* placed absolutely with இவன்: the *particle* ஏ added (with the usual rules of orthography) appears to be *expletive*. ⁷ அவர்களுடம், see XXXIII. 1, the *fin.*

ட் changed to ற, A. G. S. 31. ⁸ த ற் க ள், see XI. 28, *vett. togh. i. c. w.* பேயர். ⁹ பேயர், see XXXV. 22, *nom. for acc. gov. by* உச்சரிக்க. ¹⁰ வேறுவேறுக, *adj.* வேறு repeated with the *infin.* ஆக, see XVI. 10. ¹¹ உச்சரிக்க, from உச்சரிக்கிறது, *v. infin.* placed absolutely with அவர்கள. ¹² உம், *cop. conj.* the *fin.* ட் changed to ற், A. G. S. 31. ¹³ கணக்கு, see XXVII. 10. ¹⁴ ஏற்ற, from ஏற்றுகிறது, *infin.* coupled with உச்சரிக்க, by the *conj.* உம், repeated. ¹⁵ உம், see XXXVII. 12. ¹⁶ ஆறு, *num. adj.* ¹⁷ பேயர், see XXXV. 22, *l. abl.* ¹⁸ ஒருபனும், see XXVI. 6, *nom.* before the *infin.* குறையாமலநிற்க; the *particle* உம் is added, which followed by a *negative*, has the force of *even*, A. G. P. 5 of S. 140; the *fin.* ட் changed to ற், A. G. S. 31. ¹⁹ குறையாமலநிற்க, *v. infin. neg.* formed by the *neg. vin.* குறையாமல், from குறையுகிறது, and the *infin.* நிற்க, from நிற்குகிறது, which is often used instead of the *sub. v.* A. G. P. 1 of S. 75, *gov. by* ஒருபனும்; the *fin.* ல் and *in.* ற might have coalesced and become ன்: thus, குறையாமலநிற்க, A. G. S. 37. ²⁰ கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* அவர்கள, understood, the *in.* க doubled, A. G. S. 22. ²¹ ஒத்துக்கொண்டார்கள், *v. comp. of vin.* ஒத்து, from ஒக்கிறது, and கொண்டார்கள், *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அவர்கள, understood.

XXXVIII.

Wherefore¹ being astonished,² greatly⁵ praising⁶ the divine conjurer⁴ who had come,³ (and) giving (him)⁹ the stipulated⁷ money,⁸ (they) went away.¹⁰

¹ ஆனாகயால், *c. abl.* of ஆனாக, *verbal* in இ, from ஆகிறது, used absolutely, A. G. Note to Page 117.

² அஞ்சேயப்பட்டு, from அஞ்சேயப்படுகிறது, comp. of *sub.* அஞ்சேயம், and *v.* படுகிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கல், understood. ³ பந்த, see XXXV. 27, *past part.* i. c. w. தேவனத்தனக்காரண.

⁴ தேவனத்தனக்காரண, from தேவனத்தனக்காரன், comp. of தேவன், and நத்தனக்காரன், *deriv. noun*, from *sub.* நத்தன, see XVIII. 5, *sing. acc.* gov. by ஸ்கூதிக்கு. ⁵ டிகவும், from டிகுகிறது, *infin.* with the *particle* உம் affixed, used *adverbially*.

⁶ ஸ்கூதிக்கு, from ஸ்கூதிக்கிறது, *vin.* i. c. w. அவர்கல், understood. ⁷ சேரண, see XXIII. 4, *past part.* the in. ஈ doubled, A. G. S. 19. ⁸ பணத்தன, see XXXIV. 10, *sing. acc.* ⁹ கோடுக்கு வட்டு, comp. of *vin.* கோடுக்கு, from கோடுக்கிறது, and *vin.* வட்டு, from வடுகிறது, comp. *vin.* in which the *vin.* வட்டு is redundant, A. G. P. 2 of S. 109, i. c. w. அவர்கல், understood, the in. க doubled, A. G. S. 20. ¹⁰ போனர்கல், see XXIV. 26, agrees with அவர்கல், understood, the in. ப doubled, A. G. S. 19.

FINIS.

g/a

131

137

